״כולנו יחד: עולה! עולה!״

אינות אינות

בנק לאומי-רווח יומי

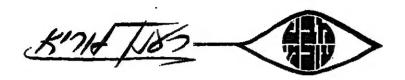
אהוד אולמרט. חיפש כנסת, מצא עושר

הרצליה מאחורי הסורגים

, סת, מר

אנוש כן גאה: ראינג

RIDEDio 6.5.1988 י"ט באייר, תשמ"ח

"1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

אלוף, טירון בפוליטיקה סימה קרמון

חיפש כנסת, מצא עושר אברהם תירוש

לבהרה כוטה **71**

לא אתפלא אם יחסלו אותי **22** עשואל רוזן

כתב חוץ, בפגים ארר אבישר

טיול "סופשכוע", אל הר חורשן נילי פרידלנדר

קינת אביה עמוס לבב

לאכול בחוץ מארל

שטח פרטי, זהרירה חריפאי ערית כרצקי

40 המררגות שמובילות לשום־מקום בילי מוסקונהלרמן

להרצליה מאחורי הסורגים תלמה אדמון

נמאס מהשוקולד יהורית חגוד

שיפודים טאיר עוזיאל

היים ואוהבים מפר אבידר

הורוסקופ דליה מוורי

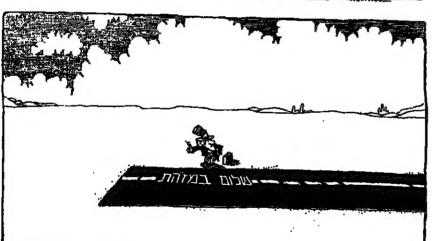
בנק אוור מקכוצת ביק לאוט

פנטהאוז יגאל לכ מעריב לילדים 52

כשער: יאנוש בן־גל, בביצת הפוליטית כונת כעמוד 8. צילם: ראובן קסטרו

עודרו עמי דור־און סגנית עורך: דניאלה בוקשטין סגנית עורך: אוריח תראל עודך נרפי: יורם נאמן מעצבותו אורלי אנשל, נטע גרינשמן מודעות: אורי דגן

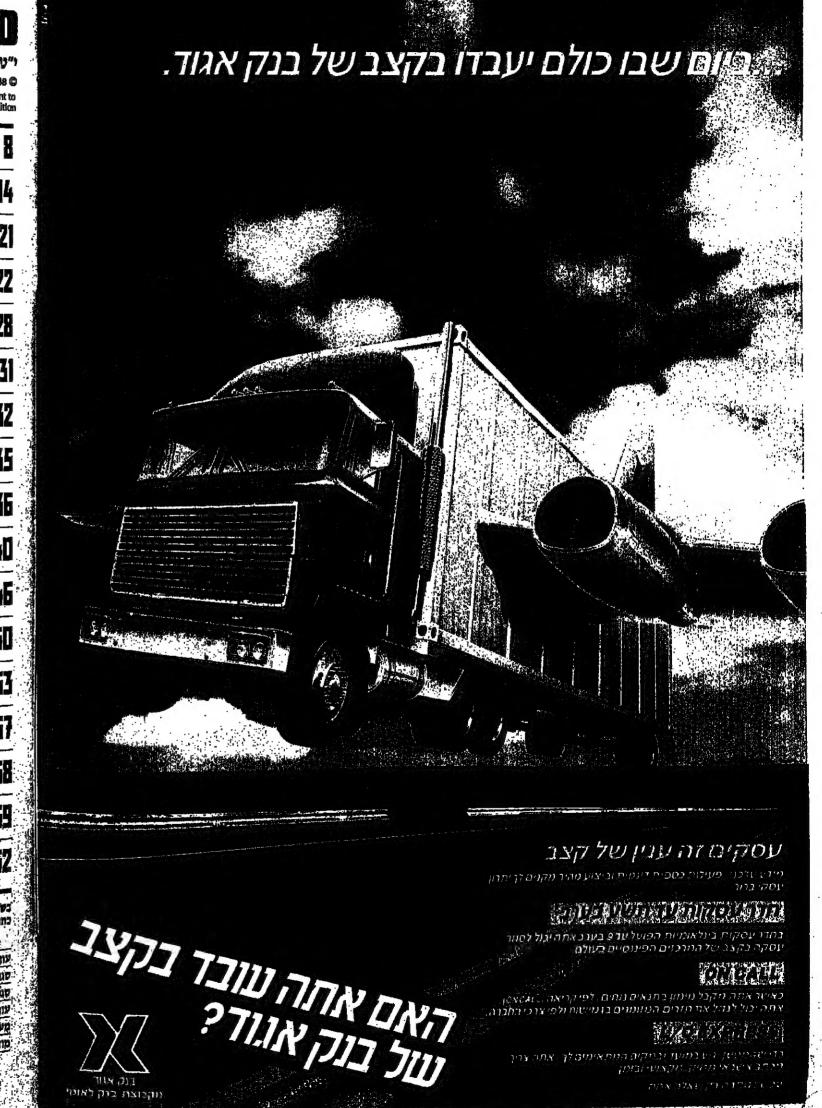

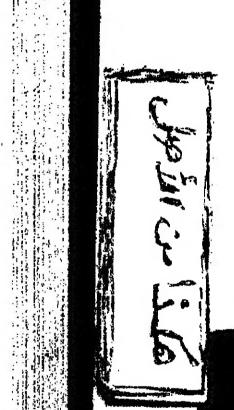

יאני מודניר אנו צי ארוו"ב - שמתי אחכם על חכוונת

5 साव्यवीत

םנחימטרים ודרך הקצרה ביותר לחיסכון: בעצבים.

באנדגיה.

מי 2 טנטימטרים זח כל מה שתרמוקיר צריך על מנת לנודו את זירתך. רק 2

פנטימטרים של תרמוקיר -שככת חבידוד המושלמת -וכחורף צריך לחמם פחות, נקוץ צריך לקרר פרוות ובטהייכ צרוך לחשקיע תרבה פחות

עוד אוצרים ובית תרמוקיר לבחירתך:

- ונימוקיר חוא פרי פיתוחה של חברת "RHODIUS" הגרמנית החכרה חמובילה בעולם בייצור הומרי בידוד מתקדמים לבניה.

תומופין - ציפוי דקורטיבי משובה, אטים למים ונושם. תקונג - תערובת מוכנה לבידוד גנות ורצפות. קירות - טיח חוץ ופנים אטים למים ונושם. ַ מָתאים לטיוח מכנים בקרבת חים. צופיט - טיט לריצוף אריחי טרצו ושיש בחיר.

לימיטיט - טיט להרכבת אריחי קרמיקה, שיש ואבן נסורת. הו רק חלק קטן מן המגוון הרחב של מוצרי בידוד וחוצרי בנית אותם תוכל למצוא בתרמוקיר.

את מגוון מוצרי תרמוקיר ניתן לחשיג למגרשים לחומרי בניח בכל רחבי חארץ.

טל: 04-672101

רמון קוור מביץ חודשים. מוקבית שתקדמת, קיביץ חודשים. מון התיכור 33665 770 45665 03-93863

בכסך.

כי ודאי ידוע גם לך שאנרגיה גם משרד האנרגיה וחתשתית חבין כי בידוד מתאים של חדיורה מבטיח חיסכון עד 50% בהוצאות לחימום או קירור חבית, ולכן קבע מכון התקנים תקן מיוחד (תיי 1045) לבידוד

תרמי של בנייני מגורים. אי עמידה בתנאי התקן היא עבירה על חוק התכנון

בזמן.

כי שיטת תרמוקיר לבידוד המחירה ביותר חשיטות חקיימות: תרמוקיר + מים ואפשר לחתחיל לבחד.

זחסכונית ביותר - תרמוקיר זול בהשוואה לכל שיטת בידוד־איטום אחרת. תרבעוקיר ארוז בשקים, מוכן לשימוש מיודי ואין איבוד חומר. זקלה ביותר - יישום זחח לוה של חטיח חרגיל. חנותה ביותר - בתוך הדירה

או בחוץ. הבחירה בידך. חימה ביותר - עם שכבת ציפוי חיצונית דקורטיבית. חיעילה ביותר לבידוד

ואיטום בנייני מגורים. יעידו על כך מומחי בנייח ידועי שם בעולם כולו ומאות אלפי חבניינים, בארץ ובעולם ש-2 סנטימטרים של תרמוקיר שיפרו את רמת: חדיור בהם

שיימ, לפי אזורי האקלים 2-6 *

וזה לא פחות חשוב.

כי תבל לנסות פתרונות ומניים

לבידוד ואיטום אם אפשר להגיע בצעד ראשון לפתרון של

עם תרמוקיר אפשר לחטוך את

עונמת הנפש הכרוכה בקיר לח

וסדוק ובחשבונות חשמל

שייאוכליםיי נתחים כבדים מן

תרמוקיר. זה מה שחקיר שלך

צריך, ווה גם מה שאתה צריך.

תרמוקיר. לאיכות חיים

לשקט נפשי לטווח ארוך.

.מדירתך החדשה שבמגדל הקשת תוכל להשקיף על כל הצפון. המבנה המדורג בן 12 הקומות, ממוקם בשכונת בבלי שכצפון חל-אביב. מימינו כל העיד. משמאלך פארק הירקון. מקום העבודה נמצא תעבר לכביש, וביום בהיר אפשר לראות את פקקי התנועה בואכה חל-אריר. ספעדוט בניה מעל המקובל, בריכה טגורה, חדר כושר, מווג אויר, חמום לכלדירה ושוער-19 24 שעות בימסת, יוצרים איכות חיים שהיא הרכה מעל צפון תל-אביב.

מגדל

הקשת

מגדל הקשת לגור מחוץ לעיר. בתוך העיר. ת"א, שכונת בבלי, רח' פעמוני 10

בשביל שקט, חדר כושר ובריכה פרטית אינך צריך לבלות שליש מחייך במכונית.

גזיה ושחם חברה לבנין בע"מ

(ושר דראשי: 'ת'יא, רח' אלנבי 95. טל' 9292478/9

רציפרי שעולה על כל קיר

TUUJUJU, TIX

אנוש בן־גל יוצא לקרב על הבוחד, בלי שנקים וקסדה. ילד סחרו, שהקדיש 25 ונשנות חייו לשירות בצבא, קופץ, בעיניים בקוחות, לביצה הפוליטית. בסיבוב הזה הוא רק ינסה לשכנע יורבו, ובסוך ישאר ונחוץ לכנסת, לונרוח שהיה רוצה להיוח שר בכר, כי החלים להחערב ולהיות ולעורב רק בדקה ה־91. ולכיר ביישות פלשתינית, לא מת על ערבים, בעד מדינה פלשתינית ביהודה ושומרון, נגד החזרת הרמה. "הוא אדם אמיץ, איש שלא יבחר בדרכים של תניפולציות ותככנותי

תאח סימה קדמון צילם: ראובן קסמרו

מר 25 שנים של שרות צבאי ככל התפקירים - חלק מתכוחרים עדיין לא מבין שוו הידור היחידה שלנו לעצמאות. במקרה זה, לא המצביא הוא זה שטועה. אלא החייל, הבוחר, ולכן אני רוצה להתעוב ולשכנע

אותר".
גם מול מגרש־המשחקים הפולים, שלנו, שכו
הורגלנו לראות את השחקנום מחליפים את הולצות
הקבוצה שלכם אפילו עלי להסמים, הו שהחימו גבה
כשהוריע האלוף לשעבר על תצטיפותו למפלגת
העבודה, משרות על מגעים שניהל כביכול, לשני
החלטתו, ברומנית גם עם צומת ועם הלימה, הורטה

לפי שנים, כאלוף פיקור הצפון, אמר: "אני "אבל יאנוש ברגל שוים, במרץ ועם פיצנטה רעה. אל נמולך הערב רק כשנימה לי שהמפקר משטה את הגבות המורמות, שעירשעוה "אלה, המגעים מדונה משטח, או אינו עומר כלוח זמנים, או היחירים שניו לי אייפעם עם הליכור היו לפני המש היחירים שתיו לי אישפט עם הליכור חיי לפני המש שנים, כשפרשתי מהצבא, ושר הנטחון, ראו, משה ארנס, ניסה לשכנע אותי לחישאר כצנא ולקבל אה תפקיד מפקר בוחות היבשך, גם או זה לא חיה על מישור שוליני אלא מקצוערצבאי נלכר כיה, הו ל מנעים עם לשול בחבר ולא כואש תשיקה, זהא ניסה לשכנע אותי להצטרר לאומה, לא נתחי לו השוכה מכיורי שלא רציוני לפנוע בת הוא שאל אם אחיה מום לרבר עם תושבל סיפרה העשירים, על מנת שעמה לו במימון בסל הבחלוחה שונה תשוברו החום, שאנה הא

האשורים, מלכר מישרת הרמטכ"ל, ואחרי המש שנים של פעילות עסקית רב"גונית, מוכן לדכריו, יאנוש כן גל, להתעורר יסטו שאף פעם לא ראה את עצמו כאחד מיום, קפץ בשבוע שעבר לתוך הכיצה

פרן את המטרה. תוכמת המצביאות היא לדעת דר להבנסי, אני שואלת אותו אם אלה הסיבות תודות למליטיטה.

ליי ומערן היא הנכונה. היא היחירה שיכולה מוו היי דרות בעימות הישראלי פלשתיני

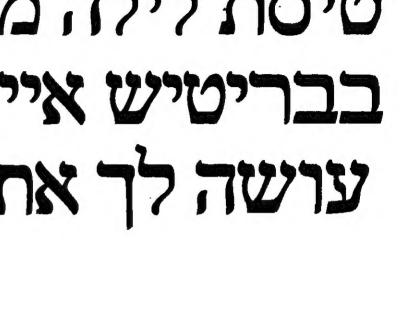

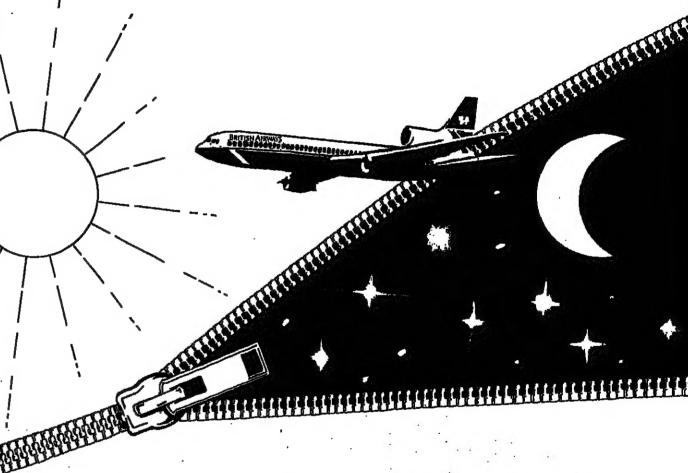
Digerite

יאנוש בן-גל: "בבחירות

אליאב, כי אני מאמין שנעשה לו עוול היסטורי

האחרונות חצבעתי ללובת

טיסת הלילה מאפשרת לך לנצל את היום בלונדון לעסקים, לקניות, לבילוי בהצגה יומית ואפילו להנאה ממשחק כדורגל. ברוב כתי המלון תוכל להשאיר את המוודות, כלי חיוב 'נוסף, עד סמוך לשעת הנסיעה לשדה התעופה "היתרו״

<u>ישבור בשווה הוזעופה בשעת רגיעה</u> כשאתה מגיע ל,,היתרו", נמל התעופה שקט ורגוע יחסית,

ואפילו חנות ה"דיוטי פרי" אינה עמוסה. גם בהגיעך מוקדם בבוקר לנתב"ג מצפה לך אותה אוירה רגועה, ועל כן התהליכים מזורזים יותר מאשר בשעות העומס כמשך היום.

לפרטים נוספים אנא פנה לסוכן הנסיעות שלך או למשרדי בריטיש איירוויים.

BRITISH AIRWAYS

The world's favourite airline.

טיסת לילה מלונדון בבריטיש איירוויים עושה לך את היום

- אנסה לרכר איתם. אכל לא כגלל שאני מים עם רעותיו, אלא מתוך יחסי חברות. רעיונות שלות מפלגתיים־פוליטיים לא מפרירים בין

ופל, אגב, מאשר. "כן, הצעתי ליאנוש להצטרף, מוק דינרנו. תא לא נתן לי תשובה". לא, הוא לא מא כששמע שיאנוש הצטרף למפלגת העבודה. לתי שה יכול לקרות. הכרתי את הרעות שלו וה נכלל לא הפליא אותי. למה ניסיתי בכל "ולפיפו לצומתז ניטיתי. כגלל החברות שבינינו".

ם יוסי בן חנן, מפקר גייסות השריון וחברו זונ של יאנוש, אומר שלא הופתע. "ואני מכיר את מש 25 שנים. כל השנים האלה הוא הכיע דעות און שמהן הסקתי שהוא לא בריוק איש ארץ דא השלמה". הסיבה שאנשים הופתעו, לדעתו של נאנ נונעת מכך שיאנוש, כאיש צבא, מעולם לא "מק נפוליטיקה. "הוא היה מהמקצוענים המובחקים מ משו לפוליטיקה. מאלה שביצעו בצורה הכי המחוצת המריניות שעליה החליט הדרג המריני. ל לגבי תפיסות העולם הפוליטיות שלו, זה אומר מלהיות קיים".

מכל יצא נגר יוומת השלום של סאראת וכמעט האויב הערבי ומתוך הכרת מסגנו הצכאי והבטחוני,

עבודה בסיביר, ושם נפטרה אמו. הוא ואחותו נדדו מספר שנים, עד שהניעו להודו. באמצעות האירגון של הנרייטה סולד עלו לארץ במסגרת מה שנקרא היום "ילדי טהרן". יאנוש, בן ארבע, גדל שנתיים בנבעת ברור, ולאחר מכן אומץ בידי משפחת אוורבך (סבו וסכתו של האלוף אורי אור, שהצטרף גם הוא למפלנת העכודה). למד בתיכון

אנוש בן־גל נולד ב־1938 בפולין למשפחה אמידה. עם פרוץ המלחמה, עבר עם משפחתו לאזור הכיבוש הסובייטי. הוריו נשלתו למחנה

ילד טהרן

במאריס, שם התגורר אביו מ-1948. חור לארץ עם קבלת צו ניום. במכצע ליטני היה אלוף פיקוד הצמון. בסוף 1982 השתחור מצה"ל, לאחר שלא מונרו לרמעכ"ל. מאז הוא איש עסקים.

הדה מתפקירו על יידי עזר ויצמן, שהיה או, כזכור, שר הבטחון של ממשלת הליכוד". אכל כהמשך מודה יאנוש, שרק כשנים האתרונות

הבין שהבעיה הפלשתינית אינה ניתנת לפתרון באמצעות כוח הורוע. שרק אתרי שהשתחרר מהצכא, בסוף 1982, התחיל לשקול את הרברים מזוויות נוספות, כשהתפנה למחשכה ולנתוח. ייכול להיות שכל זמן שהייתי בעימות ישיר עם האויב, הייתי ניצי יותר. בשרה הקרב ובמערכה אין רחמים. הערכים מקפה שהיה בצבא, לאנשים שטבבו אותו היה פשוטים יותר. שחור ולכן, זה להישרד או לחדול

אני שואלת את כן גל, אם זו הסיכה שהמערך נוטה לגיים לשורותיו אלופים במילואים, משום של יאנוש, מעברה השני של הקשת שכשהם משתחררים, הם מתפנים למחשבה ולנתוח. "הנטיה היא של האלופים", אומך כן־גל, "לא של נו הצטרף למפלגת העבודה. למרות שכשהיה נוטים לקו המריני של המערך. דווקא מתוך הברת שומרון ועזה. "גם אם התקוממות חלך ותידעה היא

שלום עם האויכ. אנחנו לא פוחדים להתעסק עם התחום הוה, כי אנחנו מכירים אותו מקרוב. אנחנו מודעים ליתרונותינו ולחסרונותינו". הנכונות לפשרה מצר אנשי הצכא, סבור יאנוש,

אנחנו מאמינים שאפשר יהיה להגיע לאיוה הסדר של

היא תוצאה של ההכרה שהסכסוך לא ייפתר במלחמה. "בשום מלחמה לא הצלחנו לכפות שלום. השלום בין תנועות לאומיות מנוגדות ניתן להשגה אך ורק כמשא ומתן, שעלול להיות ארוך, מייגע ומתיש. אכל אם הוא יצליח, פירותיו יהיו כראיים". הוא גם מאמין, שכשם שלא הצלחנו לכפות שלום לאחר נצחון צבאי, כך גם הערבים מתחילים להכין, שהדרך של המרור והעימות הצבאי הבלתי־פוסק לא יובילו אותם להנשמת הרעיון הפלשתיני. "ממש כפי שמרינות ערכ הכינו שלא ניתן לזרוק אותנו אל הים, כך גם התנועה הפלשתינית מתחילה להבין שהם יכולים להגיע להישגים ריאליים רק אם ינטשו את דרך המלחמה והטרור.

הגיע הזמן, הוא אומר, שכו צריך לקכל החלטות גורליות גם אם הן לא פופולריות אצל חלק מהאוכלוסיה. "והן כלתי פופולריות, היות ומחנה הימין, בפשטנותו וכררירותו, משתמש בסמלים אמוציונליים של רגל, ארמה, שמירת ערש ממלכת ישראל ויהודה, ולא מתייחס למציאות ההולכת ונרקמת ביחסים שבינינו לכין הערבים".

אם הליכוד ינצח בכחירות, סכור יאנוש שנמצא את עצמנו במצב של הפסקת הנסיון האמיתי להגיע באתה מידה שאנשים לא הופתעו כשמוטה המעוך. לפי דעתי, רוב האלופים, במילואים ובסדיר, . לשלום, ויימשך המצב הבלתי נסבל, הקיים ביהודה, (המשך בעמור 12)

> "רוב האלופים, במילואים ובסריר, נומים לקו המדיני של המערך. דווקא ולחוך הכרת האויב הערבי וחוסננו הצבאי והבטחוני, אנחנו מאמינים שאפשר יהיה להגיע לאיזה הסדר שלום עס האויב. אנחנו וודעים ליחרונותינו וחסרונותינו

11 Viazaio

(המשר מעמוד 11)

תפרוץ מחרש. כי לא ניתן לאורך זמן לרכא בכות התקוממויות עממיות. תישקף אז סכנת מלחמה עם מדינות ערביות כמו סוריה ועיראק, ואז, תנאי הפתיחה לתהליך שלום נוסף, יהיו כבר הרכה יותר קשים והמצב אולי יהיה כלתי ניתן לפתרון". הליכוד, סבור יאנוש, שבוי בתפיסות דוגמטיות וארכאיות, ולכן אינו מסוגל להגיע לפתרונות מעשיים על כסים הערכות

והערכת מצב ריאליסטית, הוא אומר, מחייבת להגיע למסקנות הבאות: "יש ישות פלשתינית. העם הפלשתיני יושב חלקו ביהורה שומרון ורצועת עזה, וחלקו מפוזר במדינות ערכ. זכותם, כזכות הציונות, להגדרה עצמית ולמרינה. המרינה שכאה בחשכון, ושתהיה מקוכלת הן על ידינו והן על־ירי הפלשתינים, היא אותו שכת שבקרא יהודה, שומרון וירדן, ושטח זה יהיה המדינה הפלשתינית העתידית".

מה שמתבקש היום, לרעת כניגל, זה להגיע לחתימת הסכם שלום, שתמורתו נעביר חלקים ניכרים מיהודה ושומרון לירדן. זאת, תוך סידורי בטחון מתאימים. "ביקעת הירדן תהפוך לרצועת חייץ עם נוכחות צה"ל וצכא זר לא יוכל לחצות את הרצועה הזר. אזור זה יהווה עומק אסטרטגי לשטחים ברמת ההר שעליהם נוותר, אזורים שהם כעלי צפיפות אוכלוסין ערכית גכוהה. על המררונות המזרחיים ימוקמו תחנות התראה מודיעיניות שיהיו חלק מהמערך ההתראתי של המרינה. כמדרונות המערכיים יבוצעו שיפורי גכול טקטיים. על ירושלים לא נוותר, והיא תישאר בירתנו המאוחרת". יאנוש מבקש להשאיר לנו את זכות המירוף אל מעבר לגכול, כמידה של פעילות עויינת. השטח של יהודה ושומרת יהיה מפורז מצבא ואמצעי לחימה. "אחרי שנקבל את הגיבוי של העם, אני מוכן לדכר עם הירדנים, אני מוכן לדכר עם הפלשתינים, ואני מוכן אהיה לדבר גם עם הנהגת אש"ף כתנאי ברור ובלתי מתפשר שהאמנה הפלשתינית תשתנה.

יאנוש אינו חושש שמדינה פלשתינית שתקום, אם תקום, תאיים על כטחוננו, גם אם חוזה השלום והסדרי הכטחון יופרו על ידם. "עד מלחמת ששת הימים הסתדרנו גם ללא יהודה ושומרון. ובווראי שלאחר 20 שנה ויוחר, על בסיס התעצמותנו הצבאית, כוחנו יהיה עמנו להתמודר איתם, ונקלות רבה". לנסיגה חריצרדית הוא מתנגר. "זה יהיה ויתור ללא תמורה, שיתפרש כעייפות וחולשה שלנו. אומה אינה יכולה להרשות לעצמה לצעוק "שברו את הכלים ולא נוספות. כן, ירדן. לא ביקשתי מפרס רבר ולא הובטח

"היום אני טוען, שאנחנו חייבים לוותר על יהורה ושומרון בגלל טעויות היסטוריות. והטעויות הן שלא טבעית ביותר. "למי הצבעתי בבחירות האחרונות?

שמעון פרס (מימין) ויוסי בן חנן: "אני מקווה שיאנוש לא יתאים עצמו עולם הפוליטי,

ושומרון תמורת השלום. כן, הייתי מאור רוצה שהשטחים האלה יכללו במרינת ישראל. אבל צריך לשאוף לאפשרי ולא לרצוי".

> וא לא מת עליהם, על הערבים, הוא אומר. "ואני לא יפה נפש. אני פשוט לא רוצה לחיות איתם. אני לא רוצה להיות מותנה כהגעתם או אי הגעתם לעכורה, אני לא רוצה שתרכותנו תימהל כתרבותם, אני לא רוצה לשכת במסערה ושהם ישרתו אותי, וזה אחרי שחזרו משרות ה'מילואים', כי נגמרו להם האבנים והכקכוקים. אני רוצה להיות כאז, לכד, ושהם יהיו שם. אני רוצה מדינה עברית. אני לא רוצה מרינה דו־לאומית. ועם הזמן, כשני עמים נפרדים, נדע, אולי, גם לחיות בשלום אמת. בואו ננסה את זה".

לפני כשבועיים, נדרכו מהצפון, עצר שמעון פרט בביתו של יאנוש בקיסריה. אומרים שהחוליה המקשרת ביניהם היה עזר ויצמן, שכנו של בן־גל. יאנוש לא מכתיש, אבל מוסיף: "אני מכיר את פרס מאז היותו שר בטחון. אני מכיר גם את רבין, בר־לב ומוטה גור. יש לי איתם שפה משותפת ורקע מקצועי משותף. בפגישה עם סרס, ביררנו בינינו באילו שטחים אני יכול להיות פעיל לקראת הבחירות. סיכמנו שאעסוק בתחום הבטתוני. שאנסה לשכנע את הבוחר שלא קיימת סכנה למדינת ישראל, כתוצאה מהחלפת שטחים גדולים מיהודה ושומרון תמורת שלום חוזי. החלטנו שאעסוק בהסברה ושכנוע. הסכמנו שחייבים לעשות את הנסיון ולהגיע לחתימת הסכמי שלום עם מדינות ערכיות

הבחירה שלו במפלגת העכודה, אומר בן-גל, היא הצלחנו לככוש את יהודה ושומרון במלחמת השחרור, ללובה אליאב. למהז כי אני מאמין שנעשה לו עוול

"אני לא יפה נפש, אני פשום לא רוצה לחיות עם הערבים. לא דוצה להיות ולוחנה בהגעתם או אי־הגעתם לעבודה, לא דוצה שתרבותנו חיונהל בחרבותם, או שישרחו אותי בונסעדה אחרי שחזרו ת'ת'לואים' כ' נגתרו להם האבנים והבקבוקים. אני רוצה להיות כאן לבד, ושהם יהיו שם"

המו שכבשנו את הנגב וחגליל. וכשכבשנו אותם, היטטורי עליירי גולדה, שהחרימה אותו וגרמה שיינרק בששת הימים, ההישג הוה חיה מאוחר מרי מבתינה . ממפלגת העבודה הוא פשוט הגיע דור אחר מוקרם היסטורית. והערבים לא כרחו, אלא נשארו שם. מרי עם התוה של ארץ הצבי, שבשעתו לא היתה והטעות הנוראית היא, שבמשך 40 שנה, מאו קום מקובלת על המערך. היום עשתה מסלגת העבורה המדינה, לא הצלחנו להביא לעליה מסיבית והמונית קפיצת דרך נחשונית והתקרכה לאותה תזה שבגללה שתמנע מדינה דרלאומית. לא היינו צריכים את כל אליאל הוחרם". כבחירות קודמות הצביע, לרבריו, התהליך הוה, אם היו פה עוד מיליון וחצי יהודים. גם למערך. חמיד. "מעולם לא חצבעתי לליכור וגם לא בפחות היינו מסתפקים. הכשלון של הציונות לתחיה. לא, גם לא כשרפול היה שם"ו המודרכית לאחר השואה הנוראית באירופה הוא, שהעם הירודי עדיין לא למר. ומאו חורכן כית ראשון, הגולה השפעה על הבוחר הישראלי, כפי שהיתה לו על היהודית הימה ממיר גדולה יותר מהישום חיהורי בארץ. ואם חיו לנו אותם מיליון וחצי יתורים בישראל, ממנה אמילו מאוד", כפי שמיפר אחר מתם. מה שברור אולי לא היינו צריכים היום להגיע לפשרה על יהורה. הוא, שכרי לצוף בכיצה הפוליטית שאליה נכנס, הוא

Binealo 12

יצטרך ללמוד לרסן את התבטאויותיו שהיקנו מעמר של "אנפן טריבל" נפיקוד הבכיר בצה"ל. יש הסכורים, כי אותן התכטאויות הן שגרמו, במידה לא מבוטלת, לחסימת דרכו לרמטכ"לות. יאנוש יווע כאיש שלא מתפשר על התפיסות והעקרונות שלו ונוקט עמרה, גם אם היא מאוד לא פופולרית, בצודה נוסכת ביותר.

כאלוף פיקוד הצפון אמר פעם ש'הערכים הם סרטן כלב המרינה". המשפט הזה עורר תגובות זועמות, ויאנוש, מספרים, נינוף בידי שר הכטחון. היום, זוכרים לו היטב את המשפט הזה. 'אם אמן אמרתי את זה, רציתי, כאלוף פיקוד הצפון, להביע את ועמי על כך שרוב המשאבים מופנים להתנחלויות ברצועת עזה וביהודה ושומרון. ואת הגליל אנתנו עלולים לאבר, אם לא נייהר אותו כזמן".

לפני שנה, בהופיעו באוניברסיטת תל־אבינ. במלאת חמש שנים למלחמת שלום־הגליל, טען יאוש ש"מלחמת לבנון נוהלה בצורה כושלת בכל הרשת" ובראיון איתו אמר: "נדמה לי שברור לכולנו מעל לכל ספק, שאת העימות שבין הציונות לבין התנועה הפלשתינית לא ניתן לפתור באמצעות מלחמה. אם יש פתרון, יש לתניע אליו בנוסחה שתהיה מקובלת על שני הצדרים, כמשא־ומתן ודו־שיח". בתגובה לדברים אלה, אמר או רפול: "אם יאנוש היה מנצח בקרב מולמ יעקב ולא נכנס למארב ומפשל, היה כל עם ישראל שומע כיצר הוא משכח את הממשלה הכי חבמה, את הרמטכ"ל הכי טוב, את החיילים הכי מעולים ואת המלחמה הכי טובה בעולם. אבל הוא לא ניצה, אלא פישל, ולכן הוא מחפש תרוצים".

ורגל, שפיקר במלחמת לבנון על הגיורה המזרחית שנלחמה בדיוויזיות הסוריות, מחה בתוקף על הנסיון ליחס את רעותיו לכשלון צבאי מסוים. את קרב סולטן יעקב, הוא אכן רואה כאי־הצלחה. בקרכ זה ניקלעה אחת היחירות שהיה מופקר עליהן ללב מערך סורי, ולאחר סגע ממושך עם האויכ נאלצה לסגת בסיוע של יתידות אחרות. בקרב נפלו מספר לוחמים, ושלושה חיילים נעררו. "אכל תתורת הקרכ", הוא טוען, "נופחה סעל לכל הגיון מבצעי, וההתבטאויות שלי בקשר לכשלונה של המלחמה לא נובעות מהביקורת האישית שנמתוה עלי בעקבות אותו הקרב. תוך כדי המלחמה, אחרי התחקירים הראשונים, אמרתי שאני מקבל אתריות על הקרב כמפקר עליון באותה גיורה. אבל אני לא אשם במה שקרה. מפקר ברמה בכירה כשלי, לא יכול להיות בכל ארוע שמתרחש ברמה גדורית כאשר ביני ונין הגרוד קיימות רמות בכירות נוספות, לבוא ולהא אותי, שרעתי חשלילית על מלחמת שלום־הגלה נובעת מהכשלון בקרב זה או אחר, מעירה שהארם המעביר את הבקורת הזו, לא מכיר אותי, את יושר ואת יכולתי לקחת אחריות על מעשי ועל מחרליהם של אלה שהיו מתחתי".

לא מכיר אותרוזוז רפולוזו אני לא יודע מה גרם לו להגזר את זה אולי המ"

חושב שהמלחמה היתה מוצלחת, והוא רוצה לנגח אות? מוקדם לחעריך, אם תהיה ליאנוש אותה מירת כצר האישי קטנוני ולא כצד הענייני. כי הרי היו הרבה קרבות מוצלחים בנזרת הכקעה, ולמרות זאת, אני פיקוריו, "שהעריכו אותו, העריצו אותו וגם פחרו אומר שהמלחמה לא הצליחה". אבל יש כאלה חסבורים, שלהסתבכות בסולם

(זמשך בעמוד 36)

בן 20 הוא נכנס לפוליטיקה, בן 21 קרא למנחם בגין להתפטר, בן 28 כבר היה דו"כ. אזור אולמרט, נסיך חרות, רוצה עכשיו מקום טוב כשביעיה הראשונה. מי שהרעיש עולמות כסטודגט חצוף ותפרן הוא היום ח"כ מושחז לשון, ראש אגף הכטפים כליכוד וגזבר מערכת הבחירות של המפלגה. וגם עו"ר מצליח, עם סגנון חיים אמריקני. "בגילי, אני מרשה לעצמי להסתפק ברצון להיות שר". איש מעשי.

מאת אברהם תירוש

מישה ימים אחרי ששב ממסע כאוסטרליה, חבר הכנסת אתור אולמרט עריין מפחק. ככר ישן שבת שלימה, אך עיניו מבקשות עריין להעצם. גם מי שרגיל בטיסות טראנס־אטלנטיות כמעט כמו השר שריר, שיטה מהיבשת החמישית דרך ארה"ב לישראל, משבשת לו את שעותיו – את יומו ואת לילו.

לא את סרר־יומו. לא מנוע כמו אולְמרַט. הוא, רץ ממשרד עורכי הדין שלו לכנסת ומהכנסת בחזרה למשרך: ומשם לפגישה עם אורחים מחו"ל במלון וממנה לארוחת צהריים; ואחריכך בחזרה למשרר, ושוב לכנסת, ויורד לתל־אביב כמעט. וכין פיהוק לפיהוק הוא עירני מאור. קשה להפילו בפח.

כך גם כשאנו יוצאים ממשכן הכנסת אל מגרש החניה. כדיוק אז מוצא לו עסקן דורות אלמוני - בשבילי, אהוד מכיר את כולם – הודמנות לשאולו "אהור, מַתי אתה נוסע לאמריקהז", (המשך בעמוד חבא)

תוא שותף עם עות"ר אורי מסר וברוך אדלר ויש. סטייל־חיום אמריקני. איש העולם הגדול. חליפות לאנשים, מלאפון במכונית שבאמצעותו מנחלים

. בירושלים. חומר דלק נוסף לתורשי דעת ולמקנאים, שאינם מסוגלים לשכוח שרק למני גו שנה התרוצק. במסדרונות הכנסת צעיר לבוש במסטות, שגר בדירה

הגיע תומן לאסור על חברי בנסת עסקים פרטיים, או : בכנסת מונחת הצעה חוק האוטר עיסוק נוסף של ח"בים. ח"ב שריד, מיוזמין: "ות לא יעוור, חחוק למחורו להוביל אותם:

מחוייטות, סיגרים, תיקי ג'יימס־כווד, גישת ישירה במושני חליאביב. עסקים בכל רגע. בקרוב יעבור עם אשתו, תציירת עליזת, וארבעת ילדיהם, לבית פרטי דו־משפחתי

"אינו רוצה ואינו צריך להתנצל על חיקנו בהחום המקצועי והצובורי, אילמלא מייתי מ"כ, חייתי

מצליח מי־שניים והייתי באמת עשיר. אילו חקדשתי את 18 שעות עבודתי ביממה רק לעסקים, אתח מהאר לך למה הייתי מגיעו חיום איני עני, אך גם לא עשיר. המשרד שלנו בינוני במושגי ירושלים וקטן "אני חי כמו ישראלי רגיל בן 40 פלוס, תעובד 15 שנה וחניע לרווחה מתקבלת על הדעת. אבל אושים זוכרים אותי מלפני 15 שנת ואינם משלימים עם כך שחלמו חשנים. מי שבולט, מעורר סקרנות ורכילות. מדביקים סעינמות.

דירת לווגות צעירים. בגדול" ושואלים: איך מתעשר אדם בומן קצר כות, דווקא לעורכי־דיון, תכממים לכללי תאתיקח של אם לא תוך ניצול חברותו בכנסת לעלקיו הפרטיים: לשכתם. מדוע מותו לח"ב, לתיוח בעל מפעלו תוא אם לא היה ח"ב, גם אז היו רצים אליו כל אינו וזקק למשרדי ממשלחו אם יטילו מגבלות או הסליינטים הללוז כיצד הוא יכול להפריד בין טיפול . יאסרו על ח"כים לעסוק במקצועות חופשיים, ישארו במקרת כאיש ציבור לבין טימול כעורך דין: חאם לא רק עם מוליטיקאים מקצועיים". חבעית קיימת.

שכורת והוציא את נשמחו לקבלה הלוואת לרכישה "איני מכחיש שחבעיה חיא עדינה. אך זה תלוי בסומו של דבר במוסר ובאתיקה חאישית. אני מרגיש תם מעלום תחיות, משמיעים רמוים שלבטוף "יפול שאני שומר בקפרנות על הכללים, זו צביעות להיטפל

נפודה למבריל אושן נפודה רגישה בחייו הציבוריים של עו"ד אולמרט, יעבור, ממי שכמה ח"כים המימן".

to the sale of the course

Biseaio 14

אנלמרען בחצר הביות

הוא מעולם לא ציבה --

שאולקשהיה התקלאי

ברשמות , 15 Ulacaio

בבניבמה. אביו משקיף ברקע

(המשך מהעמוד הקודם) ומכניס אותנו ככך לראיון קודם זמנו. לא נעים. ריבוי

הנסיעות של אולמרט לחו"ל ועיסוקיו שם, נעשר באחרונה נושא לתהיות וכלי־ניגוח בירי יריכיו. אומרים שהוא יותר בחו"ל מאשר בכנסת. אז רק כא, ככר נוסעז

"לא נוסע", תותך אולמרט לעבר ההוא, ולי הוא אומר: "למדתי שאין טעם להטתיר רברים שהכל יידעו עליהם לבסוף. באמת איני נוסע עכשיו".

בל מה "מחלת הנסיעות" הזאת שלך? מי ממין, מי מממון – אני שואל, ואנו עריין במכונית, בדרך לראיון. אני מוזמו עליירי "אני מוזמן על־ירי קהילות וארגונים

יהוריים ולא־יהוריים, המגכית, הכוגרס, קרן־קיימת ועוד. גם משרד החוץ מכקש שאסע. וכהורמנויות אלה, אני מופיע הרבה בכלי־התקשורת. למעמים אני נוסע לכמה ימים וווהי עבורה קשה ותענוג מפוקפק מאור".

כא לככות ממש, אני מעיר. אבל אהוד כשוונג: "הנה עכשיו, כאוסטרליה, אני

גאה במה שעשיתי שם. היו לי 25 הופעות כסידני ובמלבורן, מטעם קרן־היסור וברדיו ובטלוויזיה. לשהגעתי, מצאתי שם קהילה של 100 אלף יהורים מושפלת ומיואשת. ערכ ערכ, כחמישה ערוצים, משמיצים שם את ישראל. אחרי הופעותי השתנה מצב הרוח של היהורים".

– מרוע מזמינים רווקא אותךז

איני רוצה ואיני" צריך להתנצל

כתחום המקצועי

אילמלא הייתי

מצליח פי־שניים

והייתי באמת

אחריכך הוצע שאהיה סגן שר הכטחון וגם זה לא

נסתייע. אז חשבתי שאני צריך להתעסק במירה

מסוימת בענייני העם היהודי, ומכך נגזרות נסיעות

לחו"ל. השתעשעתי אסילו ברעיון לרוץ לראשות

את עצמי. הייתי יכול להיבחר. כל הארגונים היהוריים

מכירים אותי היטב. אני מצטער שלא ניסיתי לרתוף

את עצמו.

כלפי גדעון פת".

- אתה לא מוכר כביישן כזה, שלא יודע לרחוף

"עשיתי הערכת מצב. אילו נכנמתי למירוץ, איש

אז הלשונות הרעות יגירו, שגם כל ענין העם

לא היה אומר לי לצאת ממנו, אבל היתה מתוייבות

היהודי אינו אלא תירוץ לנסיעות לחו"ל. אולמרט מגחר ומציג משנה סדורה של מה צריך לעשות כדי להציל את העם היהורי מאברון. בהזרמנות הגינית ה,

הוא גם מאשים את כל הממשלות בישראל, שלא

התעניינו כרצינות כבעיות היהוריות כגולה ומכנה את

הסוכנות היהודית "אבר מת", שהוא היה עושה כו, אילו

וגם חתרמית עצמה - הן הבעיה של אהור אולמרט

במסלולו הפוליטי, כך הוא סבור. קנאה, צרות־עין

וחוסר פירגון הם המרברים, לרעתו, מגרונן של

הלשונות הללו. ענין הנסיעות לחו"ל הוא רק אחד

י שיחטט, ימצא בווראי פה ושם גם

על־יורי כל הגופים שהוכיר ושהוא עושה את

זה טוב – היא ברוקה. אלא שוה אינו עוזר לו כליכד

כנגד הקנאה והדיכורים־מאחורי־הגב. גם לא עובדה

נוספת: הוא אחד הישראלים היחירים, שתחנות

שריבר על הנסיעות שלי: 'אני מוכן לסרר לך נטיעה,

אבל את הנסיעות שאחריה תצטרך לסדר לעצמר.

אהור, לא־צנוע־ירוע, אומר: "אמרתי פעם לאתר

ועכשיו, נוסף לו התפקיד של ראש אגף הכספים

- מרוע דווקא אתה הגזכרז ממתי אתה

- האם זה אינו ניצול־לרעה של קשרים שיצרת

מה פתאומו אני לא פונה בענין זה לשום ארם

(חמשך בעמוד 18)

שקשרי איתו נוצרו כמסגרת שליחות רישמית או

"בונים על הקשרים הטובים שיצרתי בעולם".

הטלוויזיה האמריקניות פתוחות לפניהם.

ולמענה לצרכים מפלגתיים.

איש־כספים גרול כזה:

כשביל המרינה?

גסיעות־עסקים פרטיות בימי־כנסת. אבל

, העובדה שהוא אכן מרצה מכוקש וממומן

מנושאי הקנאה והרכילות וממרכיבי התדמית.

הלשונות הרעות היוצרות לו תדמית מעוותת

הניחו לו, מעשה הנביא יחזקאל בעצמות היבשות.

על הישגי

והציבורי.

ח"כ, הייתי

קבוצת יהורים שבאה לארץ שאיני מופיע לפניה".

"מעט יחסית, ואף פעם לא בימים של כנמת". פתות?

713 -

"תראה, בעצם תיכננתי לעסוק בארבע שנות הסרנציה הואת כתפקיר ביצועי. רציתי והוכטח לי "חושכים שאני נואם טוב ורואים כי רובר של אגף להיות שר, עד שהוברר שמרינת־ישראל זקוקה מסויים, שיש להם כנראה ענין לשמוע אותו. אין גם לכישוריו של יוסקיה שטירא בממשלה, ונשארתי בחוץ.

– וכל הנסיעות "לשם שמיים"? מה עם נסיעות

- אינך חושב שכדאי לנקר פחות עיניים ולנסוע הסוכנוונ, אכל לא הציעו לי בזמן ולא רציתי לדתוף

הוא כבר עלה כיתה

בא אולמרט, קיוות מאוד שאחד מארבעת ממאורגן, תשחיתות בספורט ועוד. היום נרגע. בניו ימשיך כמשק החקלאי בנחלת־ז'בוטינסקי שבבנימינה. לרגע לא ציפח שיהיח זה אהוד. הוא חכיר חיטב את ה"סתורת" שלו. אבל אחוד טוען שבכל זאת, נשארה כו זיקת תוקה לאדמה ולהתיישבות. וה"וחלח" היא עדיין הבית. כשאנו נמצאים בצומת בית ליד, בדרך לבית חחורים בכנימינה, הוא אומר לכן הקטן אריאל: "אנו 20 דקות מהבית".

אהוד נולד ב־1945 בשוני, מצודה עתיקת הנשקפת אל בנימינה. שם ישכן גרעיני ההתיישכות של בית"ר, ובחם הגרעין שהקים אחריכך בסמוך את המושב נחלתיו'בוטינסקי. שם, בבית צנוע ופוליטי, כשחמונת ז'כוטינסקי נשקפת מהקיר, גדלו בני אולמרט, ספגו את החורה. הרוויזיוניסטית וניהלו מלחמות עם ילדי.

בעת שירותו הצבאי בגולני נפגע אהוד וסופו ששוחרר שחרור מוקדם. זה היה חסר שהעיק עליו כל הימים. ב־1980, והוא כבד ח"כ בן 35, אב לשלושה ועם אשה בהריון, לחץ על עור ויצמן, שר הבטחון, עד שגייםו אותו לקורם קצינים עם בני 19 ו־20.

בדדגים הגבוהים של הצבא חששו שבא לחשוני משהו. כשבא לחופשתישבת, אחרי שלושת שבועות חהכנה לקורט, נקרא אל האלוף אמור דרורי, ראש מת"ד. זה חקר אותו, מדוע הוא רוצה ללכת לקורס. ולבסוף הזחיר: "דע לך שאם לא

וא סיים בהצלחה עם וקע ברגל, כשכל בית חשפר בא לראות כיצד תוא עושח את מסלול המכשולים כיום האחדון, מפני שבגלל הנקע לא עשה אותו קודם לכן, וכלי מסלול אין סיכת מ"מ. בכך פרק מעליו את מועקת חשירות תצבאי מי נשע באחרונת עם שמיר לארח"בו רוני מילוא. המקוצר. אם לא חיו חוששים מדינונים, חיה מקבל אפילו "תניך מצטיין".

לפוליטיקה וכנס כסטודוט בן 20 בירושלים -ומאז לא יצא. בן 28 תגיע לכנסת. בעבר תיה ח"ב להיחלץ מתענין. תיום אהוד אמנם אינו משחתף מעיל מאוד וחוקפני, מגיש שאילחות וחצעות בדרך־כלל בחתייעצויות מדיניות רשמיות של לסדריתיום למכביר, נואם וקנרא ביניים, מחולל לשכת שמיר, אך בסך חכל חוא בחמונה וראש חקירות ומלחמות ציבוריות כמו בוושא הפשע הממשלה משוחת איתו ונוקק לשירותיו.

משחק אותה מכובד יותר, כאילו לא נאה לו עוד לעסוק ב"קטמת". אחרים אומרים: אין לו חיום

לארוחה עם המוכיר שולץ, בביקורו האחרון, בביתו של שמיר - לא הוומן אולמדט. חוזמנו דן ורוני וגם ביבי. חוא משחק אותה אדיש: "איני מודד את היחסים עם ראש הממשלה לפי תהומנות שלו ואיני מנהל תחרויות על חשנת קירכתו. בפעמים אחרות כן הזמין אותי. כשתוא צריך אותי, אני נמצא ומטייע לו. אני לעולם לא אומר, שאם הוא לא יקוז אותי איתו לארח"ב -הוא לא יוכל לעמוד מול האמריקנים."

זמן לכנסת, חוא טרוד בעסקין.

בכנסת 30-28 שעות בשבוע. לו יש חסבר אחרו "בכנטת, כמו בחיים, פה שאחה עושה בכיתה א' אינך עושה עוד בכיתה ד'. אני חיום כבר בתיכון. פעם עסקתי בשאילחות ובחקירות והטבעתי חותם, גם חיום אני פעיל, אבל בעניינים מדיניים, בוועדות שונות, כמו ועדת פולארד, ובעניינים חשובים נוספים. לקרוא ידיעה בעיתון ולהגיש שאילתא זו בדיחוז".

כלומר, להיות טוב עד כדי כך, שירצו לחזור ולהומין בליכוד וגזבר מערכת הכחירות, ומוסיף שמן למדורה. הוא מוליך את אולמרט על-פני קהילות ונדכנים ברחבי־תבל, שמהם הוא מנסה, וגם מצליח, תוך ניצול הקשרים הענפים שרקם, לחלוב תרומות למערכת הבחירות של הליכוד. הוא גם מוסיף תחמושת למבקריו הטוענים: זהו גיצול קשרים שיצר כשם המרינה

אחוד חוכית את יעילותו ואת נאמנותו לשמיר בפרשת חשב"כ וראש חממשלה אינו שוכח. עצותיו המשפטיות והפוליטיות סייעו לשמיר

אולמרט מתקומם. גם חיום תוא נמצא, לדבריו.

מי כן אומרו שתיקה.

מעגל פעילות נוסף שלו הוא סביב ראש הממשלה. עם הוא נאבק על מקום. קרוב ככל האמשר, בסביבה נמצאים גם חה"כים דן מרידור, שאין חולק על כך שתוא חקרוב ביותר מבין האנשים הפוליטיים, ורוני מילוא, שאם נאמר שאין האהבה שורת בין אולמרט לבינו – אמרנו רק מעט. אהוד קורא לזה "יחטים קורקטיים". וישנם, כמובן, המנכ"ל יוסי בן־אהרון ומזכיר הממשלה אליקים רובינשטיין, אבל הם אינם בתחרות.

הסדרה הפתוחה

המדודה הפתוחה

אריה ניר ומנחם פה

ה"בייבי" הספותיחוד

חיילים של מים ס. האור / ז. הרוויש א, חביבי / מ, עלי שאהא

מ. נפעא / נו ער ירו

זמו שאול / פרימו לוי ער כמה זה גרמני / וולטר אייביש לצאת אל החים / אניטה ברוקנה עיניים כחולות שיער שחור / מארגווט דיראס

הבית על אגם הירה / פרגצ'סקה דוראנטי האשמאים הוקנים / קינגסלי אמיס השמות / דון דלילו תכוורת / קאביילו חיסה סלה השה הפורף / אינוסמין גומס ארקוס מארה / ראיםי רינייון סקפופור באס / יווף שקבור צקי

Hipepin 16

(המשך מעמוד 16)

לאומית. אכל כל הטיעון הזה מגוחך. כשפרס, למשל, מתרים אוהד של העכודה בחו"ל, את כרונפמן למשל, איך הוא מפריד כין ההיכרות האישית שלהם לבין התפסירים הרישמיים?"

אהוד אולמרט, כספטמבר בן 43, חמש־עשרה שנה בכנסת. מתמודד בכחירות הללו על מקום פנוי בשביעיה הראשונה של מועמדי תנועת החרות. על סיכויו להגיע לשם הרעות חלוקות. זינוקו לזירה של ביבי נתניהו מגביר את הצפיפות בצמרת ומחליש את סיכויו. חסר לו רק עוד בני בגין. בכל מקרה, אהוד תוזר הביתה וסוגר בכר מעגל שנפתח לפני כעשרים ושתיים שנה בכפר המככיה.

"אריק שרון הודה שכעס עלי כי מנעתי הופעה שלו בנושא לבנון כשידורי הבחירות. מאז חטפתי ממנו סטירות, דווקא אחרי שאני תומד כו. להדדיות לא זכיתי ממנו"

שם, כ־1966, בוועידת תנועת החרות – ועידת המרד של שמואל תמיר ז"ל - כם סטודנט בלונדי, גבה־קומה, יליד התנועה ובן לח"כ־לשעכר שלה, ובכל חוצפת הנעורים שלו קרא למנהיג האחר־והיחיד, מנחם בגין, לפרוש בגלל כשלון גח'ל כבחירות. קרא -ונשאר כחיים, הרבה הזרות למנחם כגין עצמו. המנהיג הגן עליו מפני חמומי־המות שרצו לסלקו מהכימה ולקרוע אותו כרג. בגין איים כי הוא יילך הביתה אם לא יניחו לאולמרט הצעיר לדבר. בג'סטה כגינית אופיינית אמר: "אני גאה שקם חניך התנועה, יליד שוני, שיש לו אומץ לומר את אשר עם ליכו".

היום מורה אולמרט: "ברור שוו היתה טעות. אך גם היום, כצעיר בן 21 באותו מצב, יש להניח שזה מה שהייתי אומר". או, זה הוציא אותו לדרך פוליטית ארוכה – למרכז החפשי עם תמיר (מטעמו הגיע

כמובן־מאליו ליותר מזה אחרי הכחירות.

ולהאבק זה בזה ועם נסיכים ולא־נסיכים אחרים. אחר, אז צריך להתחיל אותה כבר עכשיו"ה, שואל אולמרט. "בכלל, כתרות יש מקום לכולם. כשמדברים על צפיפות ועל התמודרות, מתכוונים בעיקר לעתיד, כשיגיע זמנו של הרור שלנו להתמודד על הראשות. לא כרור לי כלל אם ארצה בזה. השאלה מוקדמת.

"יש כל כך הרבה מועמרים. יהיה עור אחר". - מרוע, בעצם, מגיע לך מקום בשביעיה

"אני ח"כ ארבע קרנציות. עברתי את כל שלבי

בשנים האחרונות ניסה אהוד להתפייס עם תמיר.

נובר? לא הגיוני.

נשניעיה הראשונהן

לשנרת המשרך".

לגוצתה להתקרב אליו".

והוז, אני שואל, כזה מסתכמות השאיפות שלך,

אינגי צריך תשובה, כדי לרעת שהשמעתי שטות.

כוסמרליה, בשירור טלוויזיה, איזה שררן הציג אותו

נפי שעשוי להיות ראש הממשלה של ישראל. אולמרט

מו ואה כל צורך וסיבה להיכנס בענין זה למחלוקת

מהשדון. אבל פה, בבית, לא ירחיק לכת עד כדי כך.

לשטי להסתפק ברצון להיות שר. לא כל שר. יכולתי

לחות סנדשר תבריאות או לענייני הסברה כבר לפני

שונה שנים, אך זה לא הסתדר. גם כימי מלחמת לבנון

פיע לי כגין להיות טגן־שר לענייני הסברה. משרד

הוץ ושר התוץ שמיר התנגרו שתפקיר כזה יהיה מחוץ

ם שר כמעט כבר חיה. הובטח לו שבקרנציה זו

יירש את שוסטק בממשלה. לא קויים. בשביל

מי שחשור באחרה ובתמיכה נסתרת בשרון,

ואלי דווקא בגלל זה, הוא אומר דברים גלוים

ונוסים "אריק לחץ ברגע האחרון שהתפקיד יינתן

לוניו 'מורשה' יוסק'ה שפירא. אני חשתי שזוהי

מיה לחי מצד ארים, שכל חיי הפוליטיים סייעתי לו,

מכימים הקשים ביותר שלו, כשאף נמש חיה כמעט

ידוא נימק את צערו באינטרס של הליכוד לקשור

יו את שורשה'. אבל מאוחר יותר הודה באוני, שכעס

ל, מפני שמנעתי הופעה שלו בנושא לכנון בשירורי

ומיחת של הליכור. מאז התחלתי לחטוף משרון מדי

לם סטירות לחי, דווקא אתרי שאני תומך בו ומסייע

- ואף־על־פי־כן, אומרים שאתה במחנה־שמיר,

ינכון שאריק מעולם לא גמל לי טובה על יחס

מנות שניליתי כלפיו, אכל זה אינו קנהיהמירה

לאליפין אני מחלים בעניינים לאומיים. עם זאת,

האלה מי יהיה מועמר חרות לראשות הממשלה אחרי

ק בורות וטפשות הביאו אנשים

לייחט לי תמיכה בנסיגה. אני

לא מאמין שנתקיים לאורך זמן

אם ניסוג לגבולות 1967, אפילו

עם תיקונים"

"נשוא נוקק לכך. להדריות לא זכיתי ממנו".

א מומר סמוי של שרון ומצרד בהכתרתו אחרי

- שאלת אותו מדוע עשה לך את זהו

ו" לו בוה: "אני כבר לא ילד. בגילי, אני מרשה

דרך ארוכה, פוליטית ואישית, ובזמן קצר יחסית, עשה אהור אולמרט מימי תמיר העליוים, כשהיה מוכיר ונושאיכלים, ועד מעמרו היום כח"כ מרכזי בליכוד וככנסת ככלל, מקורב לראש הממשלה ונושא עיניו

לראש־הממשלה. אכל מחר, ייאלצו אולי להתמודד

פוליטיים פירושם גם התמודדויות. השאלה רק, אם עושים אותן כצורה תרבותית. תראה, כ'עבורה' מטרטרים את אפרים סנה. אצלנו אומרים לכיכי נתניתו: בוא, קפוץ למים ונעזור לך לשחות".

- מה זה "בעתיר"ז, בעוד כמה שבועות. הרי הוא מועמר רציני לשביעיה הראשונה.

ראשונהי ההכנה. והיות שאיני צבוע ומתחסר אומר כגלוי: איני מכיר בין המתמודדים הצפויים מישהו שיש לו בסיס טוכ יותר להתמודדות על מיקום זה, הן מבחינת הרקורר המצטבר ותנסיון והן מבחינת יכולתו לתרום

לבנימינה. על רקע המצורת.

ב־1973 לכנסת ברשימת הליבוד) וממנו למרכז בשוני שנשקפת העצמאי עם שוסטק ומשם ל"לעם" עם יגאל הורביץ, ואחר־כך "לעם" המוקטנת, שבמהלך הקרנציה הנוכחית פשוט נמוגה אל תוך תנועת החרות. זו הפעם הראשונה שהוא מתמודד על מקומו ועל מעמדו בתוך תנועת האם שלו, שממנה יצא־נפלט לפני 22 שנה. לא מתאים לפיקח כמוד להסתבר זמו ממושר

כליכך עם רסיסי מפלגות כאלה, אני מעיר לו.

הוא מעריף לזכור כמה־שפחות את תקופת הנדורים הפוליטיים הזאת, גם אם לא יורה ככך, וליצור רושם שכל הומן היה כבית או לפתות בקרבתו. מה שהוא כן מוכן לומר: "תמיד רציתי לחזור הביתה. אילו זה היה תלוי כי. הייתי חוור הרבה יותר מוסרם. אר הייתי קשור עם שוסטק ולא רציתי לעשות צעד חר־צרדי. היתה לי גם מחוייבות אירגונית לאנשים שהלכו איתי".

ם אחר בעות הנרודים הזאת נותר פצע פתוח אחר שמואל תמיר. כהשראתו מרר אולמרט הצעיר בבגין. איתו וכהנהגתו פרש למרכז החפשי. במשך שנים היה נושאיכליו של תמיר, מזכיר סיעתו, האיש הקרוב אליו. יתר ניהלו מאבקים ציבוריים נכנסת, כשאהוד עושה את רוב העבודה השחורה. גם את הסטאז' המשפטי שלו עשה אצל תמיר. כסך הכל, היה לו בית־ספר טוב וער היום נוטים לראות כמהלכים וכרפוסי התנהגות ופעולה שלו סימנים תמיריים מובהסים. יש גם המרחיקים לכת: הוא תמיר במהדורה שביה.

הור: "לומר שהכל אצלי ממנו – זו הפרזה, ולו מפני שלא החלפנו מילה 13 שנה, ער מותו. אכל למרתי ממנו את הצורך בהתמדה, 🛲 כירידה לפרטים, בשילוב הנכון של חקירה

יסורית עם חשיפה תקשורתית". הקרע בא דווקא כשנכחר אולמרט לכנסת השמינית כאחר מארבעת נציגי המרכז החפשי ברשימת הליכוד. תמיר העריף את עקיבא נוף ותמך בהצבתו ברשימה לפני אולמרט. אחריכך, לדברי אהוד, בלם את מעילותו העצמאית בכנסת. לתמיר היתה גירסה אחרת. הוא חשב שאהור כגר בו. מכל מסום. זה הסתיים בפילוג: תמיר ונוף מזה, שוסטק ואולמרט מזה.

שני חברים יצאו לדרך

הוד אולמרט ויוטי שריד תתחילו יחד את הקריירת בכושת. גם פעלו ביחד בבית. יש בהם כמה קווי אופי דומים. נוצרת חברות, שהיום, ווכת חילוקי הדעות העמוקים, צריך להתאמץ מאוד לקיים אותה. הם מתאמצים, גם אם לפעמים וח נראת כפוות חיצונית בלכד, שבדאי לקיימה למעו המדמית.

"יש בינינו הערכה הדדית גדולה ולעולם לא מתכלים. אבל איזה סגמון: איזו ומה:

"יש תבנות משוימות בינינו. משתדלים מאוד לא

"יש לי יווס מאוד מיוחד אל אווד. שנים הוענו יחד לכנסת והכנסנו לשם סננון חדש איוורנו אוריה, בירידות הזאת יש עליות ומורדות יש הילופי דעות ההופיים ביניון, ולצערי השנה דוואת אינות מתאימה להברונות מסוג זה, הסירוף אותו בכל מי שצריך להיבחר. השנה לא החיה

יווא אוד וודצינים בכנסת יש לו מעלה ניצחת:

החוטום האחרונים עם חצד השני, האבל, של הירת, כראי שתחוט המקשר יחית אולמרט. הוא, אני לפחות מבין מת הוא אומר ואני מאמין ענמ. - חוא מבין אותי מצויין. יש גם תחכתשויות, פעם בוועדת חוץ ובטחון אמר עלו דבר נורא. השבתי: אגז אוזה זקוק לגב שלי לטימום, אין בעווה, ע חברות היא חברות'. למוזרת, במונון, בא מארורי וליטף לו את חלחי, ובורו נגמר העניו".

בענין עסקיו של אקוד ונסיעותיו והתעשרותו – יש ליוטי בעיה, הוא מודה. יש לו קושי לצאת נגדון על אר שהוא סבור שיש מה מנם. אילו היה מדובר במישהו אחר – "כבר הייתי מעלה אותו על טיל". הוא מדגים שפורמאליה אין פנם, אבל בריא גם לאחוד עצמו שוחק ימנע עיסוק נוסף של

מיכום. ואינו שוכח לחדגיש, שאין לו שמק שום ללא תכנסת חית אחור עורן דיון חשוב, מחלינת הראשונה, ממני ש"נולד לחיות עו"ר מעולה, הוא שורע מתחומר תות".

האחרון סרכ בעסשנות להיפגש, גם בהיותו על ערש־דווי. אולמרט כואב את הפרשה ער היום ומסרב לחטט בה יתר־על־המירה. היום יאמר על תמיר רק מילים טובות.

כנסיך כין נסיכי התנועה, הוא שב אליה ומנסה למצוא מקום מכוכד בצפיפות הקיימת שם, ליד חברו הטוב, שגלימת הנסיכות החרותית כאילו נתפרה בשבילו, ח"כ דן מרידור. הוריהם, חבריהכנסת לשעבר אליהו מרידור ז"ל ומרדכי אולמדט יבל"א, היו סמוכים זה לזה ברשימת חרות לכנסת. הכנים סמוכים זה לזה בטביבתו של שמיר ומקיימים חברות הרוקה. לפעמים נדמה אפילו שאולמרט מבקש להידמות למרידור, להיצמר אליו, כווראי להגיע לקירבת שלו

ואם אגיע פעם להתמודרות עם רן או עם מישה:

"חוץ מזה, החיים אינם גן של שושבים וחיים

- גם אתה תעזורז "בהחלט. כיכי שייך לקבוצה של אנשים שהליכוד יכול להתכרך כהם. צעירים, מוכשרים, בעלי נסיון, מציגים אלטרנטיווה שהמערך אינו מסוגל לחציב. א בגלל שאולי נצטרך להתמודר בעתיד על אותם מקומות ותפקירים, לא ארצה לראות אותו בעמרה

מול המערך אני בראש החץ, ללא פשרות. אבל איני שונא אף ארם. כשפרס היה ראש הממשלה חלקתי לו כבור כשותף וכעומד בראש ההירארכיה. היום אני הטוכנות, אבל מייסר אותו על שאינו יורע לקבל על עצמו עול משמעת של ראש ממשלה אחר. כשפרס היה כביקור לא הציעו לי בוושינגטון כראשיממשלה, הייתי שם במקרה גם אני. בומן ולא רציתי הוא עשה ג'סטה של נימוס והומין אותי לסעורה עם רייגן. מה יש, בגין לא לקח איתו את אכא אכן לכיקור לדחוף את רשמי במצרים"ז

עצמי. הייתי

יכול להיבחר

ארבע שנים יהיו רק שלושת המועמדים הנוכחיים.

הרור שאני חלק ממנו יהיה אז כאמצע שנות הארבעים

שלו. איפה כתוב שנגזר עלינו לחכות עד שנהיה בני

260 יתכן, איפוא, שב־1992 זירת ההתמודרות על

– ואם היית צריך לכחור כין שלושת המועמרים

יש לי הערפה מסוימת, אכל אין לי כוונה לחשוף

דוא אשר אמרנה עייף עייף, אבל עירני־עירני.

לא בכדי נסע עד ניו־יורק כדי להעיד לטובתו במשפט

אכל גם כמסלול המוליך שמה יש רוחק רב והרצים

רוחפים זה את זה. קצת חוסר־עירנות - ואתה הוטף

מרפק ועף החוצה, כלי התערבות של שום שרון.

אולמרט, אחרי נטיון כזה בחו"ל

עם הח"כות בלבר? תפרוש לעסקירו

"אצטרך לחשוב על המשך דרכי".

שעושים לשניהם עוול.

לנחש מותר. ככל זאת, אם לא שמיר. אז שרוו.

אז המטרה, כשלב זה, כסא ליד שולתן הממשלה.

- מה יהיה אם הסיפור יחזור על עצמו ותישאר

אחריכך הוא חוזר אל עצמו: "בכל סניפי חרות

"אני, שבאתי מנחלת ויכוטינסקי וגרלתי

והתחנכתי על מורשת ההתיישכות, שנשכילי יחורה

ושומרון וההתנחלות אינם רק סיסמאות נבובות, אלא

שאני מגיע אליהם, אומרים לי שוה עוול שאיני מכהן

כשר. אני מקווה שאמירות אלה יתבטאו בתמיכה בי

ושהליכוד ינצח ככחירות ויהיו לנו יותר שרים".

הראשות תהיה שונה מזו הצפויה היום".

דהיום: שרון, לוי וארנסו

אותה כרגע".

כל הנאום הזה בשביל מקום בשביעיה המובילה שמיר נראית לי מוקרמת. אני בכלל לא בטות, שבעוד

ני קורא באזני אולמרט קטע ממאמר שהוא בת לספר על השלום במזרח־התיכון: "אני מאמין שאת האקסיומה שוה חיוני להתיישב בקרבת מרכזי אוכלוסיה ערבית, ובכלל זה בחברון, יש לברוק מחרש. זכותם של היהורים לעשות זאת אינה מוטלת בספק, אכל אפשר להטיל ספק כאשר לתכונה של הפעלת זכות זו באזורים מסויימים, בעיקר כאשר התוצאה עלולה להיות הגרלת האלימות כין יהורים לערבים".

תוכן של עשיה ציונית – האם זה אומר שאני צריך

לתמוך בטראנספר או שאני חייב להשלים עם כל

אלימות, ללא כל הצרקה וכסיט, של חבורת קיצונים מן

"כל מי שיברוק ימצא, שכאשר צריך להתייצב

מה זה, אם לא עמרה מערכית טיפוסית? אולמרט: "אני בער התנחלויות ביו"ש, אבל צריך לקבוע עריפויות. אני מעריף התנחלויות במקומות

שבהם אין קיימת סכנה מיירית של חיכוך לא דרוש עם אוכלוסיה מקומית. זו דעה שאני משמיע ככר שכע – והאוטונומיה החריצררית שלךז "גם על זה אני מרבר שנים. חלק מאנשי חרות

חשב שפירוש הרבר נסיגה מיו"ש. רק כורות וספשות הביאו אנשים לייחס לי תמיכה כנסיגה. איני מאמין שנתקיים לאורך זמן אם ניסוג לגכולות 67, אפילו עם תיכונים. אבל אין זה אומר שחיילים ישראליים צריכים להיות בכל רחוב בשכם וג'נין. אני מרבר על אוטונומיה שתאפשר לנו לצמצם את המעורכות ואת החיכוך עם האוכלוסיה הערבית, אך ללא נסיגה וללא פשרה טריטוריאלית".

- "מלשינים" עליך, שבחו"ל אחה משמיע רעות מתונות יותר.

הוא קצת כועם: "אותן דעות בריוק. אם מישהו טוען אתרת – שיביא ראיות. הופעתי במאות ראיונות והרצאות בתו"ל. איש עוד לא הראה שסטיתי שם מהקו הפוליטי של הליכור".

הייתי צריך רק להוכיר עוד את הטענה שאולמרט - ירע על פגישותיו של משה עמירג עם אנשי אש"ף טענה שהוא מכחיש לחלוטין – כרי שתמונת המאבק התרבותי בין צעירי חרות, שניסה לצייר קודם לכן, תיקרע לגזרים. יש שם, מסתבר, גם מלחמה מלוכלכת. יוה שקר וכוכ. נכזות. לא ידעתי דבר, חוץ

רבים מקנאים באולמרט. רק מעטים, אם בכלל, מהפגישה שהציע לי לקיים עם סרי נוסייכה בשכוע יכחישו שהוא מוכשר, אינטליגנטי, חריף ופיקת. גם שהכריו שהוא בער סיפוח יו"ש לישראל. מי שמנסה יריביו־מחוץ יודו במעלותיו ולעיתים יסבכו אותו ליצור לי תדמיח מתונה זה יריב המנסה לפגוע במחמאות. יריבים-מבית מאשימים אותו בהתחנפות במעמרי. מה יגיד מישהו שתושש שאני מתחרה כו, מה למערר, ברצוו להיות מקובל על הכל, בנסיון להיראות ימכור לחרות? שאינני מוכשר! שאין לי יכולת הופעה מתון ושפוי, בחברות עם יוסי שריר (ראה מסגרת) ועם וייצונ? מה יכול לשרוף אותי בחרות אם לא הצגתי עור אנשי שמאל מתחומי הפוליטיקת, האקדמיה .כיונה המוכנה לוותר על יו"ש ולקיים מגעים עם אש"ף. והתקשורת. פרס, יזכירו, בהיותו ראש ממשלה, לקח לאיש אין עוז ויכולת לעמוד מולי בוויכוח ולהוכיח אותו איתו לסעוד על שולחנו של הנשיא רייגן, כפי ומשמיצים

שלקח את דן מרידור לביקור כמצרים. ממש נורא. םי הוא זה ואיוה הוא המשמיץ האלמוני הוה: -אולמרט שמח לכדוך עצמו עם מרידור ואומר לא תחלץ מפי אולמרט גם בכולרוור. רמוים יש. ומי שיודע לחבר אחד ועוד אחר ועור אחר, ויורע מי עור מונולוג: "מצד אחר אומרים שאני רוצה למצוא חן בעיני המערך ומצר שני, כשאני מכריו שלעולם לא מבין הח"כים רץ לשכיעיה הראשונה ותותר להיות כמה שיותר קרוב לראש הממשלה ואינו אוהכ שיש לו אסכים לנטישת יו־ש, אומרים שאני רוצה למצוא תן בעיני חברי מרכז חרות. על דן אמרו שהוא חצייתה מתחרים ויורע להיות אגרסיוני ושמו, כמוכן, אינו דן מרירור - יכול להגיע בכוחות עצמו לשם החשור. מה חצייקפה. מרוע מרביקים לנו סטינמותו מרוע גם, שנהקשרים אחרים ישמע עליו מפי אולמרט רברים אייאפשר להיות בעד שלימות וזארץ והתיישכות ונגד טראנספר והפקעות לא חיוניות של רכוש פרטיז

לא־מוזמיאים. ויותר אף מילה. גם לא עם בולרוור.

אברהם תירוש 19 Blaeaid

אתכחש לה. הוא יריב שאפשר להתכבד בו. הידידות אינה מטשטשת את הוווכוחים החריפים בינינו. 99 אחוזים ממה שהוא עושה מוציא אותי

לריב נת עם ות, קורה לנו לעותים שוויכוח גולש לריב אישי, אבל מתפייסים מהר. זורקים לי שתיה מאוד מחניף להם אילו שרוד היה מהחזה לידיד שלרום. בקשר אלי, אינו צריך לרותחוות".

דרא מאדי מוכשר. יש לו שושור קומה: חוא וכט אלשטוראלו ללובוד. אם אינו רוצה לנתק את

R135910

יהונתן גפן

7072 77737

ריני מצהיר נזאת שתגיגות הארבעים כבר יצא לי מכל העורים. אפילו כשאני עוצם את עתי אני רואה את שושנה רמארי עם כומתה ארומה, על ג'ים, מתנגשת עם יפה ירקוני מתפת על נגמ"ש ממול. לא רוצה יותר אירועי מעד מית לא עם הפנים לנגב, ולא עם התחת לגולן. ולא תמים על הישגינו הצנועים, ואיך התפתחנו מהשר שנים סאיאת עד התדירה לביתו של אבר ג'יהאד. מתיום לתיש אותנו – הצלחתם. עכשיו תנו לנו ומומנס. הריני מבריו כזה, כשם המטה המרכזי, על משורשמית של ארועי חג הארבעים ואחת.

כל תקופה שמות משלה. אחרי מלחמת השתרור נולדו ילדים עם שמות כמו אורי ודן שעד היום הנלכים בשרות, יואב ושמשון שבמשך הומן בהיו ספקולנטים ונתפסו על וילוות שקראו לוק תמר ויעל, ישראלה ורחל. אני מביד ילדה אתו שקוראים לה עצמאות, והיא הוכי תלויה שאני מכיר. אחרי מלחמת ששת מית עלון גולן האפירה, יכית וטיראן. גם כשתחוירו ונקמת, הילדים נשארו, כבסים למשא ומתן. מלחבת יום כיפוד נולדו ילדים עם שמות משים תשוה ושלום. אני אפילו מכיד ילד אתר לו "לא עוד", והיום הילד הזה היא אחד יתרים המבוקשים כיותר בלוסיאנגילם. Lored ביותר בלוסיאנגילם. Real Estate ביותר מלחמת לבנון לא נולר היותר מישה כבל זאת נולר קראו לו בכל שם לה וק לא שרון. ועכשיו, כימים שרומים אלה, לונו חברים שלי ילודה ששמה מרי, כנראה על ומר תאורהי כשטחים השרומים. ואני לא אתפלא ל שם כארצנו התובנת בולדה עוד ילדה, ושמה אינתיסארה מול טובו

עשה את זה?

לין מלאים העתונים בסיפורי גבורה על ושימול תועו כתרנים, והשאלה חמרכזית נשארה כשהיתה: מי עשה את זהו כל מי שקרא בעירו, ראה שאנשי הקומנדו המופלאים הגיעו למקום החיסול כשהם לל שבוניות פולקסוואנן רב.אמ.וו. וזה באמת שור מתחכם, משום שאם הם היו מניעים מוד כל העולם היה יודע מהר מאוד מי עשה

תל-אביבם ירושלים ם חיפהם מתניהם כפר סבאם טבריהם רחובותם ראשון לציון ם מגדל העמקם באר שבעם אימ

עם בכמה ימים אתה קודא על שיטות תרשות מתואכמות כמאכקם הצודק והארוך של הפאים באיצנה שביתות כלליות והלקיות. שניתות להדקים ותודמת מנתחים, השכתת מולים, ומסקו כיקורי תולים, מרד אחיות, סגירת מה יון מיון וודים סגורים וכירב. התולים גוססים

ותחליך הצורקו מרוע שורופא המטפל לא יעכור כמי הלקה שלו, משוט, עם נאבוט מחולה לחולה ויתן לכל אחר ואמטה על דראש, ואו אולי תיפקחנה עיני הציבור לראות את מצב הרפואה בארץ. נאבוטים לא חסר, ותולים יש תמיך יותר מדי. כסאת

שמחה לאיידם

רוסים הם כאמת משהו. יש להם את הגלאסנוסט הזה שלהם, והם נהיו פתוחים ושמחים. כבר מותר להם לשיר רוקנר׳ול מקומות ציבוריים, ואפילו יש סיכוי שיהיו: להם יחסים איתנו, מסורני היחס, ואתה משפשף את חלובה אכל דבר אתר נשאר כשהיה אמינות הדיווחים למערב. מרי פעם מגיע איזה סרט הרשות רוסי

עיביר כלא מאמין אוי רוסיה שלי: ההייח או הלמתי ויושבי הכיפאות, ושולחי תחיצים הבריא, שהוא כנו או במלחמת ברים הבריא, שהוא כנו או שברוסיה יש רק זמות במלחמתם: בריווה ובא בווראי נשמע גם שברוסיה יש רק זמות במלחמתם:

נשללה מכם הזכות, כי אתם ילרים. וילדים תפקידם למות במלחמה הכאת. ילדים תמקידם למות ואמהות הנקידן להרות ילדים שתמקירם למות במלחמרו הבאה.

תפקידם לרויות המוכח בעיני חורצחים. שמראה לך שלגורבאציונ שלגן בכל זאה יש כמה זאנרונו ווילדים: אנחנו הילדים בידי המנחינים שלנו. סורות. למשלו לפני זמן מה שודר במערב סרט על המחלה הקשה ביותר בעולם, מחלה האיירט, כם: שהיא אנחנו חילדים בידי הממזינים שלנו. משתוללת בבריה"ם. ובכן, לפי הדיווה הוה, ברוסיה ותב הילדים בידי המנהיגים שלחם: חמנהיגים שלנו בידי המנחיגים שלחם, הענקית הבתביישית יש ביום תלה איירס אחד ן בסרם שנמשף עשרים רקות מספרים לנו על המערנ המנהיגים שלחם בידי המוחיגים שלנו, הריקאהינטי, המלא בתועכות, לעומה הקומוניום ובגלל מלחמת המסוינים קרובה כבר שעהם, הבריא, שהוא כנראה נוגרן המחלות החוק ביותר. והם יחין לוצה, ואנחנו,

ילדים, אתם כי תמוחו במלחמה הבאה.

בשבי המחרחרים ולקחתם בעורמה. אל קברי תאבות יועדתם עד חורמה.

ילדים, אתם תמותו במלוומה הבאה.

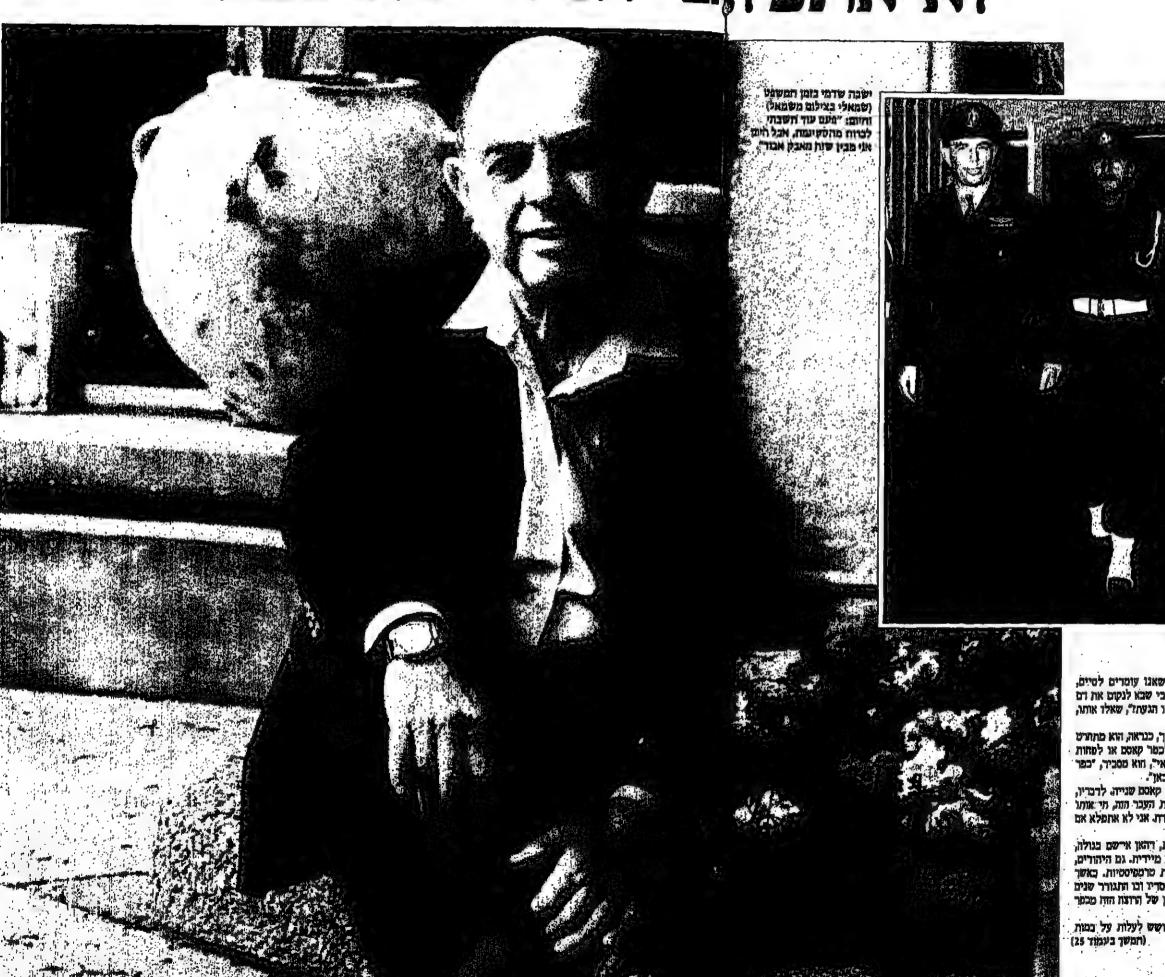
נשללה מכם הזכות לכחור בחובה,

ילדים, אתם כי תמותו במלחמה.

נשללה מכם חזכות לצעקה,

נשללה מכם הזכות לחיים,

לא אתפלאם יחסלו אותי מאח עמנואל דוון

גם אחרי יוחר מ־32 שנים שמו של ישכה שדתי תתקשר לשבח בכפד קאסם, הוא מסתובב עם אקדח. הערבים, הוא אומר, לא שוכחים. גם היהודים לא. ודאי שהוא אינו שוכח. והוא לא יהיה תופחע אם פרשת כפר קאסם תחזור על עצמה עכשיו בעוטחים. לא צריך יותר מקבוצת חיילים מותשת, מתוסכלת ושחוקה שכאה אחבריה יחטפו אבנים, ולכוניתם חידודו והם ייהר גו. אנשים ישחוללו. הקולקטיב יאבד שליטה. "כפר קאסם היה חריג. הכי חריג שיכול להיוח", אותר שרתי. וגם הפעם זה יהיה חריג, הכי חריג שיכול להיות.

חרי שלוש שעות של שיחה מעיקה, ממש לפני שאנו עומרים לסיים, מהליט ישכה שרמי "להיפתח" הבריחה על אותו ערכי שבא לנקום את ום אחר מבני משפחתו 40 שנה אחרי שזה נרצח. "עכשיו הגעתז", שאלו אותו, והוא השיב: "כן, מיהרתיו"...

הערכים, אומר שדמי, לא שוכחים ולא ממתרים. משום כך, כנראה, הוא מתחרט מהר מאוד על הסכמתו להצטלם לצורך הכתבה בכניסה לכמר קאסם או לפחות על רקע השלט שבכביש הראשי. "הברים אמרו לי שלא כדאי", הוא מסכיר, "כפר קאסם היא עריין אכן-נגף רצינית מאוד ביחסינו עם הערכים כאן".

שרמי מעריף לרבר על ההווה ועל הדרכים למנוע כפר קאסם שנייה, לרבריו,
זה חשוב יותר מחיטוט פרתני בעבר. אבל הוא עצמו תי את העבר הה, תי אותנ קשה, יום יום. "אין לי שומרי ראש, אבל אני מסתובב עם אקדת. אני לא אתפלא אם יום אחד יחסלו אותי", הוא אומר.

מבתינתו, הוא יודע, לא יעוור שום דבר – מלינקי מת, ההאן ארשם בגולה, והוא, עם או בלי אחות – מתקשר עם הטבת כאסוסיאצית מיידית. גם היהורים, מתברר, אינם שוכחים. פעם אסף שדמי בוכבו שתי חיילות טרמסיסיות. כאשר הצריע להן שפניו מועדות לשרות ים והקיבוץ שחיה בין מייסדיו ונו התגורר שנים רבוע, שמע אותן מתלחשות בספסל האחוריו "זה לא הקיבוץ של הרוצת הות מכפר מאסמה".

בראיון עיתונאי אמר פעם כי מאו אותו מקרה הוא חושש לעלות על כמות. (ממשך בעבור 25)

צילום: אירית זילברתן

, Ribbaile 3

מה אתה רוצה? חופשה זוגית במלון 5 כוכבים או רהיטיגן ופיַקניַק או∷עוד ועוד מתנות!

חלק ממבחר השטיחים שבמבצע:

•	STATE PROVINCE	
•	and the second	in in the late
	samo y win kom ; 710	18:00
	701-00 701-00 112 X 103	Th. Marie Control
	THE PARTY OF THE P	מונד
•	Water of the spill of the extending	1731 191

קרנבל הקיץ מתחיל... חיכון, דוץ לבית כרמל! כן, רון בבית כרמל יכול להיות מבצעכזה. כל מי שקונה מיד מקבל מתנהי - מבחר של בחיםי גן וסיקניקאו ...חמתנה הגדולה: חופשה זוגית במלון מפואר, זוה עוד לא הכל: עכשיו תוכל לקנות שטיח כרמל אמיתי ב־30 תשלומים לא צמודיםי. נאשוב על זה - אפילו המתנה שאתה מקבל חינם שווה יותר מהתשלום הראשוו. ום שטיח כרמל, גם מתנה, ונם אשראי ענון, כדאי למתר – המבצע לזמן מוגבלן - בפוף לתקנון המרצע בחנויות רשת בית כרנול 28.4.88

• כפר-טבא: היי הוצל בם (פינה המיים) יבארישבש גיה האשל 20

30 תשלומים לא צמודים

ערווז בעוציש ★

e mini-tipines menis : pin, nipe de s (petit, streto de se) distreto de se se production e se

מעוד בעמוד 22

האנל של המחנה בו

בנימין רולוי).

ונידות באשי דייתי בד"ש (שרמי היה ממייסדי מאנה, סיונתי להיכנס לרשימת המועמרים לכנסת. מצי נויך שמישהו מהמליאה יצעק לעברי: אתה לכד קוסם

לתני שבע שנים, כאשר ילדיו כגרו ועמדו על ושע לקו אותם אביהם לכפר קאסם. הוא הראה להם ז בפר, לא את המצבות. לבד מאותו מקרה, לא בנס פומה. "למה לי ליצור פרובוקציותזר, הוא שנה לפני שנה תומינו אותו מהטלוויזיה להשתתף שנה על הטבת שרמי הסכים להופיע. 'פעם עוד שנוי לברוח מהסטינמה, אבל היום אני מבין שזה סבק אנוד", הוא אומר, מדגיש כל מלה.

אשר הגיע לאולפן הטלוויזיה כישרו לו שיתר אחו יופיע בתוכנית המוכתר של כפר קאטב. שמי אמר תורה, והלך הביתה. "אני לא מפוער לשבת מול המוכחר שאיבר שם את אביו, אבל זעי מכן לשכת שם כאשר כרור שתוא מייצג את מונעת האני את הרוצחים, וכל זה עוד לפני בוצול ונדיון.

שום נרגשו 'רכותי, מדובר בדיני נפשות. אנועו שוקם שצל האוייב את הסטינמות שהוא מפתח משלה שלו כבר שלושים ושתיים שנה. אני לא מים זיך נמשך שנים הם אמרו כשירורי התעמולה אם ש־15 נשמח ערביות טהורות שוות אצל מורים עשרה גרוש. (הסכום כו נקנס שרמי על מותה, את האמינו מלבים אותה, את האמיתה, מת תומבים כה במו ידינו".

שבנים - פסקהבין במשפטן ובמשפטם של יתור שרמיז ואת פי זה מעניין בענס? עיניו מאין, עיניו תקרא, תקא", הוא מאין. עיניו מקות וקולו העמוק רועד כשהוא מסביד איזה עוול ליה לו כפישה הואתו

לי גניבת דעת במבות, כאשר קושרים אותי שנה הבלתי ועקית בעליל", הוא מסביר, "הרי מינו ותבולו לעואול, אפילו חברים שלי טועים כוה. מאני לשה אנשים, ותראה שתשעה יאמרו לך שאני ישל שנת את הפקדה הבלתי ופקית לידות במפירי מות כן מואתה אני רוצה לצעוק, אבל אני אומר מנב בוער שעל ראש הננב בוער או מה אם אני לא הננבו או מה אם אין לי מחפלי נס אין שום קשר לטבח עצמו. מסקיהדין מקוד מפורש תקרא, תקרא..."

שש עצי לרגע. כליכן בוערת כפר קאסם שמון על שתא צינו שם לב שבתיק שלו כבר אין צין גיבורי למי איכפתי ומי בכלל היה מסיר את אינטער לאס לולא האנטיפארה שהחירה לרגע משם שמה את החיכות על פקורות בלתי הוקיות: מינות הלקי בתוצרת ההסצה לחיילים לטעים

הצלב על גבו, אני ולרחם עליו ועלינו. אני אבשיח לו שיחברו עלינו קינות יבהכיות ואולי אפילו יעלחו אניות לפנות ונכאן את "השרידים

שדמי: "מסביק

עם התשחקים

האלה בלהיות

ובלהטיך לכולם

איך להתנהג. תי

שרוצה להיות הכלב המוכה ולשאת אח

עס סגולה

מפסק הדין של כפר קאסם. אכל זה הית לרגע קט, הרף מתערבכים. שרמי מקוה שאין בין חיילי צה"ל דהיוס עיק, ותתראלוף במילואים ישכה שרמי לא חזר למור צמר בנוסח מלינקידהאן, אכל, הוא מוסיף, "מי יודעה" היאיך ברשימת הסלבריטים. אף אחר, למשל, לא מרח מותו במעשה, ערג. גם אורי אבנרי וזיון מוכיר את לציין שהוא נמנה עם אותו חוג חרש של קצינים שאני שה מדי שנה בעונון שלה. זו דמגוגיה נוראה, במילואים ואנשי אקדמיה, שאהרון יריב הקים על רקע מכב הימלך תוכיה ששקר שחזורים עליו שוב ושוב המתומות בשטחים כדי לרון כבעיות השעה. וכולם יודעים שרמבר וקושניר הם מהמכצע "ישראל לוכשה בקיון", אבל מי יודע שהסניטר הראשי, האיש שמאחורי נתוך מעשפה הומה שומר שדמי כמה ניירות המבצע ורעיון התשרירים, הא לא אתר מאשר ישכה

גבוהות. כשהוא מוכיר את מלינקי, נימח הריכור שלו מוהלת כעם בטינה. היום ככר לא מתו של הפעודה הבלתי הוקית אינו לקוה כלל היה תצור על הטעות – לא היה מומך על איש מתוסכל יוממט ללי – זה מהמשפט של מלינקי ושל אנשי עם ערכים מנועקקים" כמו מלינקי, היה עורך את קבוצת הפקודות לקראת העוצר בעצמו, או שולה "מרגל" להקשיב איך מתרוך מלינקי את אנשיו. השיחה שלנו נעה כמסוטלת בין כפר קאסם לשכם ועזה, בין מלינקי לרס"ר צ'ארלי, מושגים

"כאשר הייחי בריש סירבחי להיכנס לרשיתה המועגדים לכנסה. גה אני צריך שתישהו תהתליאה יצעק "לעברי: אתה מכפר קאסטו?

ואתרי הרהור מפושך הוא אומר: "אני לא אהיה מופתע אם פרשת כפר קאסם תחזור על עצמה עכשיו בשטחים. בן אדם מופחע רק פעם אחת בחייו, ואו, בכפר קאטם, זו היתה ההפתעה הגרולה בחיי. ער או לא האמנתי שיהורים מסוגלים לשחזר דכרים שאנחנו רואים בתמונות השואה. הפעם, אני כבר לא אהיה ויכול גם לא לכוא. לא צריך הרבה יותר מקכוצת בל שרמי חי את כפר קאסם. לא שוכח. מרבר היילים מתשת, מתוסכלת ושתוקה, שפניים או שלושה מחבריה יוזטפו אבנים, המכונית שלהם תידרדר לוארי על טראומה, טרגדיה ובכיה לדורות. מלים והם יהרגו. אנשים ישתוללו. הקולקטיכ יאבר את השליטה על עצמו. אתה יורע מה - אנחנו הולכים לקראת זה. כל יום נוסף בשטחים מקרב אותנו לקטסטרופה בזאת. ואני לא אהיה כן עם עצמי אם אומר שוה יפתיע או ידהים אותי".

. 29 באוקטובר, 1956. יום פרוץ מלחמת קרש. אווירת מתח ואירוואות, הערבים נעים מחוץ לכפריהם עם רשיונות מיוחרים. כולם פוחדים מכולם. מתקבלת החלטה לחטיל עוצר על בפרי המשולש - ג'לג'וליה, טירת, שייבה, קלנסווה, איבטן, כפר בארה, ביר אל סיקח, כפר קאסם. אלוף משנה ישככר (ישכה) שרמי, מח"ט מחוז זו, מתררך את רס"ן שמואל מלינקי, מנ"ד במשמר הגבול, הגדווי של מלינקי יפקה על העוצר. במשפט יכחיש שדמי שבתשובה לשאלת מלינקיו

מה יעשה בתושבים שיחורו לביתם מחעבורה אחרי (המשך בעמוד הכא)

25 ชาวยอก

הטלת העוצר – ענה לוו "אללה ירומו". אכל התידרוך שנתו מלינסי לאנשיו היה חר משמעי – הוא הורה להם לקיים את העוצר ביר קשה, כך שכל מי שיימצא מחוץ לביתו יירה על־מנת להרוג. מלינקי כיקש: כלי מעצרים, ונימק: אם יהיו להם כמה הרוגים בלילה הראשון - יהיה קל יותר לקיים את העוצר כלילות

מסקרי המשנה האזינו לתידרוך והציגו שאלות. 'מה יהיה עם נשים וילדיםז", שאל אחר מהם. "בלי סנטימנטים", ענה מלינקי. "ואם יהיו פצועים, מה לעשותז", שאל מישהו, ומלינקי השיכ: "לא לטפל בהם". ושאלת המפתח: "מה עם אלה שיחזרו מהעבורהז", "דינם כדין כולם", ענה מלינקי, ויש אומרים שאף הוסיף: "אללה ירחמו, כמו שאמר מפקר

פקדי המשנה הקשיכו. רק אחר מהם, סגן גבריאל רהאן, כן 21, עולה ממרוקו, ניצע את הפקורה כלשונה. בחמש אחרי הצהריים הוטל העוצר. אל"מ שרמי החליט להקרים אותו. החלטה כלתי חוקית מכתינתו. רבים מתושבי כפר קאסם עשו אותה שעת את דרכם בחזרה מהעכודה. הם לא ידעו שבאותו יום הוקרמה שעת תחילת העוצר. כאשר הגיעו לפתח הכפר, לא הורשו להיכנס. לפתע ניתנה הפקורה: "לקצור אותמו" אנשיו של רהאן החלו לירות. 49 נהרגו. 13 נפצעו.

שנחיים נמשך המשפט. מלינקי הואשם ברצח ככוונה תחילה ונדון ל-17 שנות מאסר. גם דהאן הואשם ברצח ונדון ל־15 שנים. שנה אחרי פסקיהדין

חנן אותם הנשיא יצחק כן־צכי, והם שוחרוו. שרמי הועמר כפני כיתירין צכאי. הוא הואשם כחריגה מסמכות ככך שהקרים את שעת העוצר, ובאי תיאום פקורת העוצר עם המושל הצכאי. העונשו קנס בסך עשרה גרוש. המחיר: כתם לכל החיים ועצירת הקירום הצבאי. העתונות לחמה נגד המשך קירומו של שרמי כצבא. כאשר היה מועמד לפיקוד על גייסות השריון, אמר לו הרמטכ"ל שוה לא ילך, שאנשים לא

שרמי הבין שצריך לפרוש ופשט את המרים כ-1962, שש שנים אחרי הטכח. אחרי אכוכת ד"ש גם לא חור לפוליטיקה. הוא משייך עצמו למפלגת העכורה, אכל זועם על 'ההפחרה שוורעים ראשיה כציבור", הוא טוען שהפחד נהפך לאמצעי שכנוע. זה המסר שהוא מנסה להעכיר כנמת הדיונים החדשה שהוא חבר בה. גם אין לו כל מפק שיש פתרון אחר להרגעת השטחים, פתרון חד משמעי ושמו "כוח".

ישכה שרמי כן 65, כיום תושב אפקה, מנהל חברה לאחזקת מבנים. שלושימיושתיים שנה אחרי כפר קאסם וחמישה חורשים אחרי תחילת ההתקוממות קולקטיבי. "הפוליטיקאים", הוא אומר, "הצליחו לזרוע בנו פחר, מכוכה וווסר בטחון. כל מפלגה והשיטה שלה להפחיר ולהלך אימים. אנחנו כבר לא מסוגלים לנהל

התסכול והמתח. תסכול ומתח, הוא רומז, מולירים חריגים. "גם אצל מלינקי, התסכול והמתח הולידו את החריג הנורא, אם כי אצלו זה גם היה קשור כנראה לעצמו, ברמח אינטלגנציה ככלל".

של כושר הרתעה". בנושאים האלה, תוא מורה, הנורמת האלה" הטקטיקה של שרון מוצאת תן בעיניו הרכה יותר מוו . "צריך" – חוא ממשיך – "יותר חסינות כלפי ולא על השלכה לים, חלילה, על כך שהרהאגים של פרס ואפילו של רבין:

יאר אפשר", אומר שרמי, "לשלות חייל למשימה בעולם, ומטפיק עם המשחקים האלה בלהיות עם סגולה יורים בהם. בלי נשק. זו חוצפה ושתידעות של הפוליטיקאים, ונלחטיף לכולם איך להתנהג מי שרוצה להיות הכלב . כן, אומי שרםי בקול חמר ואודי הרוצר ממשך שמסתתרים מאזורי גבם הפניע של התיילים. זה מזכיר : המוכח ולשאת את הצלב על גבו, אני מרחם עליו - כעצם יכול להיות עור כער קאסם - בשכם, בקבאסיים לי את תגנרלים של מלחמה העולם הראשונה, ששלחו ועלינו. אני מכטיה לו שיחברו עלינו קינות יסהפיות ' אולי בחאן יונס, יכול להיות. אלא שגם הפעם זה יחיה חיילים למשימות בלתי־אפשריות שלא היה סיכוי ואלי אפילו ישלתו אניות לפנות מכאן את השדידים.

"תחחת לפני הפחד מלבלבים התסכול והאחת. תסכול ותחח **תולידים חרי**גים. גם אצל תלינקי, התסכול והמחח הולידו את החריג

זרוייפרווים ליד תאנדרטה לזכר גרצחי כפר קאסם

"אני מאוד אוהב את החבר'ה האלה של שלום עכשיר. באמת. זה נורא יפה ללכת להפגנות שלהם. יפה וצורק. אבל זה כל כך נאיבי. תקראו הסטוריה, רכותי. תראו שלא מקבלים פרסים על הומאניגת. ותכינו כבר, כשם אלוהים. תכינו שהכוח הוא שמרנו

> החריגים, אומר שרמי, הם תופעת לוואי מוכנח אצל אנשים שניווטו אותם למצכים כלתי-אפשריים. "אני אומר מוכנת כי אני מסוגל להבין את החריגים, גם את אלה שצולמו ב'סי.בי.אס.' אני מבין, אכל לא מצריק את המעשים וגם לא משלים איתם", הוא אומר. הבעיה המוסרית ברורה לו, לשרמי, אכל הוא

סכור שבסופרשל־רכר אנחנו מקרישים יותר מדי זמן ומחשבה לבעייה הזאת. "עד היום" – הוא מנופף כאצבעו – "אין רוגמה בהסטוריה למישהו שקיכל פרס על התנהגות הומאנית. כמקום שהחרב שולטת, שפת

דעתו של שדמי, הגיע הזמן להכריו על כך שגם נארץ הקודש מדכרים בשפה הבינלאומית הזאת, הגיע הומן להסביר לעולם הצבוע שבעניין זה איננו יוצאים מהכלל ואין כל סיכה שנהיה כאלה. העולם רורש מאיתנו מה שאינו רורש מעצמר, אומר שרמי.

שאנחנו, עם כל הכבור, נמצאים במזרח התיכון. או נכון

להצלית כהן ווראי שלא לחזור מהן. מי שמתוייכ להישאר בשטחים, צריך לקחת בחשבון שהוא משחק כאש – באש חיה – ולא כאלות מעץ. ואם לא מסוגלים לומר לחיילים לירות או שמחליטים שזה מוגזם לפתוח באש, צריך פשוט לבטל את המשימה ולהתקמל. זו מלחמה, וכמלחמה לא מתנהגים על־פי אמות מירה של

תחת משטר צבאי. ומעבר לכל – היינו אז תחת הרושם של ירושת הארץ. היה מין מומנסהם כזה של מלחמת סוממיות וקיום שהשפיע על אנשים מסויימים. היו

לים" או "צריך לכלוא אותם במחנות ריכון". היתה

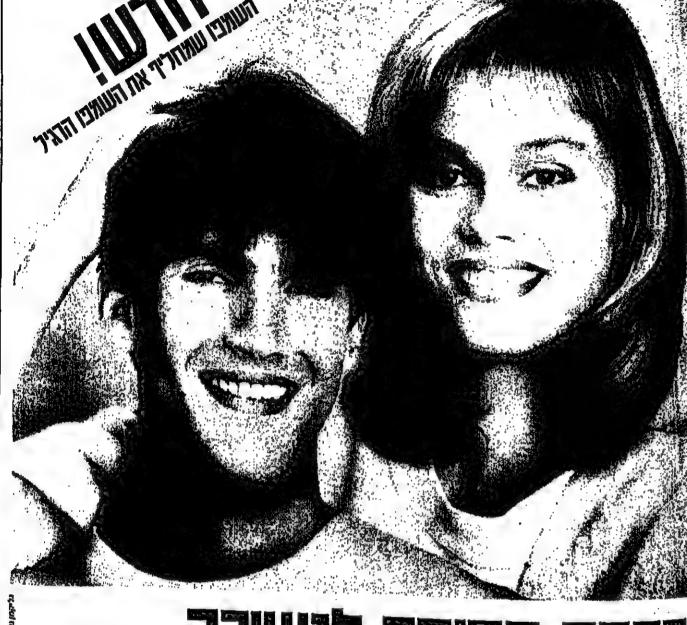
"אנתנו צריכים לדעתי להסביר, בלי התחסרות, שנאה לערבי באשר תוא ערבי. היתה גם התנשאוה. שיש לנו נורמות קצת אחרות, אבל אנחנו בכל ואת למה הוא מתכוון: אולי לה שהילדים של אותם ילדים מורח תיכוניים. ואני מציע להססיק לשחק בנדמה לי של אז אומרים ש"כהנא צודק". אולי לוה שנחנו את השטחים צריך לנהל בכוח, באש חיה, הוא ו'בעם סגולה' וב'אור לגויים' ולומר בצורה ברורה: לערכים שלנו אזרחות ישראלית ושבכמר קאסס כבי אומר. "אולי" – הוא מעריך – "אם היינו הורגים 20 הערמות שלנו הן באיזור ביניים, כשטח דמרומים שבין לא מטילים עוצר בלילות. רק בעזה ובשכם. אולי לי בהפגנה הראשונה, ביף ברצמבר, כל העסק היה נגמר הנורמות המקובלות במזרח התיכון לבין אלה שבעולם שאנהנו כבר לא כליכך מילטריסטים, אולי לכך תוך יומיים וצה"ל היה מרוויח עוד כמה שנים טובות הצאור. צד"ל, למשל, זו דוגמה מצויינת לסינטוה בין שאנחנו עדיין שונאים ערבים, אבל כמו אנשים

ביטורת ופחות רגישות כלפי מה שאומרים עלינו והמלינקים של היום קוברים ערבים בחדל, ולא מתם

"כפר קאסם חיה חריג. הכי חריג שחריג יכול להיות", אומר שרמי בהרמת קול. "זה היה חריג, למיות שבמרינה שרר או מצב אחר. אמנם גם או היינו מיינת חוק, אבל המאבק על קביעת הגבולות היה מוחשי ויום־יומי, היתה מלחמה על שטחי הפקר ונסיון לקבוע עוברות. או גם ערביי ישראל לא היו אזרחים. הם היו

אנשים שנחנו למצב הזה כל מני אינטרטרטציות. מלינקי היה אחר מהם. גם רהאן, אבל זה היה חריג, גם אז, גם כאווירת אותם הימים". כאשר מדכר שדמי על "אווירת אותם ימים" הוא מתכוון למרינה בעלת גוון מיליטריסטי, הרפתקני ילדים שראויינו או לעתון אמרו ש־צריך להרוג את כל הערבים" או "צריך להכנים אותם לשק ולצרוק אותם

שדמי אומר שמאז השתגן דברים. שהמדינה בערה מבוגרים מדברים על פתרונות הומאנים כמו סונספר

חדים חביבה לנשירה

חזק את שערך בחפיפה הגילה עם שאכו כולטו-היחיד שגם אחזק את שורשי השיער.

לשולך להשתמש בשמפו רגיל כשיש לך אנשרות להשתמש בשמפו פולטן - השמפו - המוכבמונר לשעוד את במילטרימוסכריד - חומר טבעי חמחוק את . שורשי וזשיער ומן על עור הקרקפת.

ש מוע היווצרות שומנים.

שנום אחיאלו לשימוש יומיומי.

מעניק ברק ונפח לשיער והופכו קל לסירוק, שיבנוש פשוט, קל ונוח. זה הזמן להחליף את השמפו חרניל, ולעבור לשמפו הטוב ביותר הקיים בשוק

מטפח שיער מלא ובריא.

עבור לשמפו פולטן - לושיג רק בבתי מרקרות:

אביק ווה עוכר.

נא ותראה איך פועלים טוב יותר (פנה השעעלים)

לרצח אבור גייהאד. הוא כתב חורץ בפנים מנידוש יחששחי בתברם מנידוש. ילדי ישראלים, בתב חורץ בפנים

עחידי התיקצועי כאן, לא הרצליה מישררו של מרטין פלטשר ב"אולפני המקצרעיות, אני יוצדי שרבים מבני משפחתו ניספתה הרצליה מהווים מעין תערוכה מתמרת של בשואה, אשתי ישראלית, קיבוצניקית ממשפחה צילומי אירועים־שעשו־כותרות כעשרים תימנית, וילרי צברים גזעיים". תמונות משפתתיות

מאת אדר אבישר בספריסין, מהמהפכה האירנית, ממלחמת יום רוב בני המשפחה היגרו הוריו של מרטין מאוסטריה הכיפורים, מאירועי פיגוי ימיח, מסלחמת לכנון. לכריטניה הוא נולד והתחנך בלוגדון. לעיתונות הגיע ריגעי חיין האתרונים של אישיקול בצוות הטלוויזיה דרושים אנשים תרשים. מילאתי שפסים בלי הרבה תקווה, שכן לא היה לי או שום נסיון. להפתעתי פלטשר, 40, נראה צעיר מגילו. למעלה מחמש התקבלתי". תקומה ארוכה שימש בכותב טקסטים

(המשך בעמוד 60)

השנים האחרונות בכל רחבי העולם. קטעי נשלפות מהמגירה. עיתונות מתקופת מלחמת האזרחים לאתר מלחמת העולם השנייה והשואה כה ניספו בולטת בין כל אלה סררת תמונות צבע המתעדת את "במיטרה. "חיו

שנים הוא כתב רשת הטלוויויה האמריקנית "אן. בי. לקרייני החרשות, "בעיקר תחוית מוג־האוויר. השיא סי", עם לשורד מרשים של סימורים וכתבות, משכורת היה כאשר נתבו לי לכתוב את תוצאות מישחקי וקידום. בשבועות האתרונים שוב עשה כותרות בשל הבדורגל". השעיית תעורת העיתונאי הממשלתית שלו לאחר אבל הוא רצה לעמוק בחדשות. "הורך המהירה . פירטום מהלכים שקרמו לרצח אברג'יהאר. והוא הרי ביותר להגיע להיות כתב שטח היתה לחתחיל כצלם וגיל לעמוד מאחורי המצלמות, לא לפניהן. "מפריע טלוויויה. קניתי ציוד, השתתפתי בכמה קורסים, לי שכתבים מחקשרים אלי מרחבי העולם, מנסים התייצבתי, די בחוצפה, במישרדי זיו ניוד והצעתי את להמוך את המקרה הזה למנוף שייצור לישראל תדמית שרותי". תחילה בשלח לבריסל, וכשבוע לפני פרוץ של מדינה טוטאליטרית. המציאות, כמובן, שונה. לכן מלחמת יום הכיסורים הגיע לישראל. "את בוסר יום אני מנסת להנמיך פרופיל, מעבר להתחייכויותי

להיות ראש הדסק שלנו בטוקיו, אבל סירבתי. סיפורים על המצאות טכנולוגיות והישנים כלכליים מעניינים אותי הרבה פחות מאשר סיקור המאורעות במיזרח התיכון". (צילמה אירית זילברמן).

ארשין פלששר, מא, כחב רשת הטלוויזיה האולריהניח "אן. ב'. סי.", מקצוען. וגם יהודי. יליד אנגליה שרוב בני משפחחו ניספו בשואה, גשוי לישראלית, אב לבנים צברים. שניים מגיסיו קצינים בכירים בצה"ל. באירועים אשכחתיים, הוא אומר, הם מכנים אוחו עכשיו "תרעיל בארוח" ו"סכין בגב האותה". בשבוע שעבר הושעתה חעורת העיתונאי התתשלחית שלו לאחר פירסום מהלכים שקדמו ולמדות הכל אני דואה את בשום תקום אחר"."

יום יום מב*הרים שלושת אנש*י השיוזק של חברת "אוריינט קולור": יום־טוב אהרון, יואב דורון ושמעון זיגמן אצל מאות לקוחות ברחבי הארץ. תפקידם – לשמור על קשר רצוף עם כל לקוח, לקבוע מחירים ולפתור בעיות שהסוכנים אינם יכולים ליישב בעצמם.

"אוריינט קולור״ היא חברה מתקדמת מאד מבחינה טכנולוגית, ומשתמשת בציוד הפיתוח החריש ביוחר. לכו היה זה רק טבעי שיבחרו גם במכשיר החדיש ביוחר כדי לייעל את עבודת

"אצלנו בחברה לא מסתכלים על סטאטוס אלא על רוחויות״ אומר המנכ״ל. לכן, לראשונה הותקנו מכשירי פלא־פון במכוניותיהם של יום־טוב, יואב ושמעון. מכשירי הפלא־פון ייעלו עד מהרה את השגי

השיווק של החברה. ומן הנסיעה מנוצל עד תום – לקבלת הזמנות ודיווחים, לתיאום פגישות, למתן הצטות מחיר ולקשר מתמיד עם המשרר והלקוחות.

היתרון על המתחרים – גדל. עתה יש לאנשי השירוק זמן תגובה מהיר יותר והם יכולים להגיע מוקדם יותר לכל מקום ולהגיש שרות יעיל יותר. השימוש בפלא־פון ביטל חלק ניכר

מעבודות הגיירת – ההודעות וההזמנות שבעבר היו נערמות על השולחנות בסוף היום, אין בהן צורך עוד. עבודה זו מטופלת עכשיו באמצעות הפלא־פון וחוסכת שעות עבודה יקרות. כך נותרות שעות פנויות למגוון עבודות שעד כה

המנכ״ל כאמור היה האחרון שקנה ל**עצ**מו פלא־פון. וכך נכנס גם הוא לתמונה.

וא וגשלומים ויותר באמצעות "ויוה עדיף"

התקשו למצוא להן זמן.

טל. 2088307 טל. חיפה, טל. 3<u>/40302</u>7 02-716346 ירושלים, טל.

את הפלא"פון הרביעי בחברת ,,אוריינט קולור" קנה... המנכ"ל!

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

זכרון). משוני זרמו המים באמה פתוחה

לכיוון קיסריה, דרך בית חנניה וג'יסר

א־זרקא (היום). אורך הניקבה מכאן עד

שוני כתשעה קילומטר, ובהמשך גלקחו

אליה גם מימי נחל תנינים. לאורכה,

בבקעת תנינים, יש פירים אחדים, חצו־

בים בסלע הגירי הרך שמוליכים לויק־

על עיו צברים היתה תקרת בטון שבנו

תושבי הכפר הערכי שהיה כאן עד

1948, סברין. כשהתמוטטה התקרה,

באן מקלאי אביאל ונוער מקומי, ניקו

66. אל הר חורשן

א צריך לחפש רחוק. ללכת בשדות כשווטעים בוואדי מילה מכיוון למצוא חניה בצד הדרך. על העמודים ובחורה אל שלט העץ הצבעוני בכניסה פהלף זכרון יעקב בכביש המ־ של הגדר תחשמלית מסומן תוואי אדום היר, ומצומת פרדים לכיוון של שביל הליכה בתוך תתורש הטבעי, קוש. לפני שרואים את בת שלמה על עם מבט על הנבעות הירוקות. השביל דרך עפר, עביוה לכל סוגי רכב, לא ומוך תכש יש הר יחק תמיד מימין לכביש. עושה סיבוב מענלי ויורד לכיוון בת שלמה. עולים לפיסגה. פונשים דרך עמר ימינה או שמאלה, עולים לפיסגת ההר ות הורשן, שמורת טבע במרכז הכד

> וק שטים קצת מהכביש הראשי (מספר ל שיתו אביבית מאוחרת. השנה, בו־ וונת עם ילדים במשך שעתיים. מתהשמיים הפעונוים והגשמים הדקי־

קם ומשך האביב יותר מתמיד. לא רק שמינים היסטרוים אלא גם ימים רכים יות. ממש אביב אירומי, רך ומבושם. וושדות מלאים פרוזי בר בצבעי מסטל: השבנהור ודך של התניות (ברך הגד מל דרדים כוצלים (דגניורג), פעמוניורג אשםלות הדדים של מרווה משולשת. הבעולים הגבוחים של ודד הקציר, הפ־ ח שהבוטנאים קוראים לו חוטמית

זשת ובתך תחודש הים תיכוני פורח

דרכי העפר והשבילים קלים ומחים ולא ניקבה וומשכה עד שוני והיום בתחום בתי הנופש לחופשות וסופשבוע: חוות

בתצלומים: מכט מהד חורשן לעמק – הרבה בריתות ויחק. ונם הספלול פורח. בכה

מסעים מצומת פרדים לכיוון יקנעם. תולכים פה לאיבוד. אוי שני קילומטד יש פניה לוכדון יע־ קרלעיון שבו אמשד להתיישב לאדור ת מקר, אם תצים. התרים ויורדים

> שת שמורות הטבע, שמסכון את חכני מולה לצוו וש עוד שלט אחד מול השוח למחצבות שפיה, אבל נא לא לתיות אליו, שות לה תורשן. אהרי מאתיים מטר יטבד יבין את מעדת היקב שפעם אתוו בה יינות שדיקים. חודשה משג־

לביש ואדי מילח ונוסעים עוד שני קי

למוד. וש שלט עץ היול של קק"ל וו־

מוטודולה חדירא

קשורות סלוגלדיות בעינו

עושל עצי בוש. משונים לוסוע לשלט שארוה קלר, ולה האינור של רשות שמורות הטר ת נשה במי ידיו. כאן מכר גם השם תום של הבקום: הטרי, שפירושו: תוח בו שוש לה בורום. פיסגת ההד

האצו של וחודי הבר והציידים. נפלט הבולט שמד הבי ההציין ב. עם לבוח: הדן אתת יוורדת למערב, לערם, טאטא, דוך שניה עוקפת את ת חודשן מצמין. מתין לתבום לודך השלישית, מימין, שעקמו את הד התישן נודרום.

ויורדים איזנה ימינה, דרומה בחזרה לר

מובד מרחבי נבשת ירוקות ושדות זהו טיול קל לחברים, לווגות ולמשמ־

אפשרות שניה: לבת שלמה אם באים בשתי מכוניות: המטיילים הולכים כמו קודם והשביל האדום מביא אותם ישר לבת שלמה, לתחות השאי בה בנחל דליה, למרגלות המושבה. כמי פת סימון שבילי כרמל זוחי נקודה 222. להקפיץ רכב אחד למקום זה שיחכה

מונם ים תיכוני חביב שקוראים לו סמ" אמשרות שלישיתו נחל דליה יישט וויכוני וזביב שקוראים לו טם" על וליבלוב יחוק בחיר של אלונים מצר מתחנות השאיבה אפשר ללכת בדרני עפר שפונות צפונה הדרומה, לאורך נחל דליוו שזרם התורף כמו נהר. אמשר עוד

המעיינות הסביבה, ניקוה אותם לתוך

נטיעה לכת שלמה

בריכת הטריטונים, שהגדר סכיבה מתו־ שמלת, חיא שמורת טבע זעירה שבה חוים הטריטונים – דרחיים בסכנת חכחדה. חוכר נראה כמו צפרדע עם זוב. היו נפוצים בכל הנחלים לאורך מישור החוף, והביוב שזורם בהם גמר אותם. כשנוסעים ישר, בוגועים אחרי קילומטר

לשמורה. אתרי הליכה או במקומה. הד־

רך שעוקפת את הר חורשן מדרום היא

במיוחד. ממשיכים לנסוע, לא סוטים

ואיתה יורדים דרך התר לכיוון בת של:

במקום לפנות לבת שלמה, פונים אחרי

בריבת הטריטונים חצי ימינה, ישר.

תמשך: אל בריכת הטריטונים

אחד לעין צברים. משמאל לדרך: עץ תאנה נדול ובאר עתיקה, קשורה למערכת מים עתיקה מימי הורדוס, שתפשה את מימי כל

את הבאר העתיקה וחשפו את הכניסה למקבה. דרך העפר ממשיכה מכאן ישר למושב עמיקם וממנו נוסעים ימינה, מערבה, לכיוון זכרון יעקב, אחרי מושב אכיאל, ימינה, מוליך הכביש הצר לרמת רצודיוב אפשרות יפה היא לפות בעמיקם שמא"

לה, לובעת נילי, לנסוע בבקעת תוינים שמלאה כרמים ומטעים, חקלאות פר' טית במיטבה, עד לצומת עדה ודרומה. לכיוון פרדס חנה וחורה לתל אביב.

מסעדה: "החצר" בבת שלמה. מטעדה חדשה יחסית של אושי המקום. והכי יפה לשבת ולאכול עם הפנים להר חור

31 Blacain

ריקמת רביולי ותפרחת ירקות

האנינות והמיוחדות שיש לנו בארץ. אומרים עליה שהיא מקצועית" מאור. אומרים עליז: מסערה קטנה, אבל גדולה.

מבחינת המימדים "קרן" ורחוב אברגבירול 15, תל־אביב) היא באמת מסערה קטנה. 18 סועדים כעת ובעונה אתת מבסים את כל שטתה. מבתרין היא נראית כמו תנות דליקטסים. כפנים מעלות אותך מדרגות עץ מן ה"חנות" אל ה"גלריה", עם שולחנות הזכוכית והמשבים השקופים. מי שאינו יודע יכול לשער – על פי הדיהוט ה"אוורירי - שנקלע למקום שבו מגישים מאכלים קלילים כמו כריכים מצועצעים ובלינצט המציאות שונה לחלוטין.

את המקום ייסדה עולה מארצות הברית שקראו לה קרן, והיא קראה למסערתה "קרן אילה קארט". לאורהיה הגישה מאכלים שלא היו שערים או נתפריטנו, ועד מהרה היווה המקום הקטן הזה מוקר לעלייה לרגל של אלה וויודעים להעריך כישול טוב

ומאכלים לא שיגרתיים.

בינתיים התחלפו הבעלים, ואת המקום קנו אירית שנקר וחיים כהן -שני צעירים שלא ידעו יותר מדי על עולם המסערות, אבל כמו שאומרים: עם כשרון מלידות". עם המקום הם ירשו נם את ותפריט, אבל לאט לאט עיצבו מסבה משל עצמם שבוהירות רבה, כדי לא להשמע מתרברבים, הם מסווגים אותו כמטבח צרפתי. הם מלאי התפעלות ממיכתר הירקות המצוי כשוק ומאיכותם, מרכים להשתמש בהם בצורה חיה או מבושלת. הומרים מעולים, בישול לא כבד, תפריט מנודן ולא פחות מאלה – סרירה אסטטית של המאכלים על גבי הצלחת הם כמה מחמציינים העיקריים של "קרן". לפי מענת בעליה, כשמונים אתו מהלקותות הם "קבועים" היודעים כדיוק לאן הם כאים ומה הם רוצים. גם המזדמנים, בחלקם הגדול, כאים עם יידע מוקדם על המקום והמלצות ספציפיות לגבי מנות

פביקורנו הקודם וכדנו לטוב, בין התר, את הפסטות של "קרן", את הפטה לרות (לא אותו) ואת פרק היום. חורנו היכים. לחימום הקיבה חביע מרק היום עשוי פכרישה, תרד, דלעת ומשומע שמתה בדולה, עשרי מסטה לבנה וירוקה כפשולב. סדירת הרביולי היתה כמו כציך רגים, היה נטוע " מעשה רקמה צבעוני על גבי כד לכן. רכותו וטעמיו של הרוטב.

עם פתיחת עונת הטיולים לחו"ל אנו מחדשים מדור שפתחנו בו בקיק שעכר. לא פעם תוהה תמטויל הישראלי היכן יסעד את לבו, היכן ימצא בעיר שאליה הגיע מסעדה טובה, נעימה, מעניינת, טעימה, אופיינית לסכיבונה, שווה את הכסף שהוא עומד להוציא בה. לא נעם נופל המטייל שלנו למה שנהוג לכנוח

"מלכודת"תיירים" – מסעדה שכל מרכיבי חיצוניותה מושכים את העין והלב ויוצרים מערכת ציפיות שסומן מפחדפש. לא פעם הוא מגיע למטעדה זו ואחרת בהמלצת נקיד־הקבלה במלון פקיד הקבלה יקבל מבעל המטעדה את רומניע לו, ואילו החייר שלנו יסבל...

החל מהשבוע יקדיש מדור זה מדי געם משבצת מיוחדת למסעדות בחו"ל שראוי/כדאי/אפשד לטעוד בהן. על פי רוב יתמקד המדור בערים ובאיוורים שהנוסע הישראלי מרבה לפקוד אותם.

"שלוסלבנברנ", ארוחת בוקר טירולית מול נוף שמיים והרים

החיים הטובים של המאה ה־16

של חבל טירול באוסטריה. התייר בסטטיסטיקה של לינות־התיירות כאתר פופולארי זה – רון בעונה חסקי והן בתקופת הקיץ.

אם אתם מתכוונים להניע לקיצבהיל או לעבור שם בטיולכם חקרוב, נסו לתשיג מקום לינה במלון הנקרא "שלוסלבוברג" - טירה מהמאה ה־16 שתוסבה להיוה מלון והיא חולשת על העיירה ממרומי גבעה. מקום מיוחד במינו, עם

יצבחיל, בין זלצבורג האיזור מעריכים שגם בתודש מאי פאודים. גלידה עם פירות. קפה לאינטברוק, היא אחת מעיירות עוד יהיו מדרונות ההחלקה פעילים. דיחני. כוסית ברנדי, ערב טוב תנופש, החיירות וחסקי תנודעות או לשבת שם בפופסת הטירה חזו. חישראלי תופש מקום נכבד יחסית שנאפס ביד, לנשום את האויר הצח ערפילים מתרוממים מעל תפאורת

תגבוחים עדיין מחליקים ואנשי אמונה בירוק עו ונורים ומדיים מול האלפים העירוליים:

הפונה אל ההרים, עם כוסית של סגולה בדוקה לעורר את התיאבון לקראת ארותת הערב המוגשת בחדר תנשקף ממרפסתו הראשית.

"דינר"מניו". מחיר הארוחה, בכסף "האם" חם, מתווקות במעטה בצקי אפוי, תפוחי אדמה ספוני המאה,

באותו מקום, בכוקר, פתישחרית.

וחצונן ואת המראות מצחורים – התרים המושלנים. תסועדים משוחחים בהומכת קול. כאילו לא לחתריד את השלג משלוותו הרכה אוכל שהנוף מחלונותיו אינו נוגל מזה הקפח והחלב מונשים בכלי מתכת בסופים וכבדים. כל סועד ווטל את פריטי הארוחת משולתנות התקרובת. ישראלי – ב־35 שקלים. מפות העמוסים במיצים, מרוסות בשר קר זרודות. כלי כסף בוהקים. מקקים ווקניקים, כדי חלב וצוצוות דונים, מחלצים מבקבוקי יין אדום. מרק גבינות רכות וקשויות, זוגורטים ענבניות מבושל עם נ'ין, מחופת בטעמים שונים, פירות שרויים במיץ בקציפה ביצים לבנה. פרוסות של תבשילם ופירוח טריים, סלסלות עם צוימים, לחם שקרים, לחם אכרים, לחמניות אווריריות, ריבות שונות, החרים שסביב לטונים שלו. באתרים . עטונים במטרוולינון: קצוץ: תרמילי בולן מעשוויבית. איזה בוקר ימעתי

מן הבשרים קיכלנו פרוטות קטנות שקלים. אומצת פילה ברוטב – 32 של חוה מולאכח שהוגשו אף הן בצלחת שקלים. צלי חזיר בבויליקום - 20 הסכון כצבע והמון אוויר. המילוי היה שטוחה ורחכה, ולסרירתן האסטטית שקלים. חסילוגים – 32 שקלים. רג של גבינת ריקוטי ודרוטג תרמו כמה עלי תרד טרי. הרוטב שהבר פורל – 24 שקלים. פטוציני אלפרדו – שמנת ויין לבן יבש.

> יצירה הזותית (וגם קולינארית) היה מיין ארום עם ציר כשר, גרגרי לפסה ברחו, מוס סלמון ורביולי, עם מעניינת לא פתוח היתה דג הפורל מלפל ירוק, פלפל שחור גרוס וטימין הרבה פרוטות של בנט טרי, בעוונותינו שהגיע מכוסה בעלה גדול של סלק. טרי. בזרונים, ראשי אספרנוס, ראשי קלמרי בהחלט שנותיר להן מקום, החל פמאנגו האדמרמת של פרטו. הדג עצמו, מאורה ופרפה קואנטרו וער לכרורי השוקולר כציך דגים, היה נטול אידרות, ספוג' (טרפל'ט) – מעולה 'מחירים לרוגמה

בשמנת. הדכיולי הגיע על גבי צלתו ופיסות חסילונים, מקושם ברגלו

למולארד היח נפלא. כמעט היינו 12 שקלים. אומרים: טוב יותר מהכשר עצמו. עשוי

המנות האחרונות ב"קרן" ראויות לימון, דרך עונת שוקולד, מוסה קוניאק מרק היום - ז שקלים. פטה ברווו - 8

358122210

דועבודה בתיאטרון עשתה ממני ואדם טוב יותר

שחקנית

ילידת ת"א, בוגרת מסוה ישראל.

שיחקה בתואטרון חיפה ("מעגל

הגיר הקווקזי", "אנטיגונה" ועוד),

"מדואה", "רכוש נטוש" וברוב

מחזות חנוך לוין), באוישבע ("יונו

והטווס"), הופיעה בערבי קריאה,

"הגלולה", "צלילה חוזרת" ועוד)

"מאש"ה" ועוד), זכתה בפרסים

רבום, גרת ברחוב זברית, ת״א,

נשואה לסופר שלמה שבא, אם

בקאמרי ("חלום ליל קיץ",

בקולנוע ("סאלח שבוני"

ובטלוויזיה ("מוטל בן פייטי",

ום שישי זה החופש להסתובב, לא להיות חייב לאף אחר, לא להיות רחום למשחו. יום פרוע. להסתגר, לצאת. אני אוהכת ללכת ברתוכות של תל־אכיב. ריונגוף, מהכית עד קינג ג'רג', עושה לי איזו דווחה. קינג ג'ורג' תמיד מפתיע. ומשם לכיכר מגן דור ואלנכי עד מוגרכי, מסלול הסקטים שלי בילרות, לראות את הרחוב נפתח פתאום לים, או ללכה לאבר גבירול, עם בתי־הקפה שנפתחים ונסגרים,

רוך כיכר העיריה ומשם לומנהוף. אני אהבת את העיר, נולדתי פה ולא רואה עצמי חיה במקום אחר: אני הולכת רעושה לעצמי חידונים, איזה בית עמר פה קורם; כלכ יש את תליאבים של ישנות ה־30-40. קשה לי להסונובב ברחובות ילרותי, מרכז בעלי פלאכה, העבורה, יוחנן הסנדלר, ולראות את פליכותם לחסתובב במראות, בטעמים ובריחות של דרום תל־אביב זה כאילו לנסוע למקום אחר, שם יש הרגשה של משחו קבוע ויציב, שאין במקומות י אחרים, כגלל התחלופה המהירה. שם זה כמו שהיה העכודה, וזה נותן הרגשה טובה שה"א העמור לעולם.

שבת הוא יום העכורה בבית. מכונות כביסה, בישולים. חבושול מרגיע אותי. לחבנים לסיך כל מיני דברים ולראות מה יצא. הרבה מתכונים אנו שואלת מכורמו, ידידי, שהוא שף יוצא מן הכלל בדרך כלל יאנחנו אוכלים צהרים בבית, אכל בחודשים האתרונים בנלל עומס העבורת - המטבח שלי היה סבור ואכלגו בחוץ

בחורות וה יותר אקטיבי, ככית - יותר פסיבי למולו, אגי צריכת תקושת מעבר, מסררון, בין הבית ווצדווב לחורה או לחבנה אין ניתוק מוחלט בין הבית רש לי גיבוי מלא מהבעל והבת, המון הבנת, סבלנות לעבודה. בשאני חוורה הביתה משונו זו כאילו קרימה ומשתו אור קצות אוונית אבל חימחשב הפנימי יש תקופות שאני עושה שטיחים בקשינה לא במשיך לעלבר את השינפור מבור בחלכים לתשובות ... לפי דוגמה בונה שומפווציות ונחנית מוקשר בין היר

זחרירת חדיםאין. התוצאה יש תקושת שאינני נוגעת כזה.

לא מרגישה שאני מעסירונ

"כתקופת של עבודה אינטנסיבית תופס אותי אני נופלת לתוכו ואו שום בולדוור לא יוציא אותי משם"

למוח שמבתיב איזה צבע לקחתן מה לעשות. צמר צבעוני עושה לי שמתה פראית, כמו קוף בג'ונגל שמקפץ מעץ לעץ. זה לא מרגיע, זה מסעיר, אבל סערה אחרת. לא צריך להסביר ולנתת. משהו גוצר מכלי שאתה מרווה ואחריכך אפשר לראות את

לפעמים מצער אותי שאני לא מקרישה יותר ומן: לבית, אבל כפי חנראה אני לא בריום בנוייה לוה סופות חבית אינו בשורה הראשונה של סדר העדיפויות. חשובה הדווחה הקטנה שאפשר לחשיג במסגרת המשפחה והעבודה. השאר, מה שבא – כא. אין לי דרישות, לא אכין כרטיסים למופע שיתקיים בעור חודשיים גם אם "מוכרחים לראות". זה מכנים אותי ללחץ גורא פעם היה חשוב לי לצאת הרבת לראות כמה שיותר ותמיך היה נדמה שבמקום שאינך נמצאת – שם קורים הרברים הכי חשובים. היום אני

אני מפחרת לקחת ספר, כי כשהוא

המוסיקה היא המרכיב החשוב בחיי שמכורה הנסיבות בהחק הצירה זה פיסמים עצום, אבל לסחות לכתי הצעתי והיו גם ימים שהכרותי אותה ללמוד לנגן, היא מנגנת כניסרה, וכשבת אחר הצהרום אני שלח והיא מלווה אותי נוח בילוי נפלא. אנל אוחבת לאו ומסיקה עממיה, מוסיקה קלאסיה ופרווקלאסיה היה נהמד אילו יכולתי לפעמים להיות ומרתיבוים אני אוהכת ללכת ליומיות וו החודמנות לראוח

מה את רוצה להיות כשתגדליו <u>רופאה ביום, פסותרוית כלילה.</u> מו גברי בעינידו גבר שיש לו בפנים סוד שאינני מצליחה לפתור. ושילוב של חוכמה, <u>קבלמת, חום וג'סטה יפה בזמן הנכון.</u> אילו תכונות חשובות לך אצל אחריםז יושר, הומור, אינטליגנציה, ואי הכבדה בבעיות

מה מפחיד אותך אצל אנשים: *פכופטנוח, היכולת לשקר ישר בעיניים, ואלימוח.* בחברת אילו אנשים את מרגישה נוחו <u>כאלה שלפניהם אני לא צריכה לשחק את התגלמות</u>

על מי צר לךז <u>על אנשים שלא הגשימו את עצמם.</u> את מי את מכבדתו <u>אנשים חכמים, אנשים שיודעים להפיק מעצמם את המקסימום, וכאלה</u> שהיה להם מעט להציע ועשו מזה הרבה.

למי את בזה: <u>לרמאים קטוים. לאנשים החושבים שהם יודעים הכל ולכאלה החושבים</u> <u>שנהם שום דבר לא יפגע.</u>

את מי חיית רוצה להכירז <u>את אכא שלי.</u> בפני מה קשה לך לעמודו נגינת פקנתרן טוב בבר.

מה מנוטי בשבילך: <u>קול יפה והיכולת לעשות יש מאין.</u> מתי קשה לך לסבול את עצמךו לא אוהבת מה שיוצא ממני במצבי לחץ. אי הרצון שלי

מה מביך אותך: גילוי לב מיותר. איך אמשר להרגיז אותךז לא לתח לי לנמור להניד מה שיש לי, וכשאומרים לי שאני לא

מה מקומם אותך: <u>העמדת פנים, שקר, יחס מתנשא, אי סובלנות, חוסר התחשבות, הידח־</u> <u>וות, חוסר דיווק ואילוצים שאינני יכולה להתגבר עליהם.</u>

ממה את נעלבתו <u>מיחק מכיש לאנשים מבוגרים, ומחוסר התחשבות ברגשות אחרים.</u> מח עקב אכילס שלךו <u>הצורך לומר לאנשים בפנים כל מה שאני חושבת.</u>

מה הפיספוס הגדול שלך: <u>שלא למדתי לנגו.</u> מה תהצלחה הגדולה שלךו <u>ההימור הוכון שהימרתי על תיאטרון כמקצוע, ויכולתי לקכוע</u> <u>בהרבה אחוזים מה אעשה שם.</u>

מה היתה נקודת תמיפנה בחייך: <u>נישואי.</u> איזו החלטה נועזת קיבלה בחייךו <u>ב־59, כשפיטרו אותי מהקאמרי, אמרו שאני יכולה</u>

<u>להישאר עד סוף העונה. החלטתי להחת את גורלי בידי ולעווב מיד.</u> מה הדלק שלךו הצורך לעשות את הדברים הכי טוב שאני יכולה, בכל פעם אחרת. ומחוץ למקצוע – לא למחד להיות מה שאני.

מח נותן לך חרגשת בטחוון <u>הנסיון, דברים שאני מכירה, הערכה, בעלי ובה</u>י מה מעדער את בטחווךו אי ידיעה, דחייה ואי אמונה.

על מה את גאחז על כתי ועל הדרך שעשיתי ושהביאה אותי להיכן שאני היום. מה את אוחבת לעשות עם בתרו <u>ללכת לקולנוע, לשיר כשהיא מלווח אותי בגיטרה, למלא</u> את משאלות לבח.

מחו בשבילך בילוי נחדרו <u>כשהולכים למקום כלשהו ומה שקורה הוא למעלה מהציפיוה.</u> איך את מפנקת את עצמךו <u>אמבטיה, ארוחות ספונטויות במפעדות טובות,</u> נסיעה לחרל. מה תמאכל האחוב עליךו <u>אין מאכל ששנוא עלי חוץ מצדפות ומוח.</u>

מה את אוחבת לקנות: <u>חכל, החל מעוגיות וכפתורים וכלה בחולצות</u> לשלמה מח מרגיע אותךו <u>פתרון תשבצים.</u> במה היית רוצה לעבור על החוקו <u>החוצפה שבזה מוצאת חו בעיני, אבל אני לא בטוחה</u> <u>שהייתי יכולה לשאת בתוצאות,</u>

מה ישראלי בעיניךו ילדים רוכבים על אופניים ברחובות כיום כיפור, הים הניגלה מהרחו־ בות שיורדים אליו, ודברים שאני נושאת איתי כמו קפיר, פתיליה, ארוחת סלט ירקות עם

מה את שונאת בארץ: <u>את ההידחפות וההתחשבנות כתורים, כאילו הומו הזה</u> לא נחשב, ושבעל כורחך אתה נכנס לזח ופתאום שומע את עצמר מדבר בקולות שלא שלך. מה עוד היית דוצה ללמודו קורט מזורו כרפואה. כמה השתנית בשנים האחרונותו <u>נעשיתי יותר סכלנית, יותר נוחה, יותר מסוגלת לקבל</u>

מה רצית לחיות בילדותרו <u>מסנתרנית ורופאה.</u> אין רצות לחיראותו <u>חילדות עם התלחלים והבקבוקים</u> לא היתה המחלקה שלי. רציתי

להיראות יותר כמו בן. אוד את רוצה להיראות היוםו להוציא את עצמי החוצה הכי יפה ווכון לי. לא תמיד אני עושה את זה. לפעמים, הידיעה שאני יכולה להיראות טוב מספיקה לי. מי חיו גיבורי ילדותך: גיבורי המיתולוגיה היוונית, וגיבורים מקומיים של אליעזר שמואלי,

בולם מעבר למציאות של רחוב רמב"ם: מה וכרון הילדות החזק שלךו ההכרה שאני ילדה שאבא שלה מה. ליייי לאיזה תפקיד את מתגענעתו לגרושה ב"מעגל הניר חקווקוי". ולתפקיד שלא עשיתי

מאשה ב"שלוש אחיות" של צ'כוב. מה הרגע היפה בעבודה: <u>כשפתאום, מתוך המורכבות של המחשבות והדיבורים, ההכנות</u> ואי החבונות, אתה תופס את חתמצית ומרגיש כאילו פה אלוהים ווגע בו.

את כל הסרטים ששלמה לא רוצה לראות. מדע בדיוני. סופרמאן אלף, בית וגימל. מיווקל'ס גורמים לי שמחה, וכל מיני סרטים רומנטיים, איריוטיים כמו גם אפופיאות גרולות של 4 שעות. עולם חלומות כלתי מושג. כאילו מחפשת את עצמי שם, מה היה אותו דבר שכליכך תפס אותי בילרות, את ההתרתשות שהיא מעבר לחיים, שיצרה בך איוה געגוע למטהו. לפעמים אגי רואה כלכנון סרטים שאהכתי כילרותי זאני אומרת לעצמי – הרי הם כליכך נוראים, מה היה הרבר שכליכך משך וקסם בהם? לרוב הולכים לסרט ומתאכזכים וככל זאת שבים לקולנוע כמין הרגשה שהנה, זה הפתח, ואני אכנס לתוך סיפור רחוק, נפלא,

הספרים הרבים של שלמה השתלטו על כל הכית. אף פעם לא אמרתי לא לספר שהגיע הכיתה, למרות שהספרים שלי כאילו נרחקו לפינה קטנה והכל עמוס ספרים וצריך לנקות ולטפל וקשה להשתלט. קשה לי לתאר את הכית בלי הספרים. הם נהפכו לחלק ממני, נותנים איזה שקט, יציבות.

אני אוהכת שירה. עוקבת גם אחרי ספרי שירה חרשים וקוראת שירים במוספים הספרותיים. שירה חשובה לי מאוד. שיר הוא לפעמים כמו פנישה מקרית על כוס קפה, ולפעמים מתפתחת הברות עמוקה. הנסיון לתפוס את הרגע, האמירה הקצרה והמרוכות, החמציתיות של שיר טוב מעניקה לי חוויה עמוקה. חוץ משירה וספרות מקצועית (ביאוגרפיות של שחקנים, ספרים על תיאטרון וכ"ו), בתקופת עכודה אינטנסיכית אני מפחרת לקתת ספר, כי כשהוא תופט אותי אני נופלת לתוכו ואו שום כולדוור לא יוציא

אני מאוד אוהכת לנטוע לחו"ל, אכל הגעגועים ארצה תוקפים אותי מהר ואו אני כאילו מפסיקה להכין את העולם. פה זה שלי, את זה אני מכירה, וכמו שמצטטת גליקל מהמלין, טוב לי בצרות שלי.

"אני מאוד אוהבת לנסוע לחו"ל, אבל הגעגועים ארצה תוקפים אותי מהר ואז אני כאילו מפסיקה להבין את העולם. פה זה שלי, את זה אני מכירה, וכמו שמצטטת גליקל מהמלין, טוב לי בצרות שלי".

הנסיעות קשורות כתיאטרון. לפעמים אני נוסעת לשחק ולפעמים לחופשה קצרה, לא יותר מ־10 ימים: לרוב ללונרון, לראות מה קורה. קורם כל בורקים את הרברים המיוחרים שהעיר מציעה; להקת אקרוכטים סיניים, מפלאי עולם, מחוה של קוקטו, "אינסרנאל מאשירי, שכמעט לא מעלים, אופרה של ואגנר, ערב הדיפעמי לתמיכה בתיאטרון הסטן של קיימברירג' בהשתתפות גרולי התיאטרון האנגלי, מחזה ארוך (5 שעות) של ארניל, שמעולם לא ראיתי וספק אם תהיה עור הודמנות לראות, דברים כאלה: לפעמים נהנים יותר ולמעמים פחות ולפעמים מתרחש הגם, המשהו המיוחר הזה שנוגע כך, תופס את לכך ומלכות.

במשך השנים בחוד התיאטרון ותוך בדי עימות עם תומרים מעניינים אחה מתמתה כארם, רוכש יותר כנה לאנשים. גו עה לי ישוי ממני אדם שוכ יותר, מתייחס יותר. לא חמיד אני מצליחה להתנהג כמו שהייתי רוצה, אכל היום אני סרובה לבישוי של עצמי יותר מאי סעם לא משחרה גם אם אני שרועה ולא צורקה אן שובה ומשתפכת. אני הולכת: עם זה הדברים חם חלק מהעימות שלי עם התסקיד בומן העבורה, ושם אני לא יכולה להישות לעצמי להתחקבן אם זה יעה או לא, מנומס או לא. זה שכח בף שאות צריך לכנוש מכטימטר אתר סנטימטר, ראת העבודה הואת אי אפשר לעשות בבמפות משי.

> ראיונה: נורית ברצקי צילום: שמואל דחמני

השותף הטבעי לכל דיאטה

. שה לשמוך על הדיאטה – כולנו יו דעים זאת. אפילו אם הצלחת. במאמץ רב, להוריז וְקַנֶנונונוים חיוונוים, קשה יותר לשמור על המשקל הרצוי לאורך זמן.

> צו תרופת פלא: יש פתרון תחנתי, יעיל ובריא למלחמת הקלוויות היומיותית שלך. יש מה . אותר כך לוותר על אותם מאכלים טתידי הקלוריות. , זרמה ז – מבליות סיבים טבעיים מפירות הדרים ודגנים – לפני כלארוחה! הסיבים התזונוניים

עניקו הרנשת שובע זיעזרו לך לשמור על הדיאטהן והוכיחו כי המשתמשים (Journal of Obesity) הוכיחו כי המשתמשים

פזרוזה. ו כתוספת לדיאסה, הורידו יוותר משקל (כשלים יותר) מאשים שנשו אותה דיאטה. אך לא לקחו פותחה ו. בטסף לכך הוכח כי מיכים מבעיים תורמים לפעולה תקינה ובריאה המערכת העכול. ורוזה ז הוא השתף הטבעי שלך לבל דיאטה. ולכן יום לדשתוש בו כדי לשחור על וושקל יציב

אודה חיים בריא. כדאי לוכנו כי פורמה ו מיוצר מפירות ודגנים טכנניים, ולכן ניתן ורצני להמתמש בו לאורד זמו.

יוטכערו אפשר לומון לכם – קחו אנו הדיאטה בקלותו

שווה ע"י מכע העשיות פרחצנטיות כע"ה ביי

ופא מיי נשון ברוביום

קינת אביה

(המשך מעמוד 33)

מרבך על "מנועי כית שמש", הוא שוב מעשו בשרשרת, כמו בימים הטובים ההם.

רומה שהיו ימים סובים יותר. כמו ימי הלימורים באנגליה (הנדסת מכונות), כמו תקופת האפסנאות בעלונה י' של הפלדם. "כך", הוא מאשר. "הייתי פרנט. גם היום אני פרנט", מעיף עין גאה בגינה. כל מגרפה תלויה במקומה, כל כדל דשא קצוץ לגובה הנכון. "מה זה פרנט"ז הוא שואל ומיד משיב: "אני אוהב שרברים יקין נמורים כשעושים משהו – צריך לעשות אותו עד האף, לנמד אותו".

פקריו הבחינו בתכונת אופי זו שלו. לכן גם שלוו אותו לאיטליה, ללוות אניות בחורה , ארצה. "שם שמו עלי את היד והחליטו שאני יותר מדי סוב מכדי שאחוור ארצה", הוא אומר בצניעות אופיינית. "עשו אותי אפסנאי של עליה כ'. היתי אתראי על כל רכישת המצרכים (מוון, מיטות, ציוד למטבוזים)..."

עשו אותך אמפנאי בגלל דמדנניות שלך? "תראה, אילו ג'וכים אירגוניים נהוליים היו באותם ימיםז מפסר או אפסנאי. וכלי להתרברב – היתני כוב בוה.

וצא נשף לחצדית (לבית ג'ייקובס) מאנגליה, ויש להם ארכעה ילדים. שלושה – שני כנים ובת – תורו כתשובה. "שני בנים ובת שלי – שתורים", אומר אביה שליף בלשונו הבושה. "כן, למה לאז זו האמת. הם מאוד הרדים, אין כזה רע". רק כת הזקונים נשארה חילובית. "עצרתי אותה", הוא אומר. "עצרתי בומן את

כועם לימודיו שב אביה שליף לחיל הים. היה סבראלוף, ממונה על נושא המיכשור והבקרה, על פיתוח המיל "לוז", על "גבריאל". כשהסטי"ל הראשון תניע ארצה הזותקנו עליו הטילים – עוב את חיל הים כי אני לא אוהב שיגרה. לאדם יוצר ובונה קשה לשמור על ווקיים".

מהצות אתה אדובו

"כן, אבל מהפכות כמובן הטוב של המלוג. אני אותב לחפוך משהו מרע לטוב".

אביה שליף עבר לתעשייה האווירית. כחלומותי העדרים ביחור לא העלח אז על דעתו שברבות הימים תיהפך התעשייה האוזירית הזו לאחת מיריבותיו המשבעות. התחלתי לנהל את האגף המיכני, שמנה או מאה עובדים והיה כתם עוד ענף. בשלוש שנים הקמתי אותו ההוא כבר מנה 900 איש, עם מכונות כקרה ספרתיות והיישות ביותר. אכל אינני בראדם שפנהל משהו לנצח, נכון? אז הציעו לי את ניהול מרכז המחשבים, שהיה בהתפודרות, עם עובדים

תגובה ויאין תגובה"

מיום מנות חווחת ונשנות לא חניב חש אויאל שרון על האשמות שלוה יושן ונקונסקי אף תוא לא תניב, אך תוא בבה תבי ישר את דעתו תשלילית על שלוף ואופו הניהל לו ואולו שטת ולטומוטו אמר: "אינוי בתנוכח

תפננת פועלים מ"מנועי בית שמש" בסוף 36'. מאז חין עוד חרבה הפננות (צילום: יוטי זמיר, "סקום 80")

"כדי להשיג את המטרה אני מוכן גם ללקק ולהשתחוות. אומרים שאני אדם קשה? ונה זה אדם קשה? זה ונישהו שאינו ונוכן לוותר על מפרת האירגון שבראשו הוא עומד בגלל מפרות צדדיות. ובארץ אדם קשה זה אחד שאינו ולחנדנד לכל רוח".

שהובאו במיותר מארה"ב. גם שם ישכתי שלוש שנים, מלאכה ואולי פחות מכך", הוא נוכר. "ליוסף שידלוכסקי, התעשיין הצרפתי הידוע, היתה בעלות העמרתי את המרכז על הרגליים, עשיתי ממנו מרכז על 11% מהמניות. הוסכם שהוא יהיה הנשיא ואני המחשבים היעיל ביותר, עם תוכניות רבישנתיות המנכ"ל. סוכט שזה יהיה מרכז מנועי הסילון במרינה, לפיתוח ורכישה. ואו נתנו לי לנהל את שהל. ער שהתעשייה האווירית תעכיר מחלקות ל'מנועי כית שבאתי קנו שם את האביזרים תהידראוליים כתו"ל, והדביקו עליהם פתקיות בעברית. אמרתי שלא בגלל זה כאתי לתעשייה, שתפארתנו תהיה רק אם נדע לייצר אביזרים כאלה בעצמנו. שוכ הייתי שלוש שנים בניתול, וכשעזכתי את ש.ה.ל זה היה מפעל למופת. ער היום זהו מפעל למופת".

בדיקה בארכיונים מעלה שלרבריו יש כימי, אך ופרזייקטים שעמר בראשם ספג שליף גם הרבה עקיצותו אמרו עליו שהוא אום קשה, גסירוח, שוויצר לא קטון, שחצן. אכיה שליף אומר שרעת אחרים חשוכה לו, אבל לא תמיד.

מתי בן? "רק כאשר היא משרתת את המטרה", הוא מסכיר, ומוסיף כנילוי לב: "כדי להשינ את המטרה אני מוכן נם ללקק ולהשתוצות. אדם קשהו מה זה אדם קשהו זה מישתו שאינו מוכן לוותר על מטרת האירגון שכראשו הוא עומר בגלל משרות צרריות. ובארץ אדם קשה זה אוד שאינו מתנרנר לכל רות. או אולי זה נכון שאני ארם קשה כלפי המנהלים והקולגות; בוראי שכלפי הפוליטיקאים, אך לא כלפי העוברים. ככל שאתה יורד

כפולם הדדצות – תראה שרכותי נוברת". לא כך אמרו כומנו רבים מעוברי החעשייה האווירית. גם מנהלים לא התכיישו לומר שאינם אחבים את האיש הרה, הקפיצי, עם הביקורה הנצחית והרעות הבלתרמתפשרות. היו מהם שטענו ואף שלפו הוכחות כי למרות יעילותו הוא "הילר הצורא" בחבורת המנכילים בארץ, שירע לחולל מהומות בכל אחת מתחצות הקריירה שלו. הוא כועס לעיתים קרוכות,

שולף מלים מתמתן ואינו בודו אותן. תיאורים לדרכי הניומל שלו. סיפרו, למשל, שיום אחר הפתוכב באולם הייצור ולפתע הבחין בכתם שמן על וריבעה. שליף עמץ כנשון נחש, ותוך שהוא נונקה את הרצפה כמו יריה פתח בצרחות רמות על העובר

ער מהרה יצא ל"מנועי בית שמש" שנמסרן לניהולן שם של "מפעל מלומק". אין חימה שהמפעל גם זכה בתואר ובפרס הניתנים ל"מפעל היפה בישראל" הין להם ימים יפים ומוכים, לימנועי בית שמשי וסיפור עלייולם ונפילתם ונא גם סיפורו העצוב של אביה שלית אנסומיה של כשלון. יקיבלתי את הניהול במפעל שחיה בפצב של בית

שמש', שאנחנו נתכנן, נפתח, נייצר מנועים". התעשייה האווירית רצחה לממש את ההסכם מיד. שליף התנגר. "לאט־לאט", אמר. "אי־אפשר להכנים ציוד מתוחכם למקום הרום בכת־אחת. זה כמו לעשות את זה בשכט אפריקני כלכ הג'ונגל". הוא החל

לעשות סדר. וכך זה נשמע בלשונו: "כשבאתי, עברו בצר הביקורת החיובית שקיבל על מפעלים במפעל 400 איש. המשכורות היו של פועלי טכסטיל בעיר פיתוח. מהנרסים עבדו כחרטים, עם משכורת בהתאם, היתה שם קבוצה גרולה של עולים מרוטיה, עם כל הסיכון הבטחוני הכרוך בכך. היתה גם קכוצה גדולה של אנשים מהעולם התחתון, מעשני סמים, כאלה שבעכר עכרו עכרות פליליות. היה לאנשים היתר לעשות עבורות פרטיות, ציוד לא החזיק מעמר, כלי עבודה נעלמו כאורה מסתורי.

צאתי המון מחסנים, כמות אדירה, שהיו בהם חלקים פסולים. זוו היתה השיטה: החלקים הטוכים ביותר נשלחו לשורבומכה, המפעל של שידלובסקי בצרפת. הפחות טובים – למטוס ללא טייס של טורכומכה. זאלה שטורבומכה לא סיבל – הלכו לחיל האויר. השאר הלכו למחסן. מצאתי שם מחסני חלקים אדירים, ללא סוף, שנרשמו במלאי, אמנס לא בערך מלא. אני הוריתי לעשות ניפוי, לזרוק מה שלא נחוץ, להעביר לחיל האוויר רק חלקים שאינם פחות מ'פרפקט'. זכך סיימנו שנה ראשונה עם רווח לא

אבל הפוליטיקה, הוא אומר, היתה חוקה ממנו. כל העת התחלפו שרי בטחון, והללו הביאו מנכ"לים העובדים בבית־שמש הוסישו עוד כתנא וכהנא חדשים לפרטנר השני, התעשייה האווירית. וכל מנכ"ל צריך ללמוד את התפקיד. ארטרטו הוא לומר, וכא שר בטוצן דורש. גם השר צהיך ללמור, ו"מנועי בית שמש" לא היו השיעור היחידי ששר חרש היה צריך לשגן. העניינים התנהלו לאט, אכל התנהלו. החלה מלחמה של ממש בין בית שמש לבין התעשייה האווירית. אביה שליף נאלץ להלתם כמפעל שגידל אותו. "הייתי מנכ"ל 'מנועי בית שמש', ונאמנותי היחה נחונה להם". הוא אומר. "אמילו המנטימנטים שהיו לי לתעשיית האוויויית לא עורו באן".

המלחמה התרחבה והגיעה עד ללשכות השרים. ובמלחמה, כמו במלחמה, יש נפגעים. בשלב ההוא (המשך בעמוד 44)

39 RIJEDIO

צפירה יונחן, מוסיקאית. סוגרת מעגל של 61 שנים. 44 מהן חיה ליאור, הבן הגדול, נהרג ביום הכיפורים. זיו, הבן השני, עוסק באוסיקה. מתכננת סדרת שיבולים במוסיקה להודים שכולים.

מאת בילי מוסקונה"לרמן צילם: נאוד דהב

ני אשה קרה. בחרתי את תערוץ של

אני לא אטיף לכם כמו אותו אב שכול אני לא כמוי ואני לא כמוי

עברתי עם עצמי משמורפוזה הייתי אשה מיירית.

חמה נוגעת. הייתי צחקנית. היו מגרשים אותי

מהחבורה כי הייתי צוחקת כלי גבול. היום יש האקום

כיני לכין העולם. מנגנון של חישרדות, לא מוציאה

החוצה רגשות. לא ככי, לא צועק, אני כוחנת את

הפרוטורציות בין הסבל שלי לבין הסבל של אנשים

אני יכולה להיות אשה כודדה ואם שכולה, אבל מצבי

י טוב יותר כי רגלי אינן כרותות. עם נשמה כרותה

הקור. כי לא תגעו, ואני לא אגע ככם.

ביטחון היא אומרת לצלם: "סע לרחוב בוגרשוב 10. שם ראיתי את חמדרגות". מסבירתו "מדרגות פתוחות במוחות בתוחות של הבית, את הגג האדום, את התריסים, את מרלתות. איו שום זכר לזה שבעם חיו שם אנשים, שגרה עם בשצחה: צחוקים, האווה, הטציגי הכל הה נשאר רק גרם חמדרגות. חברול החלוד שלהן מציץ מחבטון. מדרגות ישוות. מתקלמת. עזובות."

מאר דק ברם המדרגות הובין להיינון מבין מתובשות הובין את הובין הובין הובין הובין בינון האשה שהבן שלה נורג ומאו היא ישבת בבית ומחבה הצלם נותג לאש, שלושה אנשים מרימים ראש, מחושים – באמצע יום חם – גום מדרגות שמסחבל לכיוון קצבם נות לאפ, שלושה אנשים מו שים מושפים בעצבות. ברחוב בוגשוב 10 אין מדרגות. אולי שהוא ירשק ברלה. השמיים אבל לא מוביל לשום מקום, נהגים מויעים מצפצנים בעצבוות. ברחוב בוגשוב 10 אין מדרגות. אולי שהוא ירשק ברלה. שיפצו, אולי הרסו, אולי אף פעם לא וזיו שם מדרמת. צמירה יונתן מתעקשת. החמונת של המרומת ברורת מאוד בזיכרון שלח, שלח ושל עוד חברים טובים שנשארו עם מדרגות פתוחות שלא מובילות לשום מקום. בוב דילן שר כדריו: "כמה דרכים על אדם לעכור כדי שיכונה בן אנוש."

צפירה יונון סוגרה, בארץ, מעגל של 61 שנים. מוסיקאית, חיה 44 שנים עם נתן יונתן שמשורו את התרבות הארץ ישראליות. טבע, נופים, נענועים לתופים. בתתחלת חיון אמא, אבא, שני בנים – משפחה, ליאור, חבן חנדול, נחרג במלחמת יום חכיפורים לפני חמש עשרה שנים. זינ, חבן חשני, החחתן לפני שוחיים. עוסק במוסיקה, ערוד מאוד. נהן יוותן אמר שמי שאין לו חלומות אין לו מה לחצש, אמר והלך לחפש חלומות חדשים במקומות אחדים. על שלושת הגבוים בחייה של צמירה יונתן אפשר לומר את מה שאמר מעם ברטולד ברבטו "רונברים של מורטידונלדום, אותיו חלבו עם חורם עד למקום שחיער אין סופי ונטול דחמים." צפירה יונהו מכווצת שמתיים, מסתכלת הצידה והושבה על הביה שנשארו ממנו רק המדרמה. צפירה יונתן, מונולוגי

Binealu 40

אמר היה לי להיחת יפה, לא מאמינים לי היום שלא מצו ליאי קעם בבית את המשפט הנך יפה רעייתק

• היום אני יודעת שהייתי צריכה להניב על רברים כאילו רציתי להרגיו. ולא רציתי להרגיו. ברקע שקד לאיש שאיתי. לחבין כוס קפה, לחבות. ואתר כך, שמעתי מתאיש שתי איתי את המשפטו למה את כל הומן שונהו משמט שמכנים לחיסכולים. זה גרם לי עם השנייה, הייתי מקבלת ממנו את כוס ובי שלי ואולי גם הזרמנות להשמיע את רברי. אולי. היום יש הרבה אנשים מסכיב ששמחים שאני ככר

• מאו שאני סיומת, תבלאנס שלי עובר על תחתברות

וניתוק. אני ווה ממשם למקום עם חיק. מה יש בחיקו

בתוך החיק יש מנכח בלי הוצה, בנרים, אני לא

אוחבה את תמלח 'כאב'ן מלה משומשת. אני חיה

אם המשורר נתן יונתן. בהתחלה הם היו משפחה. אמא, אבא, שני בנים.

מ ההתקשרות הבאה, היא אומרת, אולי תמצא בבית־אבות.

חוינמו. הבעל־האב, הלך לחפש חלומוח חדשים במקומות אחרים. צפירה

העים רומנטים, דימוי של זוג ידיים מול שקיעו. היו לא יפה אומרים לי בתיוד: את בטח היית מאה יפה גם לתיים מם לילות ידון, אני משועברת לירדן, אבל היהר לא . פעם. מאפשר בגלל נסיבות החיים, בגלל משפטים כמו "מה יניון הרבוים שטון כחיים התנגשו עם הרצון לממש או הביתר. אלו הייתי משוררת הייתי כותבת היום

למרונין בקיבוץ שרוך ובתל אנינ. שריר זה הנית. שם הקבר של ליאור, תל אביל היא הלק מהחיים שלי. שום אין פעם בכיח את המשפט: הגד יפה, רעייחים הקבו של ליאור, היה איר. אני הכרוף קינוץ עם אינו הלי להיות מיוחדת. כל הומן התכווצתי מקום אינו מיפלט ממסום איר. אני הכרוף קינוץ עם בפילה שלא יכחיבו כי פרשו את המיוחדיות שלי שחירונליים כחוץ.

להיות וליוחדת. כל הזולן החכווצתי בפינה. שלא יבחינו בי. פרשוּ את המיוחדות שלי כאילו דציתי להרגיז. ולא רציתי להרגיז. ברקע עוצעחי אהאיש שחי איתי את המשכם: למה את כל הזוגן שונה? תשכם שותכנים לחיסכולים. היום יש הרבה אנשים ולסביב ששולחים שאני כבר

"אסור היה לי להיות יפה. היום לא תאמינים לי שלא אמרו לי אך

פעם בבית את

התשכט: הגך יכה, רעייתי! אסור היה לי

צמירה יונמן: "אני לא כמו האשה שתכן שלה נהרג ומאז היא יושבת בבית ומחכה שהוא ידמוס בדלת".

לא יבה".

• החמרודים של הזיים שלי בארץ מסתכמים כחמישה אוהלים. במושכה כינרת, בתל־אכיכ, כשריר, בחלישבע. אכל ההתחלה היתה בשכונת הבוכרים מנופפון ידיים, צועקת שאחי יחיאל מת. היתה מצוקה בלכלית בוראה. אכא שלי היה סטורגט. אחריכן היה ממייסרי "זרם העוברים" בחיגוך.

האוהל הראשון היה כתולות תליאכיב. אישה שהיום פולנוע מוגרבי. חלומות חלוציים של אכא בחולות צהוכים מול הים. הצלילים היו: 'כמונישתי' כל אושרי ירשתי. האוהל השני של הורי היה במושכה כינרה. אני ווכרת את אמא שרה קטעים מאופרות, ותמנה אחרת שקשורה לצעקות, תוונות, נחש זוחל בתוך האוחל וקילשון ארוך מקוע בו. אחרייכן מאוהר הפרטי שלי כשלמרתי בסמינר כחל־אביב. הייתי בת

איני בימוד גוון בי בי נחמשר בימוד גוון

41 ชเฉยอโด

(41 המשך מעמוד

16. התעסשתי לגור באוהל לכד. רציתי שכשהתבר שלי יבוא לביקור לא יתקל כעין כיקורתית ובוחנת. זה אותו החבר שהייתי איתו 44 שנים. וזיברתי אוהל משני פוימיים

ברקע – חוגים למשחק אצל פאני לוביץ וצבי פידלנוד. צבעים בהירים. שמחים. שיט בירקון. יחסים סובים עם הערכים בסביבה. ב־47 הקמנו את האוהל כשריד. מקום תום ומסולע. הרבה תקווה. האוהל האתרון היה בתל־שבע, כשנת 71 או 72. ירר שלנ. קד תר. היה מועזע לראות את התנאים כהם חיו ליאור ותכרים שלו. את הטירשורים שסירטרו אותם כמטרה לתסן. חשבתה למה הצבא מתייחס ככה לחיילים שלו.

• אתרי מלחמת 67' אף פעם לא היתה לי תחושת ניצחוו שקשורה לכיבוש. החרמתי כל מה שקשור לצהלות של הניצחון. לשמחה. לאלבומי ניצחון. לשירים כל שירי 67 היו טאבו. לגבי ולגבי ליאור. החלום שלי היום הוא שהפליטים של 48' יחורו לבתיב שלהם ועקורי עיקרית ובירעם. הקירות הכחולים השבודים של הבתים שלהם מלווים אותי.

דיר טאוויל היתה מעל קיבוץ שריר. כומנו חשבתי – כמה יפה יהיה לעשות שם כית הבראה, כתוך האויד עם הנוף של הזיתים והשקדיות. ולא תדרה לתוכי ההכרה שהמקום שייך לאנשים שנרים כמה עשרות מטרים משם, בנצרת. שזה מקום שלהם

"אם שאיבדה ילד שהוא בשר "אבשרה, חיה אחאריך לתאריך. היום הוא היה יכול להיוח בו כר וכך, היום התגיים, היום קברו אותו. התאריכים הם החומרורים".

ותם תיודים אליו בכל הנדמנות כדי לאסוף את הזיתים. פניתי לעודן־דין אחר ואחרי־כן לעודן־דין שני ואחריכן לשלישי וכולם עבו אותו רבר: אם אני לוקח לידיים תיק כזה, אני מאבר את הקריירה שלי.

• היתני צריכה לחכות. היה קונפליקט. רציוני גם שתשקו לי את היד וגם ללחוץ יד של גבר מאותו מקם שוה. היום אני מסכלת שתאשה הממתינה היא זו שצריכה לחבין את הקפה ולחכות. לא התנהגתי נכון. כוה סעיתי. ההבנה באה מאודור.

🗣 תמודה לזימרת, בעיני הילדים, היא תמיד יצור אמלל. אני החלטתי ששיעורי המוסיקה שאני מלמרת יעברו כלי שיעמום. כלי הפרעות. ב־66 גיליתי את הטכסשים של תבישלם והכנסתי אותם לשעורים של התיכון כו לימדתי בחיפה. המנהל שמע, נכנס לכיתה ואמר: 'את יודעת שיש גם מבדלטון ובאך'. ואני אמרתי זה יווין בדרשיום, יתר עם הביטלם', הבאתי לביתה מלים של שידי הביטלט, והביונה שרהו "ראו את מוכרת האורו הוקנה, את הבודדרים על הספסל שאיש לא שם לב אליהם." אף מעם לא נחתי לתלמידים שלי לדקלם את 'הנה מוטלות נופותינו' של חיים נודי. במקום זה הבאתי טכסטים ישירים של "לקב רוסבלים: דעב למין יצאתי מן המלחמה, צמא ישהומות, למי יודע מה.... והתלמידים הסתכלו ל כעינים ואני להם וככה עברו שעורי המוסיקה

אינדיווידואליזם לא הולך עם קבוצתיות. אני תולה את התפורות שקשורה כי גם במעשים שלי. לא רק כמעשי אחרים לא ידעתי לתבין ולהמכים עם האומי של החיים הקיבוציים. ותוא המשפחתי שם, בקיבוץ, תוא שני כפעלה. אני ווכרת את התמונה: כל אנשי שיוסו להם ומקשיבים לדריו. רדיו אדר. כמו משפחה פינה וצמה – זום אינר כפול ומכופל. כדי לפכל כוח ' בשלה להינתק, ואין שום סיבה – חוץ מהכלבה מולה ריבוץ שהקובקום החשמלי יהרום את הבל. גם אני יכולה לעמור מול תמונה של ליאור וכשאין הילרים זיו אמורים להיות ברשות משותפת.

לאוד כל תרוך ניסיתי לשנות. כשאת רואה אני רואה את הים מעלשת לתוך תחום שלא שירך לך. את ליאור לקום לעצמאות שהפנותי הלכתי לקלנוע לכך למרות אין תבשיל, ראולי את הדתקשרות הבאה אני אמצא כלית שנוש לתוך תחום שלא שירך לך. את ליאור לקום לעצמאות שהפנותי הלכתי לקלנוע לכך למרות איות. שעני שלושה ימים אתרי שנולד, ראשה אחרת שלא הנעימיות, ומי שהולכת לכר וודעת. בחוך בחירה

בל מקרה.

ילרה אותו, שאולי היה לה פחות איכפת ממנו – השכיבה אותו לישון. כל הומן ניסיתי לשנות. השינויים שלי נעו בדרך שהקדימה את זמנה המיפגש היה כוסרי. הם לא היו כשלים, ואני לא הייתי בשלה. מיפגש לא בריא. כניראה שצריך תבונה כדי להמתין להבשלה של הרברים. לא להקרים את המאוחר. את זה אני יודעת היום.

המשודר נתן יונתן. צמירה אומרת: "רציתי גם שינשקו

לי את חיד וגם ללחוץ יד של ובר מאותו מקום שווה"

• לכל מקום שהתחברתי והתנתקתי ממנו יש צכע שלו. מעל לכולם יש הצבע הפרטי שלי. הסגול. האתראית על הנוף בשריד, דווקא אשה נהררת, אמרה: בשריך לא יפרוח פרחי לילך. ואני התעקשתי לשתול. הטונים של ירושלים אפורים. כיגרת זאת תחנה כחולה. בדווינסק שלט הארום של הרוברבנים. נהלל היתה ירוקה ופתחיתקווה זהונה מתפוזים. הצבע של המשפתה הוא כחול כהה. צבע שמוכתב בקיבוץ. צבע חסר רגשות אישיים. שמבטל אינריבירואליום. אני תמיד שברתי עם פסמלים.

אם שאיבדה ילר שהוא בשר מבשרה, חיה מתאריך לתאריך. היום הוא היה יכול להיות בן כך וכך, היום התניים, היום קברו אותו. התאריכים הם התמרורים. אנא זוכרת תאריך ניום של בנה 6 בינואר הוא יום מסויים אצלה. לגני ארם אתר כמשפחה, אכ או אח, היום הות לא אומר כלום. אז נוצר הסדק. אפשר גם להגיע למסקנה שה־6 בינואר היה מזמן וטוב לוותר ולשכת, אבל הסדק ככר נכקט. ואם יהיה עוד תאריך או מאורע שרק אחר מכני המשפחה זוכר – הסרק יתרתב. אכות וכנים יכולים להיות שותפים לתאריכים. יכולים גם לא להיות. כשהם לא שותפים, זה מעורר

בעם. • פעם, אני והמוסיקה - כמו אני והמלים - היינו אחר. המלחמה ניתקה אותנו לכמה שנים. אחרי וצמלותה צלילים הבניסו אותי לפתר, לא להתרגשות. גם זה עבר. היום מוסיקה רומנטית מרחיקה אותי. נודש מלים רווה אותי. היום אני בעד מינימליום. אין זמן לגזול ממישה אור. אין גם טכלנות. כל הרברים לאנשים להתרוקו פינות שה מודהה רק דרך אובייקסיוויום וצמצום אמצעים. מתחמקים ממני. האם זה קשור במראה פני, כמלים, אפוריוסים של פטר אלטנברג מאוד אוהבת את היינה.

בתן זך: מיניאטורות במוסיקה • כמובן שחיה לי יותר קל לבוא בערב, לקבל עיניים תימות ואוהבות ממול, אבל אין לי, ואו החיים - בלי לירות לחזור אליום, אפשר ללכח למרובים, וכמרתב

הלכתי לכר. מעין הפגנה. כמו שהסתפרתי 'איליגרסון' בגיל 16. כמו שהסתוכבתי עם שורט'ס כשכולם לבשו בלומרס. כמו שהוכלתי כטנגו. גם לקונצרטים הלכתי לבד. לקונצרט, כמו לתיבת נוח, באים זוגות־זוגות. תמיד היו השאלות: נתן לא באז נתן איננוז ההליכה הלכרית היתה מתוך כחירה. הוא שיתף פעולה עם

● תמיד, לאורך כל הדרך, הייתי קיצונית בשיפוט. ביקורתית מאוד. בדקתי דכרים לפי רע מאוד וטוב מאור. היום, אחרי שנים, אני יודעת שצריך לעשות פסק זמן. לתת הזרמנות למחשבה שנייה. זמכט שני. ספונטניות מול איפוק. מהמקום שלי היום לא אגיב על

• אמר לי אב שכול: אני פוחר לאהוב את הנכרים שלי אחרי שאכדתי את הכן. הוא סכא קר. פוחר לאהוב, להתקשר, פותר לאבד שוב. זה נשמע אגוצנטרי. זה מאוד אגוצנטרי. אני יודעת.

אם אהיה זקוקה לחברה, אחשוב על הורים כמוני. שכולים. ביום העצמאות אזמין את הזוג מחיפה שאיבדו את בנם. רק איתם אפשר לצחוק ולא להרגיש אשמים או כוגדים.

• התרשמתי מהכוח של רות דיין – גם כן אשה נטושה - להזרים האנרגיה שלה לאפיק שעושה טוב לאנשים אחרים. הסבל יכול למוטט – או לחשל. אני עריין באמצע. מנסה לעשות הכל כדי להורים את האנרגיה

לאפיק לא דרסני. זה מעיר על בות. זה לא קל. לפעמים ישנו הצורך להיעלם יום שלם מתחת לשמיכה, לפנות לכדורי־הרגעה, למשקה. הכל אפשרי. אני כל הומן מודעת למרחק שקיים בין חוסר תיפקוד לאפאטיה, ומפחרת ממנו. הכחירה מעירה על כוח. הכוח שלי מגויים מאותם רגעים בהם עמרתי על סף התחום ועצרתי בעדי. הרי הרבר הכי הגיוני הוא

אני גם לא בוכה בפומבי. והבכי הוא הרי פיתרון מצויין. אחרי 73' אף אתר לא ראה אותי בוכה. זה לא סשור להחלטה, אלא להרגשה. זה בלט בשטח. אנשים רגישים אמרו: יכול להזיק לך. היו מוכנים לעשות הכל

"עואלתי חברה: האם אני ולקרינה תשהו שגורם לאנשים להחרחק? פינות שהיו חמוח – הצפננו. הייתי רוצה לדעת במה שעיתי"?

• אנחנו, התורים השכולים, או שמדברים יותר מדי או שלא מדברים בכלל. תיראפיה במוסיקה להורים שכולים היא הפרוייקט הבא שלי. עד כמה שידוע לי לא נעשה עד עכשיו שום דבר בכיוון הוה, ואני לא בטוחה שבצערים הראשונים שלי אמצא אוון קשבת.

פיורתי בחדר, על השולתו, שירים של משוררים. מסכיב ישכו במעגל 15 אנשים: בורדים, שכולים זרגילים. אשה אחת, שהתחילה לקרוא נקול רם שיר של לאה גולדכרג – 'אל השקט הזה יתפרץ קול העולמות האכורים' – גמרה עם דמעות. הוציאה מתוכה מלים.

• שאלתי תברה טוכה: האם אני מקרינה משהו שגורם תפלים. אז נשברה צלתח? או מה. הכל סתמי, אני רוצה לדעת במה טעיתי לגבי אנשים שפה ושם בדעות הפוליטיות שלי שאף מעבו לא הסתרתי אותן, בקור שאני מקרינה. יש אנשים שלא הייתי רוצה לורחיק מפני, הייתי רוצה לרעת במה טעיתי.

רס היום יש השלמה שאין איתה סכל. עכשין אני ולא איבפת לי לפחת אותה איתי, ולנסוע. ואני הידם יכולה לראות מעבר לצוק, על שפת הים, גם אפשרות תפיר היתה ברידות הבדירות היתה קשורה אחרת. אולי עור סירה באונק, אבל הרעיון עוד לא

43 Bideain

קינת אביה

(המשר מעמוד 39)

התעשייה האווירית נפגעה יותר. שר הכטחון ראז, עיזר וייצמן, החליט לנתק את בית־שמש מהתעשייה

אכיה שליף קיבל עיתונות טובה. "המנצח" בישרה כתבה אחת על פני שני עמורים. הועלו אז הצעות ראשונות לפתח מטוס בשם "אריה". אחרי־כן החלו לדבר על ה"לביא". שליף מזכיר את ההגדרה של עיור וייצמן: "לא אריה גדול ויקר, אלא לביא קטן וממור". ועלתה השאלה: מי ייצר את המנוע? ושוב החלו המלחמות עם התעשייה האווירית. "הם דרשו הכל", מספר שליף ומצית סיגריה. "הם טענו שאין לנו יכולת. והיינו או מפעל גדול, מאורגן, מכטיח. קיבלנו את פרס המפעל היפה. מפעל יפה, מפעל יפה", הוא שב ואומר, על פניו עננה.

ביה שליף ניצח שוכ. הממשלה החליטה שבית־שמש יכנו את מנוע הלכיא. אכל , השמחה לא ארכה. "לצערי הרב, שוב חל השמחה לא או שני דייצמן עזכ וכא בגין. שכר", אומר שליף. "וייצמן עזכ וכא בגין. הוא לא הזיק. רווקא תמך. אבל לא היתה לו

הוא שוב מפנה אצבע מאשימה כלפי התעשיין שידלובסקי. מה שהחל כמערכת יחסים איתנה, כמעט חברית. נהפד עד מהרה ליחסים של איכה גלוייה. יוסף שירלוכסקי טען בראיון עיתוגאי ששליף חשב רק על עצמו ולא על טובת המפעל. שליף טוען נגר שיוילובסקי אותה טענה בדיוק:

"מפעל טורבומבה של שירלובסקי חשב להיבנות מכך שאנחנו נכתרנו להיות הקבלן הראשי של הלכיא", הוא אומר. "הצרפתים רעכים לטכנולוגיות אמריקניות. בעורת שידלוכסקי החלה טורבומכה לכחוש בקדירה. שידלוכסקי נסחף. טורבומכה הומינה את נשיא 'פראט אגר ויטני', המפעל האמריקני לייצור מנועים, לכקר אצלם בצרפת. נתנו לו להבין שמנועי בית־שמש הם למעשה חלק מטורבומכה. ממשלת ישראל החלה לראוג. שידלוכסקי חגג אז את יום הולדתו ה־85. מה יהיה כשהוא ילך? אשתו אינה יהודיה, ולא נמנית על אוהכי ישראל. היתכן שמפעל בטחוני יהיה כשליטת גורם זרז לכן פנתת הממשלה לשירלובסקי וביקשה שימכור את חלקו".

אכיה שליף מספר שהיה משאיומתן מייגע. שירלובסקי זכור כמי שמירר כבכי מול מצלמות הטלוויויה. ל"מעריכ" אמר את המשפט המפורסם: "הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת". מי שהכיר אותו לא כל־כך התרגש מהבכי. שידלובסקי ידוע כמי שמויל דמעות בקלות יתרה. שליף מספר כי בפגישה אצל מנחם בגין העז יוסף שירלובסקי פנים נגר ראש הממשלה, ער כי בגין אמר לו כי אם ימשיך כטון זה,

הוא יתבקש "לקחת את כובעו ולכת". שידלוכסקי הסכים להעביר את חלקו במפעל לקרן מיוחרת שנוערה לתמוך כחקלאות. אריאל שרון, מבאי ביתו, היה אז שר החקלאות, רומו שליף בחיוך מסויים. אחרייכו חזר התעשייו הצרפתי לצרפת, וכני משפחתו מנעו ממנו ליישם את ההסכם. לאחר תלאות נוספות. לחצים ומריבות, ניאותה הממשלה לרכוש

שליוי טועו ששידלובסקי עשה עסק מצויין. עור הוא טוען כי שידלובסקי מלכתחילה לא השקיע דורש. וליבו בונה. שלים מצית סיגריה, יוצא לגינת בבית שמש מתוך אהבת ישראל. לרעתו, זו פשוט ביתו ואינו יורע את נפשו. האיש שחיום מתקיים השיטה של טורבומכה – להשקיע במדינות רבות ככל מפנסיה של משרר הבטחון ולומר משפטים, ממשיך האפשר כדי להשתלט על נתח נכבר משוק הנשק העולמי. שליף מספר איך זעם שידלובסקי כאשר מסוק בית־שמש כפי שהוא הורס את חמרינה, חלקה אחר ה'בל' נכחר כמטוק לשיפוש חיל הים, ולא מטוק הלקח". הוא מספר כי אחרי לכתו מהמפעל החלו צרפתי. לדברי שליף אמר לו אז התעשיין היתורייצרפתיו האתם עוד תרעבו ללחם אצלים.

כמנועי ביתישמש ווחלו לעכור על מגוע חלכיא אביח שליף בעשה אחד המנכילים החשובים בפרינה שרנו יצא ממשרר הבטחון ו'מישהו עוד וובר איד"ז)

uneala 44

"שרון שהיה אז שר הבטחון הבשיח לנו הרים וגבעות, נסים ונפלאות, כאילו לא היתה הקפאה תעולם. אבל כשעזב – כלום לא קרה".

> המנוע הראשון של ה"לביא" בעת תרצה במתלקת תניסוי ב"מנועי

ובכל ואת הוא לא מיואש. "אם לא הייתי

הוא שולף נייר ועפרון ומשרטט את הצעתו

הממשלה היתה תושבת כאופן לוגי וקר, היה עליה

לפנות לבית המשפט ולבקש למפעל כזגם נכסים. אבל

עור המסר. או היא הציעה לתת את כית שמש כמתבה

לציוני הגרול סטף ורטוויימר. כך גם הוא וגם הבנקים

עכשיו יותר מאייסעם בעבר יש לו זמן לחשוב,

יקבל בין 200 ל־400 אלף שקל. זהן לחם חצי – הם

חמישים מליון דולר. כאשר שליף עזב – היו 15 מליון רולר תוכות. מנכ"לים החלו להתחלף בקצב מהיר. והחוכות תפחו באומו קצב. שנתיים ישב אביה שליף כבית. קרא בעיתונים על קריכת המפעל וליכו נקרע. פתאום החל לשים לב

למה שקורה סביבו. כל חייו, הוא מספר, היה שקוע בעבר – ההשקעות פסקו לחלוטין. כל ההתפתחות בעבורתו, יום ולילה, והתעלם מאירועים המתרחשים בחיי המרינה. לא התעניין כפוליטיקה. פתאום היה לו שפע של זמן והוא התרכז במחשבות. רובן קודרות. היום משנתו כנושא זה כבר סדורה, יכול לשאת הרצאה שלמה על מצב המדינה.

> יום אתר הצלית שליף להביא את שרון למפעל, לחנוך תאי ניסוי. אריאל שרון גזר את הסרט. "הוא הבטיח לנו הרים וגבעות, נסים ונפלאות, כאילו לא היתה הקפאה מעולם. אבל כשעוב – כלום לא קרה. שר הבטחון ועוזריו האינטליגנטים החלו לחבל

בשחוני מהדרגת הראשונת רק כדי לחיפטר

"את הקיימים צריך להעיף, ולהכנים אחרים במקומם. והשוב שהחדשים ירעו מי הביא אותם. איך מתוך 12 מנהלים, נשארן ארכעה במועצת המנהלים".

סירב. חלפו עוד כמה שבועות, למועצת המנהלים מונו עור שכעה אנשי שרון, ושליף התקשר למשרר הבטחון ושאל: "אתם רוצים מלחמות! בבקשה, יהיו מלחמות".

היום הוא שומע, לדבריו, על עשרות עובדים לומר באחני כל מי שמוכן לשמוע שישרון הרס את מכוניות משומשות, מהברות להשכרה"ו, המשכורות עלו מעלה מעלה, העוברים החלו לאכול ליד המכונות.

הממשלה ושרון נעשה שר הבטחון. לגבי אביה שליף – באותו יום החלה הצלילה. "שרון רצה להוריד את כל הראשים הקיימים ולשים את אנשיו במקומם", הוא אומר ומצית סיגריה. הוא ככר לא זועם, אך כשהוא מדבר על שרון עולה על פניו חיוך ציני. "בתקופת שרון קרה למנועי בית-שמש משהו שלא נודע שם

נעצרה. המפעל נאלץ ללוות כספים". לדעת שליף, באותו רגע החל המפעל לשקוע. החובות תפחו. הבנקים נתנו הלוואות בקלות יחסית, רבות מהן ללא ערכויות. הם אפילו הציעו למפעל לצאת לבורסה. הכל נראה כליכך כטות. הם הרי עבדו על הפרוייקט של המרינה – הלכיא. היש ערבות טובה

וא מספר שתיו חברים שלא נטשוהו. מונה שלושה־ארבעה שמות. ידן מרידור, שהיה חבר כמועצת המנהלים, עדיין שולח לי ברטים ברכה בראש השנה", הוא אומר, ויוצא 🗷 🗷 לגינה. "אין ערכים", הוא אומר. "הרצון לבנות בא רק אחרי הרצון להרווית. אנשים שמאוייהם אינם טובת המדינה – הם המצליחים חיום. אני מחלק את כני האדם לשני סוגים: אלה שעוברים כרי לחיות, ואלה

> "כרי להעיף את המנכ"ל". היעלה על חדעת ששר בנוחון יחבל במפעל

הוא חיבל? הפיץ שמועות, מירמר עובדים, מינה ועדות אופטימיסט וחולם לא הייתי יכול לעשות מה כרי שימליצו להעיף אותי, הקפיא פעילות. לכסוף, שעשיתי", הוא אומר. "אינך יכול להיות פסימיסט ולעבוד בעליה ב', או לפתח מערכות נשק מתקדמות". שליף זומן למשרד הנטחון ונדרש להתפטר. הוא הפרטית לפתרון בעיית מפעלי כית שמש. לדבריו, אם

אחרי יומיים הגיש את התפטרותו.

כוח ללכת לכונס נכסים, והיא לא רוצה לגרום לכנקים שיושבים כבית ומקבלים משכורת, צופה בנסיונות למכור את המפעל, אפילו לתת אותו במתנה – ואין היו מקבלים מתנות". וגם פתרונות יש לה אביה שליף מציע לחלק את סכום התוכות של המפעל בין 500 העובדים, שרכים מהם בלאו הכי יושבים בבית ומקבלים משכורת. כל עובר המנהלים לנסוע במכוניות חדשות לאנחנו רכשנו רק לא יהיו מרוציםו", הוא צוחק. "ולך מברוק כמה מהם כאמת גרים כבית שמש. אולי 120 הם תושבי בית שמש. ואת אלה מניפים היום כרגל". ואו שוב תהפוכות שוליטיותו בגין עום את ראשות ומשת ארגם כא. הוא ככר מצא מפעל עם מיכות של

אכיה שליף ייתר לעצמו מקום כקבוצה השניה, ופתאום מצא עצמו בודר מאור. "אלה נעלמים", הוא אומר, "היכן אותם אנשים שכל מטרתם היתה לעבוד ולפתה ועל ידי כך לרומם את מרינת ישראל? הם מנוטרלים, או משתתקים בלחץ הנסיבות".

...וזה רק קצה הקרחון.

לראות את עיניו הנוצצות של איש שבט אקזוטי בשעת ביצוע טקס עתיק יומון שמקורו לפני אלפי שנים... זוהי חויה שקשה למצוא דומה לה במקום אחר בעולם.

דרום אניריקה

... וזה דק קצה הקרחון. דרום אפריקה. כפרים ציוריים ובהם אנשים רב-גוניים, כל אחד עם התרבות, הפולקלור והשפח האופינית לו. ערים וודרניות, סגנונות ארביטקטוו וו הראשונים, מרכזי קניות אופנתיים, נתיכ היין המפורסם....

דרום אפריקה. ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות, מציעה לך 1001 דרכים שונות לפנוש במגוון עשיר זה של אנשים, ערים, כפרים. שער הראנד הנמוד, הופך את טיולך להצעה אטרקטיבית גם מבחינה כלכלית. בוא וגלת את דרום אפריקת, ד

קבלוד כובלה הקינות של וזום אלי כה רק היינאייר פו היא 2095 וא לשנוח לי קלא המחייבות מצידי ביוסינם צבעור של פוזם אלויכה גם אתה. עכשיו בדאי לר וותר מתמיד.

מר 257950, 257367 מר 257367, 03-257950

ררום אפריקה-רעיון לא יקר.

עמוס לבב

בתמתח המרכזיה (צילם שמואל רחמני): נטע סוכול בעת חסרטת "צמות", מגלמת את דמות הגיבורה דמותה של חרצליה לוקיי (משמאל, בצילום מהכלא).

クフリアメン דוסודגים

"צמות", סרט ישראלי חדש. הנושא: תאבקם הציוני של יהודי עירק. הבתאי: יצחק חלוצי שעלה משם בגיל שבע. השחקנית הראשיח: נטע סובול. הבח של יהושע. העלילה: קטע מסיבור חייה של דגינה לוקיי שנולדה בארביל, הצטרפה רונחתרת "החרוץ" בהיותה בת 14, שינתה שמה ל"הרצליה" והתגלחה כאשה אוניצה, אידאליסמית חסרת בשרוח, גם בשנחיים של כלא אכזרי. היום היא גרח על הכרמל, ממשיכה להחרגש תתשוסים ישראליים בשתיים.

תאת חלמה אדמון

47 8122210

ל השולחן הנוחו מסים עמוסי אורו, קובה עירקית מכושלת, תמרים ממןלאים באגווים, פיתות עירקיות, חמוצים ושיפורי קבאב עם מטרואלית. נטע סיבול, בת 18, בתפקיר סיפר, ילרה יהודיה־כורדית כת 11, ישבה והכיטה בתקרובת. מאחוריה גפרש הרגל העירקי תמונות החוקר אמור והמנהיג עכר אל אילהה. אחרי־כן, כשיתחילו

לצלם, היא תצטרך לזכול.
"או להתחיל לאכול מהקופה ולעבור לאורוז", היא תשאל את יצחק וולוצי,
"מו להתחיל לאכול מהקופה ולעבור לאורוז", היא תשאל את יצחק וולוצי,
במאי. "באבילה שלך", הוא יסביר, "את ממלאת לא רק חלל של רעב, אלא גם
של חריד. זאת צריבה להיות טריפה חייתית".
סצינה 19: שוט 300, הפקת הסרט "צמות", טייק ראשון:
"איציק ויין בתפקיד הבלש הנמוך אומר לרני שגב בתפקיד החוקר יונס:

אביא ווים בואפין וביא אוכלת". "תראה, חראה אין היא אוכלת". "שתאכל, שתאכל", עונה שגב בשלווה שטנית, "אני מכיר את היהודיות

אלה". אחר כך דוא קם לאיטו מאצל שולחן הכחיבה שליד תחלון, זניגש אל סוער (המשך בעמוד הבא)

כחכרת הכלש הנמוך. הנערה מרימה אליו עיניים. הפה שלה מלא אורז, ובירה "נו ילרה", הוא אומר כמעט כלחש, "אחרי שכבר שבענו, תתחילי לזמר". "לזמר?" שואלת סועד, ממשיכה יונס נוטל שיפוד מן השולחן, ומשחק כו. "את צריכה לספר לנו הרבה דברים. אחרי זה, אם יונחשק לך, תוכלי הוא מגיע את חוד השיפוד אל

(המשר מעמוד קודם)

הצוואר הלכן והענוג של הנערה. עיניה

"העניין הזה לא היה מוכר לי

כל־כך, כל המאכק של יהודי עירק",

תגיד אחר כך נטע סובול, כוכבת

של אכילה מטורפת מול המצלמות.

תמר נגום.

ללעום.

נטע סוכול (מימין) והרצליה לוקיי בעת תהסרטת (צילום: דב טנא).

"צמות", ררמה על לוחמת מחתרת שישבה ככלא עלילות הגבורה שלה ליצירות תקשורתיות. יהודי העירקי עם קום המדינה. סרטו של יצחק חלוצי, עירק לא סבלו בשואה, והשואה האפילה כאימתה על כהפסת הטלוויויה הלימודית, יוקרן כנראה בסוכות. כל סבל אתר. בעת האחרונה יש התעוררות פנימית של בינתיים למרה סוכול, עדינה וקורנת זום יתודי רגוע. יוצרים כני המורה, בעיקר סופרים, שגואלים את זכר קטע מתולדות עמה. בשכילה היתה ההמחשה קרובה, עברם. לא רק פולקלור היה שם בשווקים הסכגוניים,

גיבורים. לוקיי, לשעכר צמת, היתה אחת מהן. כשנטע סובול, כת דמותה של לוקיי, נכנסה כלל. הרצליה לוסיי, שניסראה כבית רגינה, לא זומנה בכוקר יום הצילומים האחרון למסרוון העמוק של בית

תלמירת תיכון מתל־אכיב שרוצה להיות שחקנית. הרצליה, שנכחרה לשמש מודל לסיפור המצולם, גדלח כנוחות בעירק. להורים היתה חנות בגדים בארביל, מסביב היו שכנים ערביים נעימים. מלכד ההשבעה השנתית "לשנה הכאה בירושלים", לא היה שיגזוו את צמותיה כירושלים. הסוהרת מקדימה אותו כואת לא התרחשה כמציאות. יצחק חלוצי כא אל לוקיי, שמע את סיפורה, הלך הביתה, כתב תסריט, הסיפור של לוקיי נוער לייצג, לפרוש תקופה. והגיש אותו לגיבורה, לקריאה. לוקיי הסתייגה מן

לתפסיד תראשי.

נסיון האמירה, שטף הגשה. העיקר שהמסר יישמר. מארזוק, שלמה בריוסף, יוסף לישנסקי. אתרי הרכג היו והמסר היה ציונות. ין הרוקודרמה לדרמה השלמה, שאינה הסרט הוה באתר הצילום הזה עם המלים על הקירות מתוייכת למציאות אלא בעקרונות, כחר חלוצי כררמה. עם זאת הוא נשאר נאמן

וקשוב לסיפור חייה של הרצליה לוקיי שנולדה כארכיל, הצטרפה למהתרת תנועת "החלוץ" בהיותה בת 14 והתגלתה כאשה אמיצה, איראליסטית חסרת פשרות, גם כשנתיים של כלא אכורי. היום היא גרה על הכרמל בחיפה. אשה עדינה וחוקה, פעילה בסניף חיפה של מפלגת העכורה, להט ארכעים השנה ממשיד לבעור בשיחתה. מול מראה הנמל היא מארחת באקט של דפוי. מכאן שם הסרט, "צמות". גם סצינה עיתונאים ותסריטאים שמוצאים כאמת שלה חומר טוכ

כמציאות של 48', הסצינה הזאת לא התרחשה

מרובר באנשים שער כה לא טבלו במיתום מוצף אור. הסטיות מעוברות חייה, אך לא הפעילה לחץ. היא יהדות המזרח, כך חשים הרבה, לא זכתה לתרגום השלימה עם צרכי האמנות.

נטע סובול: התחלתי לאהוב את סוער לבת של הרצלית לוקיי, חיילת מן החרמון. חלוצי

רצה מישתי שתראה כמו עירקית, חדבר כמו ומפיק מסרט, בטוח שהיא תהית תגלית הסרט. אם אפשר להסחמר על יכולת הריכון של נטע סובול מול מצלמח, כשמסבים התרוצצות חמשך ותוכל לשחק. הוא מצא את נטע כשבבר הפקח, תיא תממש ציפיות. יש לה תווים מיניאטוריים עדינים, היא נטולת פווה, היא אמביציווית בשקט. המיפגש איתת מלא חיוך שפוי. "עכשיו אני בודקת את העניין בנועם, לא נתיב, לא חלמת להחקבל. תיא שיננה מיבטא במתח, כלי המחייכות עצמית". תיא מדברת על המשחק כקריירה. היא מתכוונת לקריירה של

> ודווקא תתמקיד החשוף הראשון שלת יהיה בקולנוע. יש כה משתו צייתני של תלמידה צוועה, לשכ פתוח, הוא מכורה בעובדה שהוא לפני תחילת תדרך. למרות שגדלת בבית שממוקם תמיד ערוב לבמה. אבא יהושע טובול, מחואי. אמא עדות קובול, מעצבת תלבושות בתיאטרון. תיא מרגישה שיש לת דרך ארוכת לעשות, ובלי מרוטקציות,

תוא בחן מאות נערות בארץ. בתחילת בחן ילדות בנות העדה הכורדיה. אחרייכן הציע לכל ביתות המכינת בבתי"חסמר למשחק. הוא עשה מבחן בד " צבעוני. אני מקוות שמשהו מזה עבר אלו".

עירקי במשך ערב אחד והתיצבה מול המצלמות מסך חווידאו אהב אותה מיד. "אבא מאוד שמה: וזירו גאת בי. אמא קצת תששנית. תיא לא אמרה. אבל ידעתי שתיא מוחדת שאמול עוד לפני שמתחלתי". עכשיו, שתי צמות סינחטיות ארוכות

עירקית, תוכל לחיות ילדה בת 14, תכבוש את

עמד לבטל את הבקת תסרט פתוסר מועמדת

חמכינת של רחל שור לבית־טפר למשחק של ניטן

סובול, חלמידת עירוני ת' בתל אביב וכיחת

מחוברות לשערת הסודר, בידה צדור עטוף קטיפה ססגונית, תיא מניחה משער חכלא, בקצינה הסופית, שתיתה התחלה בשביל תרצליה לוקיי. סובול: "לא ניתחתי את סועד. התחלתי לאהוב יצחק חלוצי הניע אליח כמעט אחרי יאוש. אותה. בשובבות שלה, בילדותיות, יש משחו שתוכיר אותי. התמונתי בדמות. הכרתי את: תמנטליות המורחית תעשירה. משחו חושני,

"הם אמרו שהם לא מעוניינים להחזיק נערה בכלא. עלי רק לגלות את שתות החברים שלי, וישחדרו אותי. לא דיברתי".

על הבשר, כולל הבחילה שתקפה אותה אחרי שעתיים לא רק מעברות קשות יום אחרי העליה. היו גם

ברכבת מארכיל לכגדר. יום אתר כאה לוסיי לירושלים. עם המראה השביד שלה פלוס העיניים הרושפות, ישבה בצד, מאתורי הזרטורים. והתבוננה. היא היתה חיוורת ונירגשת. כחדר הכלא צילמו מיפגש בין החוקר העירקי לפוער. השחקו ויקטור עטר ניראה בדיוק כמו חוקר הבולשת שעינה אותה. ברגע מסויים, חלוצי היה עסוק בשיתת תידרוך עם הצלם אריה פלדי, ולוקיי קמה ממקומה. לא התאפקה. ניגשה לנטע ואמרה לה: "אסור לך לפחר ממנו. את צריכה לשנוא אותו, לכוז לו. את צריכה להיות תוקה יותר".

לחקירה מפתה סביב שולחן אוכל בבגרר. היא הניעה הכלא הישן, "היכל הגבורה", ירושלים, צעריה הדתרו לכלא הכגררי חצי שנה לאתר שגאסרה, כהיותה בת אל קירות מכוסים תמונות של גיכורים כמעט 16. בעיר הולדתה, ארביל, צפון עירק. כסרט שונו כמה מיתולוגיים. רב גרונר, אליעור קשאני, מררכי אלקחי, פרטים ונוספו אתרים. תסריט דורש צמצום, חידור, אלי כהן, אבשלום חביב, שמואל עואר, משה גיל עכו, סוריה, מצרים. לא באירופה. יש משהו סימטרי, כמעט כמו אכני לגו מתושבות ליצור שלמות, בעשיית העבים, קירכת חרר הגרדום, דקות גיורתה של סוכול,

ותה לוקיי אומרת בסלון שלה בחיפה:

"הערכי המתון ביותר, כשהוא מרכר על שלום, זה שלום על תנאי. אמא ערביה שהבן שלה נהרג היום כשטחים אומרת: זה למעו פלשתין. אם אנחנו נהיה חזקים והערכים יידעו את דק חוסר מנוחה בשיגרה. כסרט נודר אביה של סוער או לא יזיזו אותנו מפה. כי ברגע שתקום מרינה פלשתינית, אם תקום, השאיפה האמיתית של אנשיה תהיה לתזור לחיפה". לתוך דירתה פולשות צפירות הנמל, נהם משאיות עולות אל ההר, פריחת המטפס מתוץ לחלון. בין השאר, היא נאבקת עכשיו על מקום ריאלי כרשימת העבודה לכנמת הבאה. יש הרואים בכך התשתחות טבעית של לוחמת מחתרת. כחג שבועות 41' פרעו ערכים ביהודי בגדד.

התרחשות-שיא במצב מסלים מאז הגיע המופתי הירושלמי לכנדר. הלאומנות הקצינה כשני הכיוונים. אצל ערכים ויהודים. מן הארץ הגיעו שליחים כדי להקים קינים של תנועת "החלרץ". הרצליה וחברותה צכיה קלו (היום שינה), ביקשו להצטרף. האיש מארץ ישראל הבים בהן ושלח אותן להכיא עוד כנות. היונה חרינות בהתנהנות שלה מבראשית. היא לא היתה עוד בת צייתנית להורים מסורתיים. בתקופה שבנות לא למדו כבית־ספר, רגינה למדה. היא יומה הצטרפות למתתרת בזמו שאיש לא טווה תוכנית לגיום נשים, שלא לדבר על ילדות. היא נסעה לבדה, עם בחור. לקורס בן שבועיים בעיר מוצל, כדי ללמוד עברית וציונות. ההורים בלעו את שבירת הכללים ותמבו בהתלהבות שלה. בהמשך היה עליהם להתנסות כמועקות קשות מאלה.

בתוצאה הסופית יש עימות מעניין כין השקפות

חייה של לוקיי לעמרות הסרט. הציונות של הרצליה

הריפה, הסרת פשרות, נלחמת על היים מול עולם

עויין. ער היום. הציונות לפי חלוצי נולדה מתוך צורך

אנושי, נכון כמו הקומוניזם, מובן כמו הבכי של האם

הערביה השכולה שכנה נהרג בפלשתין והיא מקוננת

גירסה שוכבית נוסח חלוצי, סצינה 7: כמרתף המחתרת, מתחת לכית סוער, כארביל, נערך טקס השבעה לחבר מחתרת צעיר. במרכז העדד שולהן עטוף דגל ישראל. על השולהו ספר תנ"ך ואקרת. על הקיר סיסמה: "כל ישראל ערבים זה לזה". על קיה אתר תמונות הרצל ובדנוריון. כפינת המרתף ערימות שקים ושטיחים. בעיצומו של הטקם כבה האור. "ניסים (הרור של סוער): מה והן

סרינה (צעירה כורדית בת עשרים, מדריכה לעברית במהחרת: קצר...

אם תשבת לחיות ברוריל בין ה-5 ל-10 ביולי, כדאי שתדחה את התוכנית למועד אזרכי_. העולם יהיה בנגב. מולי תערך בננב תגינה שכמוה עוד לא היתה בארץ - "אל הננב" : במשך שבוע

ולילוים, נקיצור לכולם. סשח להגיע לננכן תתפלא אבל חנוב נמצא בסך הכל כשעה מתייא. מוב תמצאו תנוונים (קספינג) ענקיים שבהם תוככו לישון, לאכול ובעיקר לשמוח

או ביולי ושנה תביבי, תניד לכולם שיחפשו אותך בנגב... בתנינות אל הנגב

ילד לד למדברי

חזיון אור קולי חויון אור קולי המספר את סיפורו חדרניסי של הנגב- עבר ועתיד. כותב: ירוו לונדוו. במאי: ציצי נרא בערים עודרפות חומיבת העבר

פסטיבל ארצי לנוער

9 ינגים יימטרפיםיי של פסטיבל זמר כנס תוומרות נתור. פסטיכל מחולות מרתון סרטי ילדים, ביתני אומוויות, מופעי קוטבוים צעירים, מאחל ארוח בדואי, טורניר שוצוט בינלאומי ועוד ועוד. 4-127.88 UDW-TKD

מפעלות דיסקוננו 🕱 הרצות האמנות לעידוד ולטיפוח הפעילות הקרבותית והאנווותית בישראל.

פספיבל יקולות מן העולם 🏻 צירמון השכישיי

בארק אעוכול (ליד אופקים)

לראשונה בישראלי תחרות בינלאומית

וער כיפורה במדבריי. מפגן אוירי של

ווג'-עדד 3-7-6 ביג" 1985 בשעו

חיל תאויר, תחדות עפיפונים

מופעי טיסה וצניחה.

הבוכר המוסדמות.

מאווישים בחשתתפות 40 כדודים מ-14

מרחיבה להטסת כדורים פורחים

יבורה במדבר

E-10.7.24

הפנינג אמנותי מתמשך על מקורות מוסיקת, ותרבה מוסיקה: 5 ימים ולילוח משתתפים : ציירים, פסלים, להקות מחול של מקצבים: אפודאלקטריק, רגאי קריביים וניו בחשתתפות: זיגי נארלי ובחשתתפות פעילה של הסהל. מאנו דיבאננו, אלפא בלונדי, טורה פונדת דעוד זבורים ולחקות בפארק תרשא

תצונה דינון 5-7-6 בית" 5591.

עשרות מסלולי טיול במסגרת רוגיגות אל העב מתוכנגים ואשרות רדות של מסלולי טיול בהר הנגב יערכו ברכב וברגל, בנייפים ועל גמלים כבסיסי היציאה לטיולים ישמשו ייא חחניונים שיוכשרו לחגינות.

אירועים נוספים ביאל תנגביי

תניון אור וקול במצדת. מסע ניווט גייפים מירושלים אל העב. "בית פתוח" במפעלי הנגב, שיחזור הקמת תומה ומגדל בנגבה, עצרת 40 שנה לקו חמים לעכ בניר עם, עצרת החתיישבור

הגאות הזמר העברי בערד

הגינת הזמר המסורונית בערד-40 שעות של ומד עברי. בהשתחפות צמרת הרוק חישראלי, חבורות זמר, להקות מחול, נוופעי ענק ומופעי ררוב - עד השעות חקטנות של חלילה.

> כן יתקיינט ו מומע להקות צבאיות, מופעי תיאטרון אמנות לעם, מרכו שעשועים ובמת אמנים. 5·10.7.88 דימונה

במסגרת הפרוייקט עצמאות ומעורבות בחקור קודך קוב ב

מכירת הכרטיסים החלה. "חדרן" - אכן גכירול 90, ת"א, 248787-03 "קסטל" - אבן גבירול 153, ונ"א, 444725-30 "חשרון" - סוקולוב 86, רמח"ש 3-5400552 ערד 7-6-5 ביול' 869). ובמשרדים ברחבי הארץ.

חידון צהיל לידיעת הארץ 🚭

מ-9 בבוקר עד 11 בלילה. בישראכרט, ויזה ודיינרס. כרטיסי חנחה לקבוצות וועדי עובדים הפצח ראשית: "חדרן קסטל" 223167 - 03 (רב קווי)

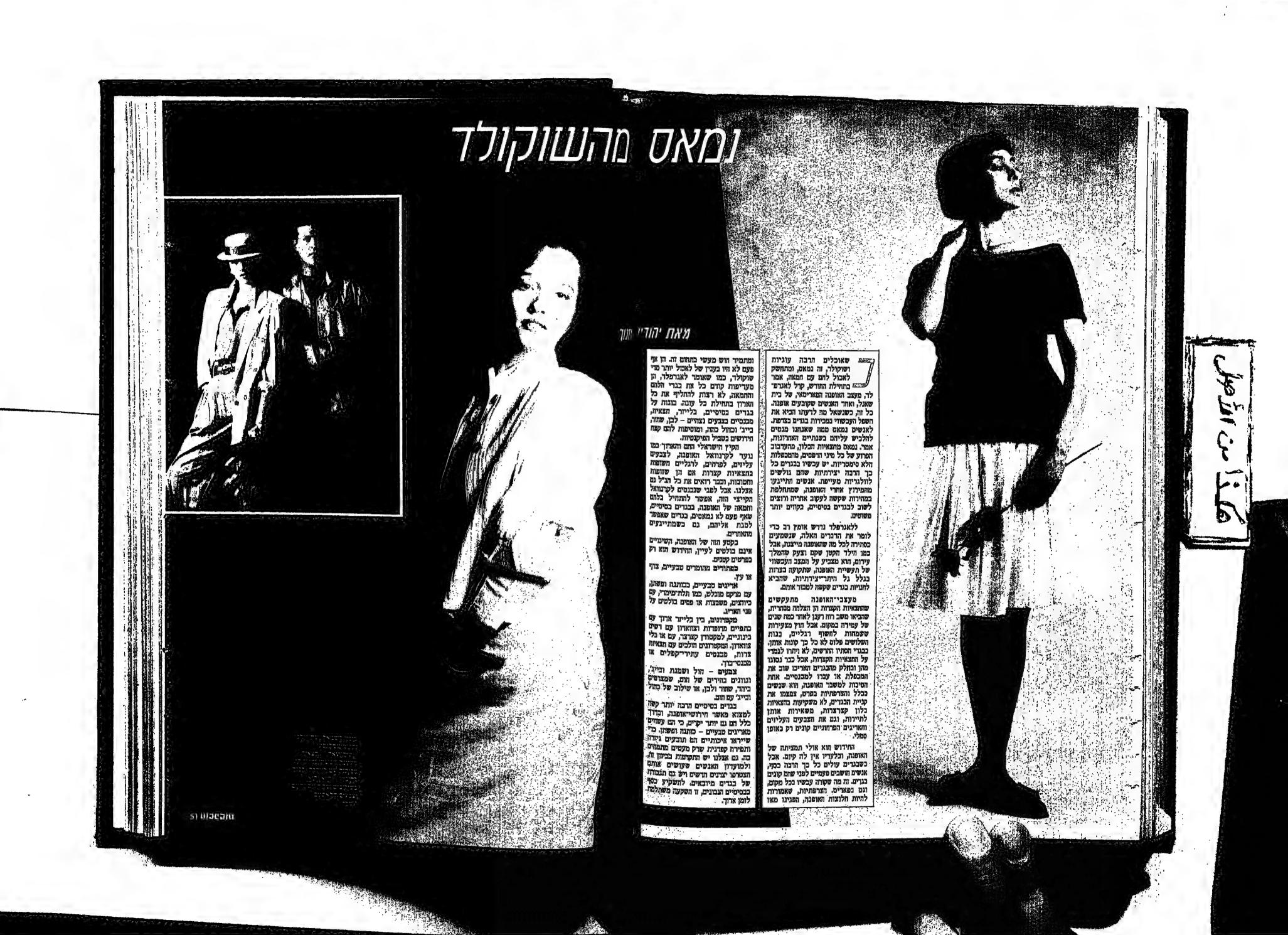

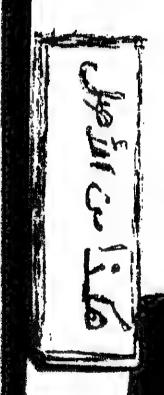
הכניסה חופשית

למחויקי ברטיסי אשראי ב"חדרן קסטל" 221792

Minerio 48

לבקירתכם מבקר מידי עמים:

ענבניות מיקרם בסגניו בפרי

י בטרוית בויכרם בסגניון פין סאי

תירס, בסגנוי יפני "רקבת בסגנ

שיייצרי בצל עשיר בסגניי צרפתי

הייתי בארץ עם קבוצה של בנות. רובן היו מאיטליה. עובדה מוזרה: שבוע בישראל, ומול העיניים אפשר היה לראות איך הן הולכות ונעשות יפות משעה לשעה.

למה שונאים אותנו

אצלוואותיים "בשנום סוו אתיחיו"

מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני

מסדרת מרקי עמים - רק 5 דקות הכנה.

משעפוי סיו נבטי שור (פנ דייי נאיית בסי עיי צייו יעיד ריבר ריכר דניים אים ב

יכולם בניחים סיני, מיד עיי עם ירקות בסגנין סיני - מרד עודניי בטעם נפלא

במו שדסינים יודעים

כרומא, כאירוע תמכונה נוצץ ווה מפני שתוא נוצץ, התקיימה השיחה הבאה כין ישראלי, ריפלומס, לכין אחד מראשי הטלוויויה הממלכתית האיטלקית. הנושא היה קטיפתו כלא עת של אבו ג'יהאד.

"ראשית," אמר האיטלקי, "ברור שזה אתם. ני עוד יכול לעשות דבר כל־כך מושלם. דבר שני, בתדאי שאנחנו נגרכם בעניין הזה. וכי מה השבתו אתם לגמרי משוגעים. זה ממש נורא. איך אתם עושים דבר כליכך מושלמז אחרייכן אתם עוד מתפלאים שכולנו מתקיפים אתכם? אתם צריכים להבין אותנו, את האיטלקים. אצלנו שום דכר לא מסתדר כמו שצריך. ופתאום אתם כאים ממרחק אלפי קילומטרים לארץ אוייב, פוגעים בדיוק כמקום שצריך, געלמים תוך חמש דקות ועוד מצלמים הכל כווידיאו. תגיד לי, יש בעולם מישהו שיכול לסבול דבר כזה: לו הייתם עושים איזו טעות, לו הייתם תַּרגים גם את האשה והילרה, לו הייתם נכנסים לבית אחר ופוגעים בתף מפשע עוד אפשר היה לסלוח לכם, אבל ככהז אל תתפלאו על היחס אליכם."

הפתרון

כשר

ODUN

זה טוב-זה

The state of the s

או מה הפיתרוןו שאלו אותי ושואלים אותי רבים על חמוץ־מתוק במסעדה הסינית האדומה, על שני סוגי עוגות ודאייט־קולה ברמתיים ובעוד מקומות שבגדתנו וזמעו־בית.

באילו שאני יודע מה הפיתרון, וכאילו שאם אני פוסל את אלח שיורעים מה הפיתרון אני

וה לא חידון, ואין פתרון. זוהי התשובה תכונה, תשוכה מלאה. אין זה אומר כמובן שלא נגיע כסף להקים מדינת יהודית שלווה מארץ ישראל, זה יגיע אם לא בחסש מה שאין, אלא נחסש לבנות לנו מרינה. רעיון שכבר הגו אנשים משונים שכאו תנח ועשו מעשח חלוצי כגון סיקול שדה או פתיחת חנות נעליים, עם הרבה שות יכולת לענות על השאלה: מה הפתרון?

הפתרון וצא עוד ארבעים שנה כלי לחפש . שתרון. אם עשינו ארבעים שנה, אנחנו מסוגלים, למדות שתאבי הפתרון שוכחים שכן, אנחנו ססונלים בקלות, לעבור עוד ארבעים שנה.

ואם הייתי רוצה להיות אופטימי באופן פרוע שיו הייתי אוכרן עוד ארבעים שנה טובוה מדיוק כאלה.

בנולה שומעים לא פעם שיתה כזה. - הייתי בשלולית, ופגשתי צפרדע.

773 -נחתי לו נשיקה, והוא נהפך לנסיך.

או מה יוצא לי מוה אם הוא לא יוורי.

האשכולית המכנית

להאמין. כל הכותרות הראשיות, בענק, ככל העיתונים האיטלקיים, כנושא אתר: רעל באשכוליות.

אני לא אומר שזו איננה ידיעה מעניינת. עמוד שלישי, רביעי, שלושה או ארבעה טורים, צילום של אשכולית, אם רוצים לנפח אותה. אכל עמוד ראשון בראש העיתון נכל העיתונים:

לדוגמה אקח עיתון מאופק כמו "איל טמפו" להלן המצאי: כותרת ראשית באותיות בגודל גדיר לעיתון זה: "מבצע רעל". באותו עמוד ראשון מאמר, רווקא תוקף את הברבריות הערבית, וכתוב על ידי יהודי אוהד ישראל, אבל לא משנה הכיוון – אני מדבר על האורגומה הלא־ראציונאלית שישראל מעוררת. באותו עמוד ראשון ציור דיאגרמה של כמויות האשכוליות המגיעות לאיטליה. ליד האשכוליות שבכלל מדובר בצבע.

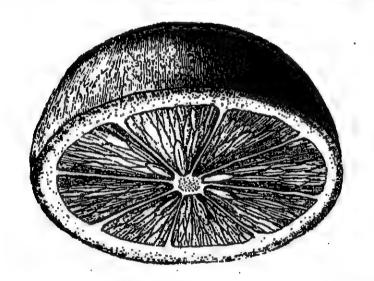
צריך לראות כדי להבים עוד פעם ולא הישראליות מצוייר גם (ומצוייר יפה. איטליה, לא?) מורק המחריר רעל לפלח עסיסי. ועוד באותו עמוד ראשון, עוד כתבה בגושא, ועוד כומרת.

וות לא הסוף. בתוך העיתון שני עמודים גרולים, (זה עיתון בגורל "הארץ"), מוקרשים למאמרים, ראיונות, סקירות, צילומים וידיעות בנושא האשכוליות הספקימורעלות.

אלוהים אדירים, מה יש להתעסק בזה כל־כך הרבה? אני כבר לא אכין כלום לעולם.

ואולי טוב שיצאתי קצת לגולה לראות במו עיני הנרהמות את המפץ הגרול שמתחולל אצל הגויים לשמע כל דבר שקשור ליהודים.

ובינתיים, כמו שאתם ככר יורעים, התברר

יום חג

השנה א. (אות בדויה) לא הולך להפגנת אחד חשובים לו. לא פירסמו. במאי. זה סופי. השנה לא.

קורימחשב אקראי בלתייניתן לפיענות) החלים מופשית, ומי שלא רוצה להשתתף לא חייב. יש שמספיק. די. זה לא החג שלו.

כשהוא עכר השנה ברחוב ארלוו הרבלים הארומים של בית הווער הפועל, הוא בגעל סופית.

לא עוד צביעות, מספיק לשקר לעצמי ולכל את מינו ומזרחה באשה כדי לערפל טוב יותר כל קשר לעצמו) ושלחה מכתנ מחאה למערכת העיתון. כלי לחתום, כמובן, כי לש, וש אשה ושלושה ילרים ומשם העכודה וכמיותר הקידום

בתל אכיב ביום העצמאות הארבעים וראה את

הסביבה, אמרה לעצמה ש. נתוא לפעמים משנה

"חברים, אין מה לפחר, הכל השמצות," אמרו ג. נתוא משנה את האות למען הבטוען לפכי במקום העכורה בפירוש, "אנחנו במרינה במשרדים שופס סירוב, וכל מה שצריך זה פשוט לכקש אותו, לחתום עליו, ולציין כתוכח, טלפון, תפקיר ושם של אדם שיש להודיע לו במקרה . אסון."

"הא, הא, זו היתה בריתה", הם הוסיפו בצחוק פועלי משוחרר וכריא, אכל ג'יי. לא צחם. ופתאום חשב שמסתכלים עליו, וכן צחק.

באחד במאי בכוקר הוא התעורר לשמע צלצול הטלפון "או אחה מגיע, כוו", שאלו שם, "האוטובוס אוסף אותך כטרמפיאדה בסיבוכ"

הרצליה מאחורי הסורגים

רוד (שליה מארץ ישראלג אולי מישהו ניתקה"

יסים ניגש אל הרלת לבדוק מה קרה. הדלת נעולה מי וה? הוא שואל. אבי, עתה סועד, אני ררצה להשבע למתתות. היא לא תפתח את הדלת ולא תדליק את האור, עד שלא יבטיתו למלא ארת רצונה. המבוגרים צחוקים, מכוהלים. סוער שבעת לא לגלות את מקום המחברא. זמו אותי, מה יש לכם להפסידו" אחריכן היא מכניסה יד לפיה שצאה אותה נוטפת דם מנשיכתה. היא יכולה לעמוד

דוד: "למה את מתעקשת להתקבל למתחרתז"

היא בחדה נשם עברי, כמו כל אנשי המחתרת. תצליה, כי תוצל, זה מה שירעה כתחילה על המרינה שבדך. אחריכן היתה שנה של פעילות מרגשת. היא מוח מכינה היצאות לחניכותיה על המתרחש בארץ שאל. המדריכים היו מקשיבים בסחר לשידורים עורים מרחים כשנתפסה לנמוף, במצא בכים המעיל שג הף שעליו רשמה באותיות עבריות את סיפור רצה

עשת פח וכתוכה כל תומר ההדרכה שלי. קופסת תומה לקק"ל, וגל ישראל, ספרים של ביאליק תשתיהובסקי. את זה הם לא מצאו. הקצין מהבולשת הידקית עמד מחלון, כשאני פרצתי פנימה סיפרו לי שעד בבית שלי חיפוש, וביד שלו היה הדף הזה. ושתי לרוטוף את זה ממבו ולא הצלחתי".

היא היתה נערה יפהפיה, הרצליה, רכה ורזה, שערה העבות נולש על גנה. כשבלקתה לכלא, ליוו את הדרה ומנטי כל השבנים. בסרט רץ אחריה פואר, מהשכנים הערביים, וכנרעיף עליה שאלות דאוגות.

"זארג היתה טרגדיה איומה להורים שלי. בארביל ל היה כלא לנשים. הכגים אותי לכלא עם עוד 200 שוים, רובם עונים שישבו שם על עבירות פליליות. מילה הראשון הלינו אותי בתרר של הרופא. כשבא לשרת, דרש למלק אותי. צועפו את כל הנברים בתא זה, ולי בתנו תא לעצמי. הייתי צריכה לשמוע את ועלי הפנה שלהם. הם לא ראו אשה הרבה זמן. כלילות פו הסודורים מנסים להתקוב אלי. זה הבהיל אותי. נקתי בעקה. איינתי שאעוד את כל העיד, שאבא אל ינולובן אצל המנהינים מלבד זה פתיתי. כאותה חקוםה, כבי שנכנס לכלא לא יצא משם. לא הצלחתי

זערבי האחון ביוחר, כעוהוא אדבר על שלום, זה שלום על חנאי. נוג*ע שחקום מדינה כלשחינית,* ש תקום, השאיבה האמיחית של צושיה חהה לחזור לחיפה".

א ורצליה מכנס מזרון, ומתחתיו נפרש שטיח, לביצוע התוכנית. כשירו מן תרכנת הנירה בראשה ליוה מפני תסיבות. היא קיבלה סרינים, שמיכות, פיקה נקריה מאמא, שלוש ארוחות ביום שבושלו מוכח כבית. הטבה קיבל כסף כדי לאפשר לה מלוח. פעם נשבוע היה מבנים כיר מים רותחים וצות השרותים המשונה, בעוד אמה שומרת מחוץ ברכבת תריםר נברתנים עמרו ונענעו עם לומים שיון ללת בלילות היה הקור הצמוני מקמיא התא היה של דכנת ישראל שפנימו ניבנה מודש בנוסח רכנות יאלה בר בחופשיות. לילה אוד הנכנסה לתא זונה: ואמה כתבות קבוצה צייתנית של תושבי מעודציון. למלה בדערות מנועל והצמנפה בפיבתה בעיצומה של מהרי ירושלים. אנשים נשום וילרים, מוצא כולם . לי ברור שאני לא יכולה לתצטרף אל חזונות. בים חשרה השעל הצטופה בפיבתה בעיצומה של מחרי ירושל האונים אתנסיות העבורו שני לילות. הלומוניסטיות אמרו ליו אם תעובי את הציונות משיחת בשך שניצבר צליה הזונה התענה בברי מתורדיסטו, בתלבושות אתנסיות העבורו שני לילות. תשיקת כפות רגלי היתודיה הקטנה, שתתן לה מחייהם קוש לצילום מים: להברל עימה מונה לשמיכות. ייכולתי למדב לה" בתום הלללה היאשון לצילומים המפרכים, אמרו אמנהי: בסרר, אני לא ציונית ככר, אבל תרשו לי היו בם עינה הקירות. פעמים בשבוע בעמו בה, בצוות ההפשה זום לא יחורו. משניסנים אף פעם לא להתוכה איתכן, וזכן היו יחוריות, אמרתי להו מצירי בראומה מש נואשת מישו את שעוד. יהם אמיו שהם לא תיווים ה קשה מו".

יצחק חלוצי. להביא את המסר.

זוכר את המראות בבהירות. השכנות חעובה

עם הערבים, ואחריכך המתח הגובר, מחרדה

אחרי תפילות יום שישי במסגר. למרות היותו

במאייבית בטלוויויה הלימודית (עפר שנים), לא

בא אל הממונים עד שסיים לכתוב תסריט. תוא חשב שיש סיפור, והסיפור חשוב, ועדיין לא סופו

בדרך הפילמאית. "אתרי אךבעים וחמש שנה, טוכ לתת עכשיו טלטלה ולחביא את חמסר של

המסירות, סיכון החיים, האמונה שגכלה

הדולר של תקציב הגג מתור זה 30 אלף באו מקרו

למורשת יחדות המזרח. ועוד 30 אלף הובטחו

אליהו. היו ימים שעל הסט הועסקו 150

סטטיסטים, כולל ארוחות חמות. במשך שלושה

שבועות התאכקן חצוות במלון "חייאט"

בירושלים. הצילומים נערכו בירושלים, בנטו

תערבי בומלת, בתחות הרכבת בלוד. חלוצי קיבל

שרט בארך שעה ועשרים, רעיון, חסריט ובימוי

חלוצי מאושר מן הגיבוי הריגשי והכלכלי

(צילום:

זה סרט זמותר לי. לא התבססתי על סיפור כתוב,

לא חיתה לי מסגרה, אבל גם לא עשיתי סיפור והמבססתי על חסיפור של הרצליה. אילו בחרתי בדוקומנטציה, חייתי עושה משהו יבש ודל. אין לנו אמשרות להגיע לעירק. בידינו רק מעט צילומים אותנטיים מאז. עם זאת. העפרתי מאוד לבוא ולהגיד לה: הסיפור שלו לא מספיס. אני

> מעוניינים להחזיק נערה בכלא, שזה מקשה עליהם. עלי רק לגלות את שמות התברים שלי, והם ישחרוו

הברידות היתה קשה. היא קשרה שיחה עם השוטרים ששמרו עליה. "בכה, כשנמצאים הרבה זמן ביתר, מתגלה הבךארם". הצטלמה עם עומר. היא, עם כל היופי חבהה מאתורי הסורגים, הוא נבוך, במרים, בקידמת התמונה. "הוא לא האמין שאצא נחיים מהכלא. היה מכים עלי ברחמים".

הברידות היתה נוראה". במשך הימים הארוכים חעלתה לפניה בופים של ארץ ישראל כפי שלמרה אותם מו הספרים ומסיפורי השליחים. "כל הזמן חשבתי על הרגע שאגיע לשם תארתי לעצמי את זה. השכתי

על קיבוץ. הייכתי לעצמי". היא הלתה במלרית חום גבוה וצמרמורות וכרורי כינין. הרופא ציווה לתציא אותה כל יום למשך שעה, לשמש. היא התכווצה בפינת החצר, אך צרוצת הגברים מאחורי המורגים שתבעו לתת להם את הנערה היהודיה, שיגעו אותה. היא זיתרה על שעת השמש.

תר כך באה תנסיעה לבגרר. 12 שעות ברכבת, בחברת אמה, חדוד שלת, ושוטרים. המתתרת תיכונה לחסוף אותה עם הגיעה לתחנת הרכבת בכגדר. אנשי המתחרת יתחפשו לנהני מוניות ויציעו עצמם לשוטרים. בדרך יהממו אותם ויכריתו את הרצליה לארץ ישראל. אכל תצי שנה שהה בארביל. הקירבה לנית הקלה את "תיצליה שמעה על מקרה קודם, אסירה שנחספה. אניה "הוא אמר: גם אני יהודי". מאמי. התעדים שיתודו את המוהרים בכמי רב. לתא עונה אחריבן בכלא עד שמת. היא החליטה למרג לעבר אנשי המחתרת, זהם הסתלקו מן ומקום.

תתנת הרכבת כלוד היתה אתר צילומי הנסיעה

חלוצי עלה לאוטובוס של הכוררים. אני יודע שזה היה קשה, הייתם נפלאים. אני רוצה רק שתרעו שאם אחם לא באים מחר בלילה, אין סרט. פשוט לא גמרנו לצלם, והייבים לראות כאותם המושכים ברככת, אותם פרצופים. האנשים שכו למחרת עם השטיחים. הכובעים הרקומים ומכנסי השאראוול המעוטרים.

תוכנית החסיפה כסרט דרמטית יותר, צופנת פעילות. שליח מארץ ישראל עולה לרככת באחת התחנות, מחופש לבדווי. אם התוכנית בטלה, על האם ללחוש כאוזנו: "יש ריח של בנזין כקרון".

המשפט בכגרד היה צבאי וקצר. על רגינה צמח נגזרו שנתיים של מאסר. "אילו הייתי מכוגרת יותר. הייתי מקבלה יותר, אולי מליה". היא הוכאה לכלא הנשים בכגדר ופגשה שם את

סת נורייה, מנהלת בית-הסוהר. אשה קשה, פנאטית.

"הרופא בביה"ח למשוגעים אליו עולחו אותי מהכלא שאל: על מה נישפטח? אגרחי: על ציונות. הרופא קם, היו לו דמעות בעיניים.

ציונות. מיר התחילה להכוח אותי על הראש ועל הרגליים. הייתי המומה. הכנתי שכאן יש משטר אתר, זה לא ארביל. הוכנסתי לאולם האטירות. ראיתי שתי . קבוצות נשים. באחת ישבו נשים יחנות, פרועות שיער, בלכוש מרושל, שריכרו בגסות. אלה היו הזונות והרוצונת. בקכוצה השניה ישבו נשים מסודרות, ניראו

55 Bipedia

הצעות מחץ בלוח מעריב אל תקנה לפני שתראה!

הצעות מיוחדות של יצרנים וחברות במודעות מחץ בולטות לעין, שאי אפשר להתעלם מהן. הצעות המחץ מסודרות לפי מדורים בלוח מעריב "מכירה ושרותים".

בהצעות המחץ תמצא מבצעי הנחות, מחירים מיוחדים, מכירות סוף עונה ושרותים ייחודיים בכל התחומים: מתנות, כלי נגינה, אביזרים לרכב רהיטים, שיפוצים, מזגנים, מכשירי חשמל, הדברה ועוד ועוד...

אתה יכול לחסוך הרבה כסף וזמן!

הצעות מחץ בלוח מעריב -

דבר שחייבים לראות לפני שעושים קניות. הצעות מחץ. שרות מעודכן, חיוני וחסכוני , כל יום בלוח מעריב.

לפני שאתה מבצע רכישה או שרות - תן מבט במחץ. זה משתלם.

מחמע העב הלוח הגדול במדינה.

אתו יכולות להיות קומוניסטיות. נעלה כולנו לישראל

קומוניסטית אחת מול סוער. מונירה. חנה אזולאי מגלמת אותה. סועד ומוגירה משוכנות כתא משלהו ויש להן שיחות הריפות אחרי כיכוי אורות. מונירה יוזמת את שביתת הרעב שעל צירה מתפתח הסרט.

הרצליה לוקיי: "בתחילה היה עירוב בינינו לבין

תחיה דנון היא סת נוריה בסרט. שיערה נאסף לתסרוקת כננה קשוחה. כאשת תיאטרון היא חושבת על תפקיר אופי, במקרה הזה. "נוטים לומר שפת נוריה היא אשה רעה. אני לא הייתי קוראת לזה רוע. היא אשה קשה והזקה, מוסלמית ארוקה, והתוצאה של אמונותיה נראית כמו רוע. בשבילה ציונות וסומוניום זה דבר חמור שלא יסולה. צריך להכחיד את התופעה". רנון, כמו נטע סובול, כמו רנים מהשחקנים, עבדה על המבטא העירקי, שתוא רך ומתגלגל ויורע להבריל כין

ביטוי כ' ליחו.

נאכל – כבר נראה מה יסרה לנו. בשלוש נכנסו עשרות שוטרים עם אלות וגררו אותנו לאחד החדרים. הם היכו אותנו מכות רצח עם האלות, דרכו עלינו עם הנעליים, הפשיטו את הבגרים האישיים שלכשנו לאות מחאה,

לפניה, בהיותה צעירת האסירות. שתאכל,

שתקבל יחס מיוחר. ער היום אפשר לחוש

🖊 בסרט הפלדה העיקש שהוא רוחה של האשה

הזאת. ביום החמישה־עשר לשביתה התעלפה שלוש

פעמים. עם אסירה חולה נוספת נילקחה לבית-חולים.

פוליטיות שוכתות רעב, שיופעלו אמצעי התקשורת,

שיודיעו להורים. במצכ של רמרומי הכרה נלקחה

לחדר טיפולים בכית־החולים, ועדיין היתה מסוגלת

לקפוץ את שיניה כרי שהוונדה לא תוחרר לפיה.

הוונדה הותררה לקיבתה דרך האף. אחרי יותר מעשר

שנים, כבר בישראל, נותחה הרצליה ומחצית מקיבתה

ייש ישות פלשחינית וזכותם, כזכות

הציונות, להגדרה עצמית ולמדינה.

אהיה מוכן לדבר עם הנהגת אשיד.

אם תשונה האונה הפלשתינית"

הפנים־מפלגתי כבר התחיל. הוא מצטער על כך. הוא

היה רוצת לראות עצמו בתפקיד פוליטי בכיר, אולי

רפול, שמעיד שווא ויאנוש חברים טובים, סבור

שיאנוש לא יצליח בפוליטיקה. אין לו, ליאנוש, הוא

אומר, תכונות של פוליטיקאי. איזה תכונות צריך

פוליטיקאי – לא מוכן רפול לפרט. הוא רק אומר

יוסי בן ותן מקווה שיאנוש לא יתאים את עצמו לעולם."

הפוליטי, אלא העולם הפוליטי יתאים את עצמו

תבריו הוותיקים.

לכנסת הקרובה יאנוש לא רק. הוא הצטרף

אותנו. כסוף הטיפול הזה סכלנו משכרים ככל הגוף. היינו חכולות ופצועות וחלשות מאוד. לי היו פצעים רצליה עמרה כפיתויים שהמנהלת הניחה

התסריט הקומפקטי של חלוצי לא מטפל ריגעי הסירבה.

תלמה אדמון

לוקיי כבר סיפרה את הסיפור הזה כמה פעמים. עריין היא נחנסת מדמעות דווקא ברגע הזה. כשבשיא החולשה נגע כה מישהו קרוב. אחרייכן באו השחרור והעליה לישראל, מה והלבישו לנו את השקים של המדים. כינתיים מיששו

שמעבר לסרט. אביב 31' והרצליה היתה שיכורה מריח הפרדסים, כל הדרך מלוד למעברת פרדס חנה. היא היתה מאושרת באוהל, מאושרת בתור לחלוסת המווז. כשעברו למעברת קרית עמל, היתה עולה על טרמפים ונוטעת לאן שנסעו. לראות את הנופים. איפה לא היתה. טכריה, נהריה. ועד היום היא מתרגשת ממטס מטוטים ישראליים בשמיים.

בהתפתחות הדמות לתור החיים הישראליים. בהרצאות שלוקיי נותנת היום היא מרגישה את הזהות כין יוצאי מדינות ערכ לכין הפליטים הערכיים. "גם אנחנו השארנו רכוש מאחור", היא אומרת בתחושת עוול עמוק. חלוצי זורע בסרט את סימני העימות הישראלי־ערכי דווקא מכיוון הפינות העדינות, מצד

שחקן ערבי אחר משולב בהפקה. אדיב ג'האשן בתפקיד הסוהר עבדו קרא את התסרים לפני שבתר לגלם דמות שאנושיותה מודגשת. "אני לא מסתכל על זה כסרט ציוני, למרות שיש בו הרעיון הציוני. אני מוצא בסרט גם את האמת שלי. הקומוניסטית אומרת שם: השילטון הזה רקוב, מושחת. גם אני תושב שהבעיה השלשתינית קיימת עד היום בגלל השלטון הערבי".

סצינה 43, אתרונה. סוער עומדת ברתוב בגדרי, יומיים לפני העליה לישראל. נער בלכוש כורדי ניגש אליה. הוא נעמד מולה. פואר: את סועדו

סוער: מה אתה רוצה: פואר: אני פואר, כנו של מחמור אכן לכן, שכן שלך מארביל, לא נוכרת אותיז

צליה מאחורי הסורגים

ושם תמשיכו להיות קומוניסטיות". העיבוד הקולנועי של הביוגרפיה כוחר להציב

באי, כסנטר, ליד העין". הפושעות. עברגו עבורת פרך בכביסת בגרי כלא הגברים. מהכוקר עד הערב היינו מככסות בגרים מטונפים ביריים. בכוקר קיכלנו לחם ותמרים, כצהריים כליל צהוב עם עצמות, בערב שוב לחם ותמרים. ביקור הורים הזתר פעם כחודש. כתנאים הקשים האלה החלטנו, האסירות הפוליטיות, שמגיעות לנו זכויות. ניסחנו מכתב למנהלת ואיימנו שאם תנאינו לשיפור בררוך הספיקו לצעוק מתוך הגיירת שהן אסירות חיי הכלא שלנו לא יכובדו, נפתח בשביתת רעב. המנהלת צחקה לנו ואמרה: 'אתן יותר גרועות מפושעות. אדרכא, תמותו ברעבו"

לוסיי: "השביתה החלה בחמישה למאי, 49', לא שהסוהרת מביאה אותי לבית הצלים למשוגעים. פרצתי סידרנו את החרד בבוקר לפי הכללים הנוקשים של סת בבכי לפני הרופא שבא לבדוק אותי: אני לא משוגעת. נוריה. ישכנו באחת מפינות החרר. החלטנו שלא נכבס, אני אסירה פוליטית, פשוט שכתתי רעב. הוא שאל לא נאכל, לא נעשה כלום. רק נשתה מים. סת נורייה אותיו על מת נישפטתו אמרתי: על ציונות. הרופא קם, השתוללה. איימה. שלחה אלינו אסירות אתרות שידברו היו לו רמעות בעיניים, הוא הניח יר על כתפי ואמר: אימגו. ביום השלישי בא רופא והסביר לנו שאנהנו - גם אני יהורי. תחורי לכלא ותכלעי את כרורי הכרול מויקות לעצמנו. כאמת הלכנו נחלשנו. ביום החמישי האלה. את תהיי בסדר".

יעקב היתה סיכה הרבה יותר עמוקה. שהיא תוצאת של

ליאנוש. שאולי חודות לאנשים כמו יאנוש, שמעיוים לקפוץ לביצה הפוליטית, תהפוך הביצה הזו לבריכה.

כמה דברים. "היום אני יודע, שכמפסד אתה צריך לסמוך רק על עצמך. לא על מפקריך ולא על פיקודיך. הצלחה וכשלון חלויים ביכולתר האישית". יאברש אומר שהוא חדל, לאחר המלחמה, לתת אמון בהערכות מוריעין. שניסה להגיע להערכות בצורה

היה או מפקר חטיבה 7 שנלחמה כרמתיהגולן, ספגה אברות סשות ועם גמר שלב הבלימה הדלה להוות עצמאית. "התחלתי להתייחם אל הערכות מוריעין גורם לוחם. מאז, אומרים, יאנוש לא ישקוט עד כאל הערכות יועק, ולא כאל הערכות מומחה". ש"יתפע" לסורים כמו שצריר. שהוא יחזיר להם על כל לותם שלו שנהרג. שזו גם הסיבה שראג "לחמם" את הגכול לפני מלחמת שלום־הגליל. שהוא מערב רגשות עמוסים ביחס שלו לסורים.

מלחמת יום הכשורים, מוא אומר, לימרה אותו

סראומה שהיתה לכךגל במלחמת יום הכישרים. הוא

רגל מכחיש. נכון, גם כהסדר שלום כולל – על רמת הגולן הוא לא מוכן לותר. רמת הגולן נשארת בירינו. אבל ניתן יהיה למצוא פתרון שישביע את רצון שני הצדרים. שינויי גכול קטנים, ופרוז חלק מהרמה. אכל זה לא מתוך התייחסות אישית אל האויב. ההתייחסות שלי אליהם היא עקרה. אני לא שונא ולא אוזב. הם איום פוליטי וצבאי, ואני חושב עליהם ומנתח אותם ככאלה, ללא פורמלית למפלגה, כשהתהליך הרמוקרטי מעורכות נפשית. לא חוויתי חוויה ריגשית מיוחדת שתכיא אותי לתצפית אמוציונאלית כהם".

אלור, טירון בכוליטיקה

אבל מספרים, שאחרי מלחמת יום הכפורים עשה שר בכיר. בתחומים שהוא מתמצא כהם, כמו מריניות רנן שור כתבת ענק על המלחמה לעתון "במחנה". ובסחון. במירוץ לכנסת הבאה הוא כבר יתמורד מול כתכה שתיחקרה את המלחמה. שור הראה את הכתבה ליאנוש לפני פירסומה. האלוף פרץ כבכי. "אגי לא זוכר את עצמי כוכה אף פעם", אומר יאנוש ואחרי רגע מוסיף: "אולי עמדו לי דמעות בעיניים זה היה על עמק הבכא. זה היה מרגש, והוכיר לי תקופות מתח. - חברים שנפלה זה הוכיר לי גם עד כמה היינו קרובים ... שתוא יודע כי גם לו אין התכונות האלה. תת-אלחי לכשלון וער כמה שעמד לנו המולו כן, המול. אין לך מושג עד כמה המול משחק לנו במלחמות. צריך הרבה מאוד מול"...

81교육과(0 56

הפצועה נכרתה. היא עריין סוכלת מאנמיה קשה, תוצאת אותה עיקשות געודים ניפלאה כשחזרה לכלא כבר קיבלו האסירות את התנאים שררשו. "אחרי שחזרתי לכלא לא התאוששתי. המשכתי להיות חלשה וחולנית. הייתי מתעלפת הרבה. המנהלת החליטה לשלות אותי לכית־חולים. גבהלתי כשראיתי

"כי יאנוש", הוא אומר, "מכיא לפוליטיקה חוט שורה

עמרה, שלא יתפשר. ואני בטוח שהוא לא יכחר בדרכים של מגיפולציות ותככנות" פעם, כראיון, אמר יאנוש שהמונה הצלחה עבורו הוא להרווית כסף, לרכוש שם טוב. להיות הגון בין אנשים מאוד לא ישרים. אני שואלת אותו איזה מכין הרברים האלה הוא מקווה להשיג בסוליטיקה. הוא צותק ושותק. אחר כך הוא אומר: "אך אחר מהדברים

יציב ומישקל סגולי רכ. דוא אום אמיץ. אדם שינקוט

בינתיים הוא מתכוון ללכת ולדבר אל העם הפשום. שאותו, הוא אומר, הוא הדי מכיר היטב. שיש לו איתו קשר הדוק. שפה משותפת. ינסה לשכנע אותו, באמצעות ההגיון הפשום, שהשלום אינו מסוכן. שלא יחשוש מהשלום. ושבכל מסרה, רצוי לנסות אותו.

ועם אגרוף ימין קמוץ, הוא מכה על כף ידו השמאלית הפתוחה. לא, לא כמו פוליטיקאי שמנסה לשכנע את בוווריו. כמו איש צכא שמנסה לסת חייליו לאיזה קרב כלתי אפשרי: "צריכים לרות לעם, ללכת לרחוב. לנצח בסרכ. תאמיני לי שאפשר לחיות כשלום עם הערכים. אבל הם אצלם ואנחנו אצלנו. כל ומן שנהיה מעורבים אחר בשני, ששמח המגע היומיומי יהיה גרול, לא נצא ממעגל האיכה. הסיכאה, אי האמנון והחשרנות. בואו נחיה אבחבו כאן וניתן להם לחיות במקום שלהם. בסופו של דבר", הוא אומר, "אם תהלין השלום לא יצליח, אנחנו, היונים של השלום, נהיה הראשונים שנוביל את הגייסות אל המלחמה. אז תנו לנו לעשות נסיון נוסף, אולי האתרון, שישתרו אותנו מהצורך להמשיך ולהלחם". וכמו שהוא נראה ונשמע, זה מה שיאנוש כן גל מתכוון לעשות. לצאת למלחמה-

סימה קדמון

קטע עירוני

תובעת שבאופנה, לכושה בחליפת עור של אופנוענים, מסתוררת לה כצירי הציור של הצייר שבאופנה עם עורך־הדין שבאופנה. שווף מטניס־בריכה־אילת, ותמיר מרוות ש נעחונים על השתתפותו בסטוץ זה או אחר. גם מחר יכתבו בעתונים שהוא היה כאן. ומתי הוא עובד ועושה או המיליוניםו). גם הצייר בעל השיער עד לכתפיים

הגיע לכאן בלויית אורוזים־חשובים־מאוד. זוהי שעת צהרים מפוייסת בעיר הגדולה, כשהמוני האנשים שבאופנה חונגים את השבת ויוצאים לתחכך זה כצר זה במוזיאון שכאופנה. ואני לכשתי את כגדי החמורות הנראים כמו סמרטוסים ויוצאת אל הקטע העירוני הנ"ל כתקווה לפגוש אותך כדי שתהפוך אותי – הגרושה שלא באופנה – לסיפור העונה, או לפחות שתיתן לי טיבה טובה לחייך מחר נכוקר, אבל אתה, הסברנים הכי חם בחברה, הגעת במפתיע לתערוכה עם הריילת שבאופנה, שבגללה – זאת למדתי לדעת כמאותר – עזב חברד את חברתי ומונה ואחרייכן העביר אותה, את הדיילת, אליך ואתה את המסר. תכל'ס זה התרגום האירי למלה העברית עובת את הבית – והוא חזר. ואת הדייסה הזו שמעתי

םלחשים כצד כאשר עמרתי מתכוננת כציור אחד -ואתה סרת להתכונן בציור אחר, מרותק). הריילת היתה חיוורת ורהוייה ולכושת סמרטוטים אשתיים, אכל היא נצמדה אליך כלי כושה כאילו הא מכירה אותך מלפני. כשניסיתי להוכיר לך את ימי ו"ש העליוים עם אמנון ועם יגאל ועם כל החבר'ה, כפחלמנו שהנה אנו משנים את המפה הפוליטית בולגריה - והם לא לא הבירו את המלה לא מתמצאים מצילים את המדינה מידי עצמה – היא לא התביישה בתכל'ס. נקורה. ושאלה מה זה ד"ש ומי זה אמנון, ואתה הסכרת. מגיע לך. הלכנו שלושתנו מתמונה לתמונה ואחה המשכת להסביר לה ואולי גם לי, ולא שמת לב שעשיתי לך עיניים. עיניים עייפות, אכל כך אני נראית כשבת

בנוקר, וכעצם כל יום, לאחר שבע שגים בשוק. אומרים שחיזור זה רכר מעייף. והוא מעייף כשליים כאשר את מחזרת על ריק, אחרי איזה צלופה, אורי מישהו שתמיד נשמט לך מן הירים: יש שחוא חוד לאשתו, ויש שהוא סתם הולך לך לאיבור ללא המכר, ויש שהוא נחטף על ירי המחזור החרש בשוק.

בשכת הבאה, כך החלטת, את לא הולכת

לספר ידעתי, כרברי רחל.

מודעה יפהפיה של כנק המזרחי ניראות שתי כפות ידיים גבריות מטופחות לוחצות זו את זו. כנראה שהגיעו להסכם. המלה המובילה היחירה המבשרת את סיסמת הבגק החרשה

פגשתי בשבוע שעבר קוראה קבועה שלי, והיא

נדהמה ואמרה: אבל את בכלל לא נראית כפי שאת

כותבת על עצמך. ואו הסברתי לה מה שאני טורות

להסכיר מאות פעמים: שבעצם איני כותבת על עצמי.

הסבר לדיילת: רחל, אם איגך יודעת, היתה

זו רק טכניקה של כתיבה, אמרתי. לא רק על עצמי

משוררת. לא, היא לא בעלת בוטיק בכיכר המרינה.

אכל בעצם אין לי שום רצון להסביר לך. שהתוא יסביר

היא: תכל'ס. מאחר שאין פה ניקוד ועברית קשה שפה -יכולות לעכור כמה שניות טובות עד שאנחנו קולסים תכלית, אני לא עומרת לעשות כאן את מלאכתו של הקופירייטר ולפרסם את מעלות הבנק המסחכמות ב"תכלים". כל שאני רוצה הוא לשאול: מה התכלית של תכל'מו להגיע אל קהל דובר איריש, מבין איריש. כאלה שאצלם כבית דיברו אירישו הקיצור: קהל אשכנזי. אלה משתמשים במלה הזו. שאלתי כמה מידידי הטוכים יוצאי ארצות המזרה – ובכלל זה

נעיבוז מאור של חופשה ללא תשלום מרשת הטלוויויה

חושב שיש להיפנע מקנייתם משום שהפרסומת שלהם פוגעת כנשים – ורשימה של "מוצרים חיוכיים" שיש להעריפם. דוגמאותו כין המוזרמים:

פמיניסט הראשון שפגשתי בחיי היה שרוז הטלוריזיה האמריקני טד קופל. זה היה לפני עשר שנים, כמסיבה קטנה ברירתם של מרטי ואבי פונר, או יועץ העתונות בשגרירות הישראלית בוושיננטה. קופל סיפר לי או כי טיים שנה

א כרור לי מדוע אני שותקת ואת שותקת במספרה השוקלת את מחיר שירותיה כוהב – אנתנו נידונות להשתמש כמנכות ממוחורות, דהיינו מגבות שחצי תריסר נשים זרות ככר השתמשו בהן לפנינו. הפתרון אינו להכיא מנכת פרטית מהבית. אלא לדרוש לשנות נוהג נפסד זה.

איי.בי. סי., בה ישב בבית על תקן של עקריבית כדי

לאפשר לאשתו להשלים עבורת גמר שלה

באוניברסיטה. "זה היה תענוג לא נורמלי", אמר לי

האיש הצנום והג'ינג'י שכיום אמריקה לא הולכת

לישון מבלי לצפות בתוכגית "נייטליין" שלו

פתאום לא היה זה בראש מעייני אם הקטע שלי נכנס

למהרורת החרשות או הושאר במוץ. ראיתי שהעולם

ממשיך כמנהגו גם כאשר אני יושב בביח, מכין

לפגוש בו בעת ביקורו הגוכחי בארץ ולהוכיך לן את

איפה הוא עכשיו ואיפה קיפול כביסה. אני מתה

וצפה ישראלית טיפוסית: לשלם 99 שקל

בעבור מכנסי כותנה פשוטים בחנות "המש"

ביר לצרכו" (סניף "מרקם אנד ספנסר")

בקניון איילון, להתפעל מגורל האולם

וממשטחי התצוגה ולשמוע מפי מנהל החנות:

מצטערים. אנחנו לא עושים פה תיקונים מפני שאין

לנו כאן מקום בשביל תופרת. תלכי לחנות באלנבי.

ושיא הטמטום שלך הוא שאת משלמת, הולכת

שים נגר פרסום פוגע" ממשיכות לגלות 🖿 📗

ו, "ראש אינריאני", כגרי נשים וגכרים. מה

2. חומרי ניקוי של "זיטקו כימיקלים".

בין המוצרים החיוביים מוצאים את נעלי נמרור,

חטאמז קורם היותה הסיסמה "הגוון שלי – הראש שלו",

ועתה - חלונות ראווה מסודרים בסגנון סדיסטי

וסרשון פרסומת בסגנון פורנוגרפי.

אמקור, פיליפס, סוני, ובגדי גולף.

שמפרסמים את מוצריהם כמיוערים לנשים.

פעילות ולצייד אותנו ברשימה סתורה

(מורפסת דווקא על גייר כתום) של מוצרים מוחרמים", כאלה טהארגון

'קיבלתי את הפרופורציות הנכונות בחיים.

ומה היה הכיף שלך, היתממתי.

ארוחות לילדים ומקפל ככיסה".

חוצפה ישראלית

הכיתה ומקצרת את המכנסיים בעצמך.

רשימה שחורה

אצלם יש מסום.

המשוררת מחוף לחוף.

57 XIJEJin

ן הורוסקופ

שור עם חוש לעסקים יצאו מגירום לבקשה כלשהי לעזרה. בענייני בספים

גי השכוע הם אנשי העסקים שככני השור. אוהבים כסף ויש להם תוש לעשותו. הם מת" עניינים כנושאי כלכלה, בורסה, מניות וכג־ סים. העמור הראשון שהם יפתחו בעתון יהיה, כמובן, העמוד הכלכלי ובריקת מניות הכורסה. אך לא רק כסף הם אוהבים. גם אוכל. ולאכול טוב.

שילוב של אהכה זו עם אהכת המצלצלים, עושה אותם למסעדנים מעולים. כאלה שיהיו מעורכים כאו־ פן פעיל בנעשה בעסק. עד כרי כך שהם אפילו יציעו לטבחים שלהם את המתכונים לבישול. אחרים יהיו בעלי טורים בעתונים לביקורת מסערות או למתכונים חרשים, או יפרסמו ספרי תזונה ומאכלים אקסוטיים.

הם בעלי לב תם ומבין, אוזן קשבת, סבלנות אין קץ ואמפטיה לסבל הזולת. ארם דואב שיגיע למסערה, כית קפה או פאכ של כן השור הזה – לא יצא משם אותו אדם. השור יעשה הכל לרומם את רוחו של האו־ רח השפוף. שעות שיחה ארוכות פלוס מאכל מיוחד ומשקה טוב יעשו את שלהם. השור הזה בטוח שאחת הדרכים המוכחות להעלאת המוראל של אדם סובל היא לתת לו את הפיצוי הגסטרוגומי על חסכים רגשיי ים. וכנראה שהוא יודע מה שהוא עושה. כי אחרי שעת שיחה מכינה פלוס מעדנים קוליגריים, שום אדם לא יכול להישאר עם מוראל ירור ועצב בלב.

כבני השבוע יש שילוב של חריצות ואמכיציה עם עצלות וריפיון ידיים. הם מטוגלים "להתלכש" על פרוייקט מסויים, להקים למשל מפעל "יש מאין" במ־ הירות וביעילות. אך אז – תשתלט עליהם עייפות כזו – כת שבועות – כה יהיו מוכרחים לנוח. פשוט לא לעשות רבר. הם שורפים את האנרגיות שלהם מהר מאור, אכל לא כל כך מהר "ממלאים מצברים". ואז הם מסוגלים להשתרע על חוף הים או על שפת הבריכה -מקומות אהובים עליהם – ולהתמכר לפינוק של הש־ מש ולעצלות.

הם חינניים וחברותיים ועם ההכנה הפסיכולוגית שלהם והאוזן הקשבת, מובטת שיהיו להם הרנה מברים. רכים יבתרו כמקצועות הקשורים בסער, רווחה ועזרה לוולת. יהיו כהם עוברים סוציאליים, פסיכולוגים ואנ־ שי חינוך – לכל הגילאים.

אמרנו שיש להם חוש להכנת הארם ורצון לעזור, אוקטובר, כהם הם עלולים לסבול מרגישויות, בעיקר אך לפעמים חוש ורצון אלה מצטמצמים לכוונות טו־ בגרון, בראש, בצוואר ובגב. אלה חורשים מוערים לת־ בות בלבד. אלה אנשים פרגמטיים, מחושבים, שלא אונות, נפילות ופגיעה ממכות. נשים עלולות לסכול אוהבים לקחת סיכונים ולא להיות מופתעים. לכן לא מבעיות גינקולוגיות. לעומת זאת, כתחום הבינאישי הבשורות טובות: זו שנת ההזרמנויות – לרווקים ולרווקות צפויות פגיי הם מאור קפרנים וקנאים לנכסיהם ולא יימהרו להיפ־

שות גורליות שישנו את חייהם ולכעלי המשפחה צפר רד מהם. בין אם מרובר כסכומים קטנים או פעוטים. יה הרחבתה ותוספת ילד. לעומת זה, זוגות נשואים אבל מלה טובה – את זה יתנו ברוחב לב. שאצלם הקשר מעורער יכולים להגיע למסקנה שהגיע אפשר לבשר להם כי במחצית השניה של שנת הזמן להפסיק לחיות בשקר ויש לפרק את השותפות. השור שהתחילה בימים אלה, יעשו כסף. והרבה כסף. קשרים יציבים יוכו לשעות יפות במיוחר. רומנים סר־ ריים בסכנה כיוני וכן כין אוגוסט לאוקטובר. צפויים ווו בשורה שהם יאהכו וראי לשמוע. כראי להם להיכ־ נס לפרוייקטים חדשים. להמר. לנסות את מזלם בעבו־ משברים או חשיפת הסוד. בחודשים אלה עלולים לה־ רה חדשה. השפע עימם, עוד יותר ממארס הבא. אך גם הגלע גם חיכוכים ועימותים במשפחה ועם שותפים ער אז לא יהיה להם כל כך רע. מצכם ישתפר לאין בעבורה. כראי על כן לשמור בשבועות אלה על פרו־ ערוך לעומת שנים עברו. ובאשר לתאוצה הצפויה פיל נמוד.

בתחצית השניה של שנת השור שהתחילה עתה, יעשו בני השבוע כסף. הרבה כסף. כדאי להם להיכנס לפרוייקטים חדשים. להוגר. לנסוח את ולולם בעבודה חדשה

בעסקים – שבינתיים יבדקו את השטח. יגששו. ויתכנ־ נו את תכניותיהם. כראי רק שיזהרו משני מוערים השנה, בהם לא

רצוי לקחת סיכונים כשל הפסדים צפויים: ביוני, בו צפוי בילכול והפסד כספים, או שכני השור ייקלעו למצב כו ייאלצו לשלם כשל צערים לא מחושכים או לשלם סכומים גרולים על חובות העבר. כך גם בחוד-שים ספטמבר ואוקטובר, כהם צפויים הפסדים בעיקר בגלל אוייכים נסתרים שיחבלו במאמציהם. לכן עלי־ הם להיותר מחשיפת אינפורמציה לאנשים שאינם ממי סורביהם.

(וב כמאי עד 20 ביוני)

מאוניים

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)

(22 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

גלויות מדי.

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

(22 בנובמבר עד: 21 בדצמבר) עשויה לח־

(21 במארס עד 19 באפריל) תנוח יבלו חשבוע בנעימים בחברת ידי השבוע אחם עדיין עסוקים בענייני הבטחון העצמי שלכם משתפר בימים: בתחום חקריירה צפוי שבוע מוצלח לים – כדאי לתיענות להומנות חברתיות. תכיח, בעיקר שיפוצים, זה זמן טוב לב" אלת, וכראי לוצל את המנמות התיוביות מאוד, והחית לכם עבשיו הזדמנות לשפר בחחום הרומנטי, חרושות מעמיקים. נסו . קש הלוואות. קרוב משפחה יבשר לכם בתחום החברתי ותרומנטי; זה זמן טוב את הכנסתכם ואת מעמדכם. ביחסים עם לדפן נטייה למצבי רוח. אום מיטיבים מדשה טובה. כראי לצאת עכשיו לבילוי לצאת לבילויים ולמסיבות, לחירנע וליה־ חממונים. אל תיטפלו לפרטים הקטנים. להתמודד עם עובדות, וכדאו לעסוק - מיוחד בחברת מישחו קרוב, כדי לשבור נות מהחיים. כדאי לשים עכשיו דגש על אחם עשויים לקבל ביםים אלח עצה עוד

חורי הקלעים, אך ברגע שתתחילו ככך. תוכלו למתמודך עם משימות שדחיתם זמן רב. ידידים נותנים בכם אמון. תוכלו לשאוב סיפוק רב מתחביבים תכרוכים כמ־ חשבת.

זמן כדי להחליף כוח.

השנה ישנו גם סיכוי טוב לשיפור תנאי המגורים: לרכישת רירה גדולה או לשיפוץ הדירה הקיימת. זו שנה של התרווחות ככל התחומים וגם כתנאי המגורים. גם רכישת מכונית חרשה תהיה מוצלחת השנה.

לא צפויות נסיעות לחו"ל. אלא אם כן אלה קשו" רות ללימודים או השתלמויות. השוורים בדרך כלל אינם אוהבים נסיעות ועוד פחות נסיעות ארוכות, כך שהם ודאי לא יתאכזכו אם נאמר שכאלו לא צפויות השנה. בתחום הלימודים צפויות הצלחות: סיומם הטוב של הלימורים או התחלת לימורים כתחום חרש ומעני

דליה מזורי

(20 באפריל עד 20 במאי) ומן טוב לביקורי משפחה. במגעים עם גו־

ויים לקבל חשבוע גם תמיכה פיונסית והדגש הוא על פעילויות של ע לים לתת עצות נכונות.

ו 2 ביוני עד 22 ביולי)

הבריאות טובה כררך כלל לכני השבוע הנוכחי במשך השנה הקרובה, להוציא את החודשים ספטמבר־

תחזית לשבוע שבין 6 ל־12 במאי

(23 באוקטובר עד גג בנובמבר) (23 ביולי עד 22 באוגוסטו התוכניות לקיץ מתחילות להחבחר. זה זמן טוב לבקשת העלאת במשכורת או בימים אלה חרבו לדבר בעלפון. זה זמן רוב הפעילות בימים אלה מתרחשת מא" להבדיל – לחיפוש מקום-עבודה חדש. טוב לשאת ולתת על חוזים ולחשמיע את פים רשמיים צפויה בימים אלה הצלחה. אתם מיטיבים להתכטא, והסובבים אתכם "דעותיכם. בין שותפים שורות הטכמה. בתחום החשקעות מוטב להיוועץ ביוער מושפעים מכם. כדאי לשים עכשיו דגש יש עכשיו דגש על עויוני נדל"ן, והמחפי צים. לחלמידים כדאי לבקש מילגוה ומ" על ההגיון. ביחסים עם קרובי משפחה יש שים דירה ינחלו הצלחה. כדאי להידנר עם בו משפחה.

החומעה.

(19 בפברואר עד 20 במארס) זה זמו טוב להתחיל בחסכונות. אחם עש־ אחם מתכננים עכשיו תוכניות לחופשת, בחחום העסקים ופתחות לפניכם עכשיו באירועים חברתיים שיתקיימו השבוע לצורך מימון פרוייקט כלשהו. מישהו במ־ אי. קרוב משנחת יגרום לכם גאוות. אין שחפר, אולי תודות למעודבות בפרוייקע מאוד פופולאריים עכשיו זיודעים לחש־ קום העבודה עלול לקוא בכם - וסו לצמ" וה זמן טוב לעירוב עסקים עם בילויים. חרש. בתחום הרומוטי הרגשות עזים פיע על הסובבים אתכם. מישהו יודקק צם את המהתים. בימים אלה אחם מקונד בענייני קריירה, תשיפוט טלכם עתה מאוד, ועליכם להיזהר מפני ההבטאויות לעזרתכם בימים אלה. מומלץ ליטול פסק

"אבל הוא משתגע על הבולים שלו". העלונים שלו בתור קרנות מזכח". משל עצמו. מפלכה שאיש לא יוכל לחרור אליה צריך לחלק עם אשתו כאשר הוא מתנדש מפנה. אתה

7"71237

"מוכל"

פנטרגאוז

יגאל לב

האספן

לשני חצאים.

בתמונות בזעיר־ענפין.

שהתחביב שלך הוא גם המקצוע. צפויים לד

העבורה. אורי כנראה שייך לכרי־המזל. עווי

בדק שכנו מהקומה הרביעית, כנקאי על פי מקצועו

ואספן בולים נלהב על פי תחביבו, מחלק את חייו

עבודתו כמנהל ככיר בבנק, והחצי השני מוקרש

לאוסף הבולים המפואר שלו. אחד האוספים הגדולים

הטחזקים בירי ארם פרטי. אוסף שהוא גאה בו. כל

איפת שאורי יורך אליו הוא מוליך אותו בצערים

נכברים לעבר חרר העבודה הגדול שלו. המקדש

לכולים. אוסף אינסופי של אלכומים על פי ארצות,

צבעים, צמחים. אנציקלופריה כבירה של העולם

ווהי ממלכתו של עוזי, המקפיד על עצמו.

בראשית שנות ה־40 ונראה עריין כאדם צעיר. לבוש

הלישת ספורטיביות משקפיים במסגרת כהה המקנה

לו הבעה של כובר ראש. תלתל שורר היורר על מצח

כהיר כמבקש להכחיש את רצינותנו של פני הכנקאי.

כאילו גם בפניו נערך הקרב בין עולם המספרים

הקרים, וכין הכולים "החלונות הקטנים הנפתחים אל

איטוף הכולים נתפס אצל אורי כמעשה ילרות שאדם חייב ביום מן הימים להיגמל ממנו. גם אורי

אסי כולים כשהיה כן 13. ער היום מתגלגלים כמת אלגומים בהם הרביק את כולי ארץ־ישראל, כולל קבר רחל. משולשים נדירים מארצות אמריקה, מעויינים, תהלוכח של קיסרים גרמניים אטומי פרצוף ומלכים

אנגליים בעלי חוטם סולר שקשח לחבחין בין ג'ורג'

זה מכבר נטש את אוסף הבולים. העביר אותם

לניה ניר תוריש אותם לרינה ועכשיו גם הגברת כת השבע עשרה מבוגרת מכרי לעסוק בשטויות כאלה.

גליה חרת העין הכחינה כסיכות לכולמוס האיסוף

שחקי את עווי ברק. אולי משום שהפנישות הדחופות

שלוו עם ראומה כרק, עגלגלה, רכה, בעלת שיער דבש

ופה פריר המכחיש את מתיקות השיער, חביא אותה

למה מסקנות, שיום אחד התחלקה בהן עם אורי.

"הממור פשוט בורח. אתה לא מבין"ז

תכיעי וג'ורג' הוצוישי או השישי.

חיים מעניינים ואתה יכול להתספק במועט

משום שאת הפיצוי אתה מקבל יום־יום בעצם

אכל גליה ראתה את שנעלם מעיניה יהוא אורי חש מבוכה כדרך שאנחנו חשים כאשר מתרא מאחרי הכולים שלו. הוא משתעבר להם אנחני חורים למשון אינטימי, שלאי און אין וכות

מאיזה פחד שאני לא יורעת מהו. אם הוא היה רוצח לחשוף אותו לעינינו. אכל עווי כבר הפליג הלאה. הייתי אומרת שעיר המקלט שלו הם הכולים ומאחר שאינני מאמינה שחטא כזה רובץ עליו הרי בלי ספק מונח על מצפונו משהו כבד משאת".

יום אחד עלה עוזי כרק נרגש אל שכנו תמיר שנאתי את הבנק. את המספרים המגותכים מהפנטהאוז. זה עתה, רכש שלושה בולים מסדרה האלה, המייצגים כסף שאף אחר לא רואה. כסף שמזיז יפנית נדירה. חסרו לו שלושת הכולים הללו להשלמת את העולם אבל הוא חסר משמעות. אני שונא את הסררה. שלוש שנים הוא מתכתב, מתפש, שואל, חוקר אורות הבולים הנעלמים ועכשיו גילה ורכש בכת אחת את שלושתם. כעת יש לו סידרה מושלמת של כולים חושב שאספנות היא משהו פשוט. מעשה של ילדים? אספן מקצועי משקיע הון תועפות. כל פרוטה שאני שלא יסולאו בפז. נרגש, כילד שוכה במתנה יקרה. פני הכנקאי הקפואות לכשו ארשת נלבכת וחמה, ער מרוויח חוץ ממשק הכית הולכת לרכישת בולים. רק שאורי מצא את עצמו נסתף בהתלהבות.

אותו ערב לא היה איש ברירת בני ברק. ראומה אספנות. פילגש שאני אוהב אותה יותר מכל רבר נסעה לירושלים לבקר אצל אמה יחד עם שני הילדים. עלייארמות". עוזי גרר את אורי אל חדר העבודה לראות את הסדרה המושלמת ולחגוג בשתיה.

היה משהו נוגע ללכ בגבר שלגם בצמאון את היין אבל, לאורי נראה שהוא משתכר מהבולים הרבים ולא מהמשקה שרוקן, כום אתר כוס, כאילו היו אלה מים רגילים. בפעם הראשונה ריבר לא על הכולים אלא על המשפחה. על הבנק. שני מעגלים שהיו בבחינת טאכו ומעולם לא שמע אותו אורי מתכטא

"אתה יודע שחשבתי לעזוב אותם (צחק אל עצמו. צחוק חלול) כבר המון פעמים חשכתי לעזוב אותם. אתה מבין... אני לא מסתדר... אני לא מכין... אני לא מרגיש אותה... זה כבר הרבה זמן... יש לנו שתיקות איזמות כמו שיש לנו ויכוחים מכוערים... הרבה פעמים חשכתי אנחנו מספיק צעירים כרי... ואז הבנתי שאם אני אפרד ממנה אני אצטרך... להיפרד מאוסף

כאשר עלה אורי במעלית אל דירתו, ראה את עוזי ברק פוסע בין טורי האלבומים הסדורים שורות שורות, מתכונן בהם בחיבה, מלסף אותם בערינות.

"אתה חושב שאני אוהב את העכודה בכנפן העכודה

הארורה הזאת? גמרתי כלכלה השתלמתי בארה"ב.

עליתי, למנהל מחלקה, בתפקיד של ראש אגף. אבל

העכורה בכנק. אכל זוהי הדרך היחירה המאפשרת לי

להרוויח מספיק כסף כדי לאסוף כולים. אתה בטח

הג'וב שלי בבנס יכול לפרנס 'פילגש' יכרה כל-כר כמו

האש כילתה הכל. כך נוהג הנחש. לשון קטנה, בהירה, מבויקה בחטף וככר הוא מטיל בגוף את שיתום. המוות. האש כילתה הכל. אוסף ככיר של כולים, אוצר בלום השווה מאות אלפי דולרים, אוסף אין לו ערור כאוצר של רגשות, עלה באש.

אחריכך, כשהשתלטו הככאים על הלהבה שכילתה את חדר העבורה של עוזי ברק, גילו כי האש השמירה רק את הבולים ולא נגעה ברירה, לא הויקה אפילו לאוסף הספרים שהיה מונח על כוננית כשולי החרר. כאילו היו לשונות האש מורעות לפעולה שהן עושות. מבקשות להכאיכ במקום הרגיש ביותר, ושם

השתתק. קם ומסע בין מודי האלבומים הגרולים להטיל את ארס המוות שלהם. בלב החרר התרוך עמד עוזי ברק שמוט ראש. הכל הלך לאיבור. אוסף כן כמפקר הסוקר את צכאותיו. פסע לאט לאט כמו במיסדר הגיני. "לוותר עליהם... אתה מבין, כדי להתגרש אני אצטרך לשלם לה הרכה כסף... האוסף המחיר הנורא של מקצוע שבור כו. מקצוע שכל כולו הוה שווה הון. אבל אי פעם בחיים לא חשבתי למכור - בא לפרנס את אוסף הכולים. ואשה שווי איתה שנים ארוכות רק כרי לא לפנוע באומר המקודש. אותו. הסידרה היפנית שווה הון עתל אבל מעולם לא חשבתי עליה כעל רכום שאמשר לממש אותו. צעקותיו של עווי, צרחותיה של ראומה, ראו אותו עכשיו... היא תגרוך לבית המשפט גם את האוסף הזה להו, עכשיו אתה מביוז הוא משתמש כבולים יאת כל הילדים היפים האלה שלו היא תעלה על הרוכן ערים נגרי, את כל החמודים האלהן המקסימים,

אורי כישל את האבתנה של גליה כ'ערשעות של הידידים האמיתיים שלי היא תנקוב במחידם מתאום את האוסף ונארור. מבין... בחוים אני לא אוכל להיפיד מהם".

למעלח מ־25 שנה. אהכה. תשומת לכ. ועל הכל, אורי וגליה, שנועקו באישון לילה למשמע

עומר סמוך לארון הקבורה המשויים של חלומותיו. מנגר עמרה ראומה. שמוטת ראש, אכל בעיניה ראתה גליה ניצוץ חרש. ניצוץ ארסי, של אש לוהטת חורכת עד שלגליה דומה כי די מכטה הזה כרי לשרוף

59 Bipebio

כתב חוץ, בפנים

אותו יום כבר מצאתי עצמי כחזית הררום".

'מילחמה', את משמעות היותי יהודי, את סכנת ההכחרה שריחפה על המדינה ותושכיה. הוצכתי כקבוצת הכתבים שחצתה את התעלה עם הכוחות בפיקוד אריק שרון. עד היום, מאפילים החוויות והנסיון המקצועי שרכשתי בשלושת השבועות ההם של הצבא הבריטי שצפה ככמה כתבות שצילמתי כאן. על כל החוויות האחרות שעברתי בחיי".

> 22 באוקטובר, היום כו ניכגסה לתוקף הפטקת־האש, התכוון מרטין לחזור לתל-אכיב. "פגשתי את שרון בלילה ליד טנק הפיקוד שלו. כששמע על כוונתי לחזור הוא צחק ורמז לי שכראי שאשאר: 'תפסיר את הטיול שלנו לאיסמאעליה', אמר". מרטין לא מסתיר את הערצתו לשרון: "הוא מדינאי ולוחם מכריק. שאמנם מייצג קו פוליטי קיצוגי, אך אני מעריץ אותו כאדם, כמנהיג וכמי שמגיע להישגים". הכתבה שצילם אז מרטין נכנסה לקלאסיקה של הסיקורים המלחמתיים: שרון פורץ לגדה המזרחית כשראשו

וכעצם הרגנו אותו".

"ביום הכיפורים הבנתי לראשונה בחיי את תשתעות התלה 'תלחתה',

אחרי מלחמת יום הכיפורים החליט מרטין לנסוע לנוח בקפריסין, אלא שבהגיעו לשם החלה הפלישה הטורקית לאי ובעקבותיה – מילחמת האזרחים. הוא יצא לסייע בחילוץ כמה מעמיתיו שעלו בטעות על שרה מוקשים, ומשם הביא את סררת הצילומים: התלוייה כמשררו, כה נראה חברו לעכודה מתפוצץ לחלקיקים. "התמונות האלו נועדו להזכיר לי את הסיכונים שבמיקצוע. כיום לא הייתי מעו לעשות מה הכתבים שחורים. הצבא ירה כמפגינים כלי שום הבחנה. על שעשיתי ב־1974. הגעתי למסקנה שרווקא

אגי מאמין שאסור לעשות השוואות כאלה. אין מאות־אלפי לוחמים בכגרי וצבעי מלחמה שטפו את מה שום הגיה, למרות כמה נקודות מקבילות. לדעתי העיר, והסתערו על כל לכן שעבר בסכינים ובפגיונות. המצם בשטחים רומה יותר למה שקרה כרודניה, שם רכים מהם נחרגו מאש אנשי המשטרה, אבל הם הותירו שיתוו חלבנים והשחורים מערכת יחסים של דוקיום. מאחוריהם המוני קורכנות. תמונת הלוחמים הרצים לא הרגשתי כשינאת בין שני הבועים. ונדמה לי במורד הרחבות כמו נלקחה מסרט אימים. אני וחברי שלמרות הפעיות הפוליטיות בארץ ליינות כין יהורים משוט נמלטנו משם. שנים מאוחר יותר צילם צוות

ייום אחר הצטרפתי לטור משוריין שנע בגדה המערכית של הסואץ צפונה. לפתע הגיח מתור הצמחייה פלאח מצרי שכיקש עזרה. הטור נעצר. האיש היה פצוע קשה מאוד, מעיו היו בחוק. למרות זאת הוא הצליח ללכת. המפקד הורה להעכיר אותו לתאג"ד על גבי אלונקה שהועמסה על הג'ים כו ישכתי. אבל כשהגענו לשם, הפלאח נפטר מטילטולי הררך. אחר האבסורדים שיוצרת המלחמה. רצינו להציל את האיש,

את תשתעות היותי יהודי".

שנה לאחר המלחמה פגש מרטין את הגר, אז חיילת בצה"ל: "נסעתי לירושלים לעשות כתבה ועצרתי לה טרמפ. כמעט מיד הצעתי לה נישואין". לבגי הזוג יש כיום שני ילרים. יום יבוא וילריך יקבלו צו־גיום לצחיל. מה יהיו

"זה יהיה כשבילי רגע קשה מאוד, מיקצועית ואישית. מצד אחר אני מקווה שאעזוב את הארץ לפני־כן, אבל אגי מניח שאשאיר את העניין לשיקול רעתם. אם הם יחליטו להתגייס – אשאר כאן לתמיד".

המנוסים נהרגים כעת מילוי תפקידם". מלחמת העצמאות שם, ואחרי־כן לררום־אפריקה בה שהיתה בין הגורמים העיקריים לסיום המחומות: "זמן השתוללו או המהומות על רקע גיועי.

מה דעתך על מי שמנסים לערוך חשוואות בין הקבוצה האתנית הגדולה והחוקה ביותר מה שמתרחש כיום בשטחים לבין אירועים בדרום

וערבים מערכת יחסים בריאה מאוד, בעוד שכדרום בריטי סרט תיעודי על בני שבט הזולו, וכיקשו מהם

הכיפורים ביליתי על שפת הים בתל־אביב. בערבו של בישראל קיים בסיס משותף רחב לדו־קיום לשחזר את הסצינה. כשאלפי הלוחמים הניתו באדת מכתבותיך ציינת את הדמיון דרב בין "אז, לראשונה כחיי הכנתי את משמעות המלה

לעצור אותם".

בכתבות שהכנת?

לצערי, לא שידרה".

אמריקניות מהאירועים כאן.

"בהחלט לא. אבל לעתים יתכן שתהיה להן

השפעה מסויימת על בחירת הנושאים לכתכות. סיפור

ההרעלות בכפר ערבה, למשל. הכתבה הראשונה

אפריקה שוררת שינאה שאיננה ניתנת לגישור.

שהעברנו סיפרה סיפור ררמאטי על מאות נערות

שהורעלו. המשרד הראשי כניו־יורק אהכ מאוד את

הסיפור, אבל לאחר כמה שעות חשתי הוסר־נחת

מהגירסה הזר. שבתי לכפר ובמשך שלושה ימים ערכתי

תחקיר מצולם כו התגלה שהנערות כיימו את

ה'הרעלות', ושחלקן סבל מהיסטריה כשל קילקול

קיבה. את סיפור ההבהרה הזה – המערכת שלנו,

חוםר־איזון מסויים בדיווח של רשתות מלוויזיה

הסיבה לכך נבעה מבעיות מערכתיות ולא משיקולים

פוליטיים. יחד עם זאת אני מאמין שרוב הדיווחים

מישראל מאוזנים. המכקרים אותם כעצם אינם מכירים

את החומר ומתבססים על סידבקים שהם מקבלים

הכמעטיקלאסית, האם מצלמות הטלוויזיה גם

מצלמות בשטח גורמת, לרעתי, להקצנה. על הפגנות

גדולות, לעומת זאת, אין למצלמות השפעה. נוכחותו

גם עשוייה להפחית את מספר הנפגעים באירוע

מסויים, מאתר שאנשי כותות הביטחון יחשכו פעמיים

לפני לחיצה על ההדק. אנחנו ב'אן.בי.סי'. נמנעים

מלכיים הפגנות, מה שכבר ארע כקרכ נציגי תחנות

טלוויזיה שאינם יושבים כארץ דרך קבע. הם כאים

לכאן לתקופה מוגבלת וחייבים לספק לשולחיהם

הומות סוואפו כ־76' בהן נכח ככתב, אומר

מרטין, היו הרכה יותר קיצוניות ממה

שמתרחש היום כשטחים. "במשך פחות

מחודשיים נהרגו שם למעלה מ-600

הטבת הנורא הזה כמעט לא נשמעה אז בעולם שום

רב נמנעו השילטונות מלפגוע כבני שבט הזולו,

בררומ־אפריקה. יום אחר שרפו שוטרים שני בתים בהם

לנו עוכדים מהשבט, צער שהכיא להכרות מילחמה.

היבן אתה עומד בוויכוח על השאלה

"כשמרוכר כאירוע קטן שכבר מתקיים, נוכחות

מארה"ב, לא מראיית הכתבות שבהן מרובר".

יוצרות אירועים או רק מכסות אותמ?

טיפור. ואז כל האמצעים כשרים".

זה נשמע כאילו יש אמת בביקורת על

"כמיטרה הזה הדיווח כאמת היה כלתי־מאוזן, אך

אחרי דרום־אפריקה המשיך מרטין לאנגולה מה שהגררת "הטעויות שעושה הצבא" כדרום ואוגנדה, ומשם לתפקיד כעולם אחר לגמרי, הנחשב "נראה לי שצה"ל עושה טעויות מביכות בכל מה "פרס על שירותים טובים" – תפקיד ראש המערכת בפארים, בו עשה כשנתיים. באותה תסופה גם נשלח שקשור לדיכוי מהומות. יש לי חבר ביחידה מיוחרת

מהשטח".

הוא ציין שהטעויות שצה"ל עושה מזכירות לו את הטעויות של הצבא הבריטי כצפון אירלנד לפני כעשר "כשבני יקבלו צו־גיוס, זה יהיה שנים. יותר מרי נפגעים בקרב שני הצדרים. יותר מרי בשבילי רגע קשה תאוד, מיקצועית מכונות מטופשות שממציאים הרשות לכקרים: חצצית, נגמ"ש שיורה גולות ורוכי גז שכל משכירות מחזיר את ואישית. מצד אחד אני מקווה הגז הנורה מהם לפרצופי החיילים. יש בעולם אמצעים מאוד פשוטים לפיזור הפגנות. והכלל הראשון הוא שאעזוב את הארץ לפני־כן, אבל להימנע ממגע עם המפגינים, אלא אם יש מגמה אם יחלישו להחגייס, אשאר כאן". האם דיעותיך האישיות באו אייסעם לביטוי

שלוש פעמים לסקר את המילחמה באפגניסטן: "הייתי העיתונאי הראשון שניכנס לשם, כמו גם העיתונאי הראשון שנישבה על ידי משמרות המהפכה כאיראן, שלמזלי שתררו אותי אחרי פחות מיממה. יום אחר צילצלו אלי מניריורק לשאול האם אהיה מעוניין במישרת כתב הרשת בישראל. לא היססתי. שבוע לאחר שהגעתי ארצה פרצה מילחמת לכנוז".

מתנבעות, הצוות ניכהל, נטש את ציור הצילום וכרח

הבעייה הגדולה ביותר שלי כאן היא העובדה שרבים מכני משפחת אשתי שרתו ומשרתים כצכא, הן כלוחמים והן כמפקרים, ושביים מהם קצינים גבוהים מאוד. בכל אירוע משפחתי אני מנהל עימם קרבות מרים וטופג מהם כינויים כמו 'מרעיל בארות' ו'סכין כגב האומה'. פתאום מצאתי את עצמי מעורב. בני משפחה היו עוצרים כתבי טלוויזיה אחרים ושואלים לשלומי. מצב מביך".

יש מי שטען שתחדלפה על המחלכים שקדמו לרצח אבו גיידאר הגיעה אליך ממכורבי שרון, וזאת

משום שרוורת שמרם התנגר לפעולה. יכמובן שלא אחשוף את מקורותי, אכל נכון הוא

שלא היה לי זמן לוורא את הידיעות. יום לאחר מכן תיקנתי את הריווה ואמרתי במפורש שפרס לא התנגד לפעולה. האמנתי לתומי שהמדליף פנה אלי אך ורק משום שהכתב הקבוע עימו עכר, עיתונאי של ה'ניריורק טיימס', היה כתופשה. את היריעה פרסמתי מיד והופתעתי מכך שהצנזור לא פנה אלי כמשך יומיים מאז שירורה. היות שכך, הנחתי שההרלפה היתח בעירוד הממשלה וחשבתי שאני פשוט בן־מזל. כמוכן שקיבלתי תגונות נהררות מנידיורק. רק כעבור שבוע נודע לי שהמרינה שוקלת לנקוט נגדי באמצעים, והכנתי שבמירה מסויימת ניצלו אותי. עקרונית, כל דיווחי בנושא היו אמינים. יום יבוא והאמת תצא לאור".

מרטין נמצא עתה בפרשת דרכים מקצועית. ככתב, הוא מאמין, הגיע לשיא הקריירה, אך אומר שאינו מעוניין להיות מנחה־כוכב של תוכנית חדשות אישית כרוגמת סד קופל. "הציעו לי להיות ראש הרסק שלנו בטוקיו, אבל אני בטוח שאמות שם משיעמום. סירכתי להצעה. סיפורים על המצאות טכנולוגיות והישגים כלכליים מעניינים אותי הרבה פתות מאשר סיקור המאורעות במיזרח התיכון".

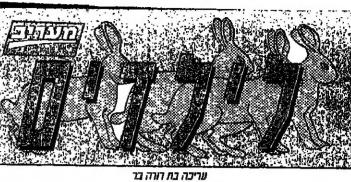
מאו שנולדו ילדיו הוא משתרל שלא לסכן עצמו ב־1975 נשלח לשגחיים לרודויה לסקר את ביקורת". מהתקופה ההיא הוא זוכר במיוחד תמונה שלא לצורך. מדי פעם עליו לצאת לעבוד באיזורים הנחשבים "חמים", ולא מכבר שהה מספר ימים על מיפון משותת כמיפרץ הפרסי, אבל "מגיע שלנ בו אתה מחליט להפסיק להתפרע".

כנוקר הראיון נורע למרטין שמשעים את תעודת העיתונאי שלו. הוא דווקא קיבל את החדשות באנחת רווחה. 'כהתחלה דיכרו על אמשרות של גירושי מהארק, ולמרות שזו לא היתה אפשרות ריאלית, אני מודה שחששתי. ילדי ישראלים, ולמרות הכל אני רואה את עתידי המיקצועי כאן ולא בשום מקום אחר". אדר אבישר

של ישעיהו

לאשה ולחשכחה

Rineald 60

י"ם באייר חשמ'ח 6 במאי 1988

גַּם אֲנִי הָיִיתִי נֶלֶד

הַּנְסֶת וְהָעָלוּ בְּאָש עִם סִבְּנִיתּוֹדָה

הַטְבִּיעַ עָלֵי חוֹתָם גַּם הַמּוֹרָה שֶּלִי

לעברית בבית סספר סעברי "מרבות"

שבו למדנו בעברית. הנה נה יהושע

רַבְּינוֹכִיץ, לָיָמִים רֹאש עִירַיַּת תַּל אָבִיב

ואַסַר־כָּף שֹׁר הָאוֹצָר בְּטֶקשֶׁלֶת יִשְׂרָאַל.

יִדִיעוֹתֵי בְּעַבְּרִית הָיוּ טוֹבוֹת. אַפְּלוּ

בָּסַבְתִּי שִירִים בְּעַבְרִית, וְאָבִי יִצְּסָק

פֶּרְסָקִי נָהַג לִשְלֹחַ אוֹתָם לְבָּקֶרְתּוֹ שֶל

הַמְשוֹרֵר הַלְּאָמִי חַיִּים נַחְמֶן בְּיַאלִיק.

בַּהְיוֹרִגִי בָּן 10 עָלָה אָבִי אַרְצָה.

נשְאַרְתִּי וְמָן מָה בַּצּוֹפִים, אָבָל לְבַּפּוֹף

מָצָאתִי מְקוֹמִי בָּנֹעֵר הָעוֹבֵד. בּיתִ״רוּ

לא, בה לא בקרתי. התנועה הואת לא

רַתְּקָת אוֹתִי. בַּתְּנוּעָה וּבַבַּיִת וַנּוְתַּי אָז

אוֹפַנִיִם בְּחוּצוֹת תַּל אָבִיב וַאָפְלִּוּ בְּנִיתִי

סיום אַנִי כּמְעַכו אַינִי מוֹצֵא פּנאי

לְהַקָּוְישׁ אָת וְמנִי לֶעְתִיד. אָנִי מִנְדִיוּ

עתיד – צריכות לחיות ושואות לעתיד

על מודוליוה, גליתי גרכיבה על

מְמֵלֵא מְקוֹם רֹאש הַמֶּמְשְלָה, שר החוץ ויושב־ראש מפּלְגָת הָעָבוֹדָה, שִׁמְעוֹן מָּרֶש:

אָת הַּנַּלְדוֹת שֶׁלִּי עָבַרְתִּי בְּחוּץ־לֶאָרֶץ, בְּבּוֹלִין. בּרְנוּ אָז בּּצְיָרָה קטנה, שכל תושכיה יהודים, ושמת וישניבה. חַיִּינוּ אָז בְּצַלָה שֵל הַעִיר הקמוכה והנודעת וולוז'ין, שַּתְתַפַּרְסְמָה בּיְשִיכָה הַמַּצְטִירָה שָהַתְּקַיְּמֶה בָּה וּבְתוֹכָה לָמְדוּ נְּדוֹלִים

שסעון פרס

קעירה שלנו היתה ציונית. פלם קוו לעלות לאָרֶץ יִשְׁרָאֵל. הָיְתָה זוֹ עָנָרה יחודית מאד ועיונית מאד. אַני סְפַנְתִּני צִיוֹנות לא רַק מִן

עם חָבֶר סַסְּקָה, שֶׁבָּה יָצָאנוּ מְחוֹף תֵּל ההורים, שֶנּקראוּ אָז בֶּרְסְקִי, אָלָא גִּם משני הדודים שלי, שחיו נאוֹתות עורה עביב ללב ום. - אָחָד מָהָם הָיָה רֹאש בּיתִ״ר ַ וְהַשְׁנִי דוָקא ראש ״השומר מַצְעִיר״. יַחָדוּת לוֹכֹּר אָת מעַלְלִי הָעָבָר. אַני מִצְדִיף פנתי מספא, שאהב לסגר אותי. עַצְבָנִי בָּאִיש לְלֹא נוֹסְטַלְנָּיָת, בְּשֶׁל חֹמֶר לְלְמֹד אָתִּי דְּףְ גְּמֶרָא וְלְקַחָּת אוֹתִי תכופות לכית הקוטת. הוא עצמו, אוב. סומן שאני סובל מפור מקיפים אותי גַחַן פָּקוֹל נָאָה וָהָיָה עוֹבֶר לְפָגִי הַתָּבָה – מְחַיָבוּיוֹת וֹמְאָנְקִים צבוריִים, וְהָאֶמֶת ביום הכפורים, אַכָל לא מְשַׁךְּ יְדוֹ גָם מוֹ הִיא שָאֵין לי לא וְמוֹ וְלֹא סְבָלְנוֹת חבנור שלו וגם הָקדִיש מוְמֵנוֹ לְקָרִיאַת לוֹכְרוֹנוֹת שַל עִנְמִי. אַנִי מַאַמִין שַּבּנִינוּ

סבָּא הָיָה טפוס מְיַחָד שָמּוּג תּוְבּוּת לְחַיִינוּ בָּאוֹ וִלְשְׁלוֹם אַמָת שָיִשְׁלֹר לְאֹרֶן העולם עם הרבות יהודית. אני נובר בו ומן בסביבתנו זו. תמיד נסרבה חם וכסרבה כאב -בְשָּׁאַני נוֹפֶר שָבַּתְקוּפָת הַנְאצִים הוּא ותיחודים שנותרו בעירה ודססו לבית

בת דורה לא צריך לראות שחורות. בסך הכל שיחקנו מעט עם פחמי

ובישובך שני ילדים בגילך שאיתם אין לך שפה משותפת. לא כתבת בן כמה אתה ולכן אציע לך מספר פתרונות: אם אתה לומד ככתה ז' ואילך – האם חשבת פעם על פנימיה: יש בזה אמנם נתוק מהבית אולם זו דרך טובח להכיר ולהתערות בתברת ילדים תוססת לוחץ לי

ומגובשת. אם הנך צעיר יותר או שההודים מתנגדים נסח להרשם לשרון מחולון לתוגים של המתנ"ס באזורך. חוגים אתה אוהב מאד בעלי חיים ואילו אמך אלו מלווים בדרך כלל כהסעות וכך אינה מרשה לך להחזיק כלב או חתול תמלא חלק משעות אחה"צ. בבית. בעלי חיים זה רק כלב או אפשרות נוספת הריהי "חברים לעט": תתולז אולי תחחיל עם דניםו גידול להתכתב עם מספר חברים על וושאים דגים הוא עיסוק מעניין ביותר ואינו משותפים. הצעות מסוג זה מופיעות כרוך בלכלוך או בהוצאה כספית בכל עתון ילדים. חדד עפרונך והשב גדולה. יכול להיות שתוכל לחוכיח להם. תבר לעט הינו גם ידיד שאפשר לאמך כי הטיפול אינו נופל עליה וכי לכקר בימי החופשה ומישהו לחכות לו אתה מצליח בפעולתך ותיא תתרצח מדי שבוע עם קבלת המכתב. גם לבעל חיים אותו הזכרת. כך גם הזמן חברים מכתתך ללון אצלך ניתן לגדל צכי מים, תולעי משי, צב ולבלות אתך את אתר־הצהרים, הזמנה ועוד. מתחלה כזו תוכיח גם לך אם יש כזו תגרור בעקבותיה הזמנות שלהם בכוחך לחתמיד ולהנות מתחביב זה

ללון כביתם ובכך תצור לך ביתר קלות

שרה שי

אתה כותב שאַתה גר בישוב קטן

בשרון. ביה"ס מרוחק ממקום מגוריך,

הוצאת: קמוזימודן 2 קרָכִים מְקַיְרִים

לאורך זמן.

בָּלֶם מְחַבְּשִׁים חֹמֶר לְקָרֵאת חַג ק־40 וְהַנָּה לְפָגִינוּ שְנֵי סְפָרִים חֲשוּבִים

אַרְיַח יִצְחָקִי מִנִּישׁ בְּסְבָּרִיו אָת ספורם של כָּל אָתָרִי הַנְּבוּרָה וְהַהַנְצְּחָה הפְּזוּרִים בְּכֶל אַרְצֵנוּ – מֵרֹאש החָרְמוֹן ועד הַקָּצֶה הַדְּרוֹמִי שֶל יִשְׂרָאֵל.

לכל אַתר אָרֶב וּנְבוּרָה – שֶׁתַּצְבָה בּוֹ אַנזירטָה יַש ספוּרֵי וְבוּרָה וְסַקּרָבָה. סָפּוּרָי הַקָּרָב הָאֵלֶּח מוּבָאִים בִּשְׁנִי הַסְּבָּרִים – הָחֵל מַרֵאשִית הַהַּתְיַשְׁבוּת

- מַתְּמֶרֶת נִילִי וְעַד יָמנוּ אַלֶּח. הַקּוֹרַא מִזְדַּהָה עם מוֹרָשָׁת הַקּּוְב שָׁל תַּיָלִינוּ. תּוֹןוּ הַקְּּרִיאָה אָנוּ מְכָּרִים שֶׁהַמְּדִינָה לֹא נַתְּנָה לְנוּ עֵל מַנָּש שֶׁל בֶּקֶף. אָת מָנֶּשׁ הָעַצְמָאוּת וּשְׁמִירָתָהּ הגישו לנו הלוחמים שבעו רוחם לחמו

ליֶלֶד, להורים, למדריה, למוֹרָה וּלְכָל בית בישראל.

בעקבות לוחמים

עם תמונות צבע

יוֹמֵר מִ־60 אַתָּרִים וְסָבּוּרִים. מַמְלָץ לְבֶל יֶלֶד הַקּוֹרֵא בְּלִי נְקוּד. לְבֶל הוֹרָה, לְכָל מדְרִיוּן וּלְכָל מוֹנֶה.

470 F31 Var.

שֶׁתְּמָצְאוּ אוֹתָם תִּמְצְאוּ מִלָּה משחעשעים

AND SERVICE

חשוב לי מחשב

המדור: "חשוג לי מחשב" מומין אתכם

אישי שיצרתם בעצמכם. את תכניות

המחשב שלכם שילחו אל הכתובוז:

להשתתף ולשלות אלינו תוכניות למחשב

"מעריב לילדים" קרליבך 2 ת"א. ציינו על

גבי המעטפה חכנית למחשב אישי ואת

התכניות המתאימות נפרסם במדור.

שִׁיא הַשִּׂיאִים

מֶלימָה קַרְבּוֹנַל, אָזְרָח מֵרוּ בן 55,

רצווות וחסויר לעצמו את העיא

נתנורות, שָנָּעַרְכָה בְּבִית כְּלוֹן

הַוּדָש שֶל מְסַבְּרֵי הַבְּדִיחוֹת עַל

נְלַּקְבּוֹן (בִּירַת פּוֹרְטוּנָל), נְּבַר הַמִּּלֶוּן

מְּמָנִיקְנִי טִים בָּוָקָר, שֶׁיָרָש אֵת הּתֹאַר

אָדָּגְרָשׁ שֶל 23.5 שָעוֹת 1984 בָּהָבְּרֵשׁ שֶל

וונה לושום בספר השיאים של נינים.

לְּנֶוֹי בָ־34 שָׁנִים הָיָה אַנְגְלִי וּשְׁמוֹ כִּוּר

יו ניכר מערב בוכות על מהירות

שָּנְאָוְרְתוֹ וְשָּן לְקְבַּעַ מִי צוֹדֵיק בַּוְבוּחַ,

יָלָה בְּשֹׁחוֹ הָרַעִינון לְהוֹצִיא לָאוֹר סֵמָר,

פּוּדוֹנְה רָאשוֹנָה שֶל סָפָר הַשִּׂיאִים

וועו זמן קונר הנה השפר למספר אה

אָפּון לָאוֹר בְּלוֹנְדוֹן בְּאוֹנִיסְט 1955

וקשימת רבי הפקר. תקפו קדל מאד

ּוְעוּוִים נַּתְחוּמִים רָבִּים מְאֹד. לְמְשְׁל:

זל מניון האנושי, המי והצומם, השני

עם פשנים מחלו להופיע מקדורות

ּוְשְׁנוֹת שׁוֹנוֹת, עַד בִּי בְּשְׁנַת 1980 הוּא

וניום תוא מספר לנו על שיאים

ופוע וכל מיני חשבים משנים.

הּוֹנְיעַ בְּ־25 שְׁבּוֹת. אֶת חַמַּקְדּוּרָה

פּוּלְים "בַּרְטָא". מִתּוֹכְהּוּ נְבִיא לָבֶם

שור קטן של דומאות "מטרפות".

מאדק פי, ממקעדת "ציינח ניט"

אקרו (ארח"ב) תכין 1,048 אקריות

ואוף 1.52 מ") ב־34.5 שניות. פרוק

וּנְצְיםוּת בְּקָשֶׁךְ 12 שְעוֹת וּ־8 דְקוֹת

אַן דְּקְלִיפּוֹרְוּיָח 431 יְמִים (אַשְׁרִיטָה

שוקו נער עם בקבוק חלב על הראש

אַלְינֶרי מּשִׁיקָנוֹ (ארח"ב) דְּלֵג עֵל חָבֶל

לונים). טימותי רוי ישב על 120,740

קּעָרִית מוֹצִיאָה לָאוֹר הוֹצְאַת

קבו יהיו תשובות, לשאלות רבות

וְנַּבְּים. מִבּיוּן שֶׁלֹא נִמְצָא סֵמָר

לַּפְּנִיבָן מִתְנַהָלִים וְכּוּתִים.

מה משפר מנותו

הַוֹלְמִי שָׁבּוֹ הָחַזִיק עַד 1983.

הַּלְיהַ לְסַבּּר בְּדִיחוֹת בְּכִישְׁוַי 72 שְעוּח

תִידַת הַפָּסוּק

לִפְגֵיבֶם הַנְדְּרוֹת לְמִלִּים. לְאַחַר שֶׁתִּמְצְאוּ אוֹתָן חַבְּרוּ אָת הָאוֹתִיּוֹת הָרְאשוֹנוֹת וְאָמַר־כָּוָי אָת הָאַמָרוֹנוֹת וּתְקַבְּלוּ פְּסוּק שֶנְאֲמֵר עַל בֵּר

בוכָבָא. ו. כעל חיים מְקַרְבָּל, 2. אָחֵי הַבְּרָק, 3. מַכְשִּיר, חַפָּץ כָּלְשָׁחוּ, 4. בּוֹעֵר עַל רֹאשׁ הַנְּנָב, 5. מִי שָּוּמְצָא וְמָן רַב בְּמְקוֹם

מסים..., 6. בעל חיים נאמן לאדם.

פחרונות נא לשלוח ל"מעריב לילדים" ח.ר. 20044 ח"א.

איזו מבין היחידות היא המשלימה את

שַלוֹם לָבֶם!

וּבְּבֶּוֹ, כְּפִי שֶׁהַבְּטַתְתִּי בַּמְּדוֹר הַקּוֹדָם,

מצעת הפעם הָכְנִית לְמָחָשַׁב APPLE מצעת ה

ותואמיו. החקנית, באמור, עוקקת

שוב ק"נחש מספר" והָרַעִיוֹן לַתָּכְנִית

ַסּמִּשְׂחָק aוֹעַל עָל עָקָרוֹוְ שֶל הַשְּוְאָה

שֶׁסַקשֹּׁחַק מַקּיש: אַם הַמִּסְבָּר קָטָן

120 IF A=B THEN PRINT (PRINT "YOU DID IT IN "(Q)" TIMES!"; ::GET A\$:HOME:GOTO 100

מַה הַמְשֻהָּףוּ

לְפְגֵיכֶם רְמָזִים לְשֵׁמוֹת

וּמַשָּׂנִים שוֹנִים. לְאַחָר

מַשַתָּפָת לְכַלָּם.

רֶמֶז: אוֹתָהּ מִלְּה קִשוּרְה גַּם לְלֹ"נ

130 IF A>B THEN PRINT "YOUR NUMBER IS TOO SMALL. PLEASE, TRY AGAIN. "IGOTO BO

140 IF ACE THEN PRINT "YOUR NUMBER IS TOO BIG. PLEASE, TRY AGAIN. "IGOTO BO

הוצע ע"י יַצְרִי עֵרָן מִנְּאַר־שֶׁבָע.

בין המספר ה"סמוי" למספר

מימי

בין הפותרים יונרל עט בלוגרף

הַמַּחָשֵב יִמְסֹר לָף הוֹדְעָה שַהוּא אָכֶן

קָטָן מַהַּמִּסְכָּר שָהוא בָּחַר. וְכְּף הַלְאָה. בּפְעָמִים הַבָּאוֹת הָכְנִיוֹת שַלא יַתִּאִימוּ

לָמֶחְשַבִּים אָחָרִים – תַּצְטָרְכוּ אָתָּם '

שֶׁתֹשׁנוּיִים הוָם מְעַשִּים בְּדֶרֶךְ כְּלָל (כְּל

עוֹד לא מְדָבֶּר בְּמִשְׂחָקִים אֲרָכִּים עם

גְּרָפִּיקוֹת מְסָבָּכוֹת ומִקום על הַמְסָךְ

שָצוֹרָוּ הַתְּאָמָה בָּיוָ מָחָשב לְמִתְשב).

60 GOTO 4G

190 GOTO 160

BO HOME

90 Q=Q+1

JO A= INT (RND(1)=100)

150 PRINT "" : GOTO 100

LBO IF PS="N" THEN HOME: END

ו. קבוץ בּנֶלִיל הַתַּתְתוֹן, רַאשון

3. תָּכְנִית בָּטְלֵּוִיזְיָה הַהָּנוּכִית.

4. סוג מְסָיָם שֶל כְלֵי וְגִיוָה וֹבַעֲלֵי

בין הפותרים יונרל עט בלוגרף

(משתתף בה גם הבי...)

5. בּוּוּי לְמִשָׁהוּ מְהִיר בְּיוֹתֶר.

. זֶמֶר יִשְׂרְאֵלִי.

6. שְלֵל צְּכָעִים.

ַ הַיִּשׁוּבִים שָהַקִּימו מְשַחְרָרִי הַפּּלְמֵ"ח.

10 HOME: INVERSE; HTAB 12: VTAB 12 20 PRINT"GUESS THE NUMBER"

50 IF PEEK: -16384:>127 THEN POKE -18368,0:GOTO 70

100 PRINT :PRINT "GUESS NUMBER" :Q::INPUT " ";B

160 INPUT "DO YOU WANT TO PLAY AGAIN? (Y/N)" PS

1 .

לְשַׁנוֹתָן לְבִּי הַצֹּרֵךְ. וָוֹאת מְשום

רחל שי בין הפוחרים יוגרל מחשב כיס ^{לוכב} שביט פרק ם3 כחב וצייך אורי פינק

មជ្រខ្ងារែ 62

63 Kipepin